

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-46-04

Do druku nr 2632

Warszawa, 3 marca 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej, ustawy o izbach lekarskich, ustawy o samorządzie pielęgniarstwa i położnych, ustawy o izbach aptekarskich, ustawy o zawodzie lekarza oraz niektórych innych ustaw wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, **przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Zdrowia.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE
USTAWY O ZAWODACH PIELEŃNIARKI I POŁOŻNEJ,
USTAWY O IZBACH LEKARSKICH,
USTAWY O SAMORZĄDZIE PIELEŃNIAREK I POŁOŻNYCH,
USTAWY O IZBACH APTEKARSKICH,
USTAWY O ZAWODZIE LEKARZA
ORAZ
NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW
przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 24 lutego 2004 r.

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem oraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności)
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 25 lutego 2004 r.
5.	Tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej: <ol style="list-style-type: none"> 1) dyrektywy Rady 77/452/EWG z dnia 27 czerwca 1977 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE nr L 176, 17.05.1977), 2) dyrektywy Rady 77/453/EWG z dnia 27 czerwca 1977 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną (Dz. Urz. WE nr L 176, 17.05.1977), 3) dyrektywy Rady 80/154/EWG z dnia 21 stycznia 1980 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa i zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE nr L 176, 17.05.1977), 4) dyrektywy Rady 80/155/EWG z dnia 21 stycznia 1980 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i wykonywania działalności przez położne (Dz. Urz. WE nr L 033, 11.02.1980), 5) dyrektywy Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentystry, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE nr L 233, 24.08.1978), 6) dyrektywy Rady 78/687/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarza dentystry (Dz. Urz. WE nr L 233, 24.08.1978), 7) dyrektywy Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającej na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji (Dz. Urz. WE nr L 165, 07.07.1993),

- 8) dyrektywy Rady 85/432/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie niektórych rodzajów działalności w dziedzinie farmacji (Dz. Urz. WE nr L 253 z 24.09.1985),
- 9) dyrektywy Rady 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji (Dz. Urz. WE nr L 253 z 24.09.1985),
- 10) dyrektywy Rady 80/1273/EWG z dnia 22 grudnia 1980 r. zmieniającej, w następstwie przystąpienia Grecji, dyrektywę 80/154/EWG dotyczącą wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE nr L 375 z 31.12.1980),
- 11) dyrektywy Rady 81/1057/EWG z dnia 14 grudnia 1981 r. uzupełniającej dyrektywy 75/362/EWG, 77/452/EWG, 78/686/EWG i 78/1026/EWG, dotyczące wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy, pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, lekarzy dentystów i lekarzy weterynarii w odniesieniu do praw nabytych (Dz. Urz. WE nr L 385 z 31.12.1981),
- 12) dyrektywy Rady 85/584/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. zmieniającej, ze względu na przystąpienie Hiszpanii i Portugalii, dyrektywę Rady 85/433/EWG dotyczącą wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierającą środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji (Dz. Urz. WE nr L 372 z 31.12.1985),
- 13) dyrektywy Rady 89/595/EWG z dnia 10 października 1989 r. zmieniającej dyrektywę 77/452/EWG dotyczącą wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, oraz uzupełniającej dyrektywę 77/453/EWG dotyczącą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną (Dz. Urz. WE nr L 341 z 23.11.1989),
- 14) dyrektywy Rady 89/594/EWG z dnia 30 października 1989 r. zmieniającej dyrektywy 75/362/EWG, 77/452/EWG, 78/686/EWG, 78/1026/EWG oraz 80/154/EWG odnoszące się do wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy, pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, lekarzy dentystów, lekarzy weterynarii oraz położnych, jak również dyrektywy 75/363/EWG, 78/1027/EWG oraz 80/155/EWG dotyczące koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarza, lekarza weterynarii i położnej (Dz. Urz. WE nr L 341 z 23.11.1989),
- 15) dyrektywy Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniającej, z uwagi na zjednoczenie Niemiec, niektóre dyrektywy odnoszące się do wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. WE nr L 353 z 17.12.1990),
- 16) dyrektywy 97/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 października 1997 r. zmieniającej dyrektywę 93/16/EWG mającą na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji (Dz. Urz. WE nr L 291 z 24.10.1997),
- 17) dyrektywy Komisji 98/21/WE z dnia 8 kwietnia 1998 r. zmieniającej dyrektywę Rady 93/16/EWG mającą na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji (Dz. Urz. WE nr L 119 z 22.04.1998),
- 18) dyrektywy Komisji 98/63/WE z dnia 3 września 1998 r. zmieniającej dyrektywę Rady 93/16/EWG mającą na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie

	<p>kwalifikacji (Dz. Urz. WE nr L 253 z 15.09.1998),</p> <p>19) dyrektywy Komisji 1999/46/WE z dnia 21 maja 1999 r. zmieniającej dyrektywę Rady 93/16/EWG mającą na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy oraz wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji (Dz. Urz. WE nr L 139 z 02.06.1999),</p> <p>20) dyrektywy 2001/19/WE Rady i Parlamentu Europejskiego z 14 maja 2001 r. zmieniającej Dyrektywy Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz Dyrektywy Rady 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarstwa ogólnej, lekarza denty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (Dz. Urz. WE nr L 206, 31.07.2001).</p>
--	---

TABELA ZGODNOŚCI

PRZEPISÓW PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O ZAWODACH PIELEŃNIARKI I POŁOŻNEJ W ZWIĄZKU Z DOSTOSOWANIEM PRAWA POLSKIEGO DO PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ

Lp.	UE	JUE	JPL	Treść ustawy	Przepisy Intertemporalne	Uwagi
1.			Tytuł	Ustawa o zawodach pielęgniarstwa i położnej ¹⁾	Z dniem wejścia w życie ustawy	Powołanie dyrektyw transponowanych w niniejszej ustawie
2.	77/453/EWG	Art.1 ust.2 lit. b oraz ust.4.	Art.7 ust.4.	Określenie minimalnego wymiaru kształcenia zawodowego – co najmniej 4600 godzin, w tym co najmniej ½ zajęć praktycznych, a 1/3 zajęć teoretycznych.	Z dniem wejścia w życie ustawy	
3.	77/452/EWG 80/154/EWG	Art.13. Art.15.	Art.8 ust.3.	Określenie prawa używania przez pielęgniarki, położne na terytorium RP odpowiedniego tytułu zawodowego.	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega jedynie na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii we wskazanym przepisie.

4.	77/452/EWG 80/154/EWG	Art.5. Art.6.	Art.10a.	Prawo posługiwania się przez pielęgniarki, położne na terytorium RP tytułem określającym wykształcenie.	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.
5.	77/452/EWG 80/154/EWG	Art.2 oraz Załącznik	Art.11 ust.4.	Upoważnienie dla Ministra Zdrowia do ogłoszenia wykazu dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej.	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega jedynie na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii we wskazanym przepisie.
6.	77/452/EWG	Art.1 ust.2 oraz Art.2.	Art.11a.	Określenie warunków, które musi spełniać pielęgniarka będąca obywatelem państwa członkowskiego UE, EOG oraz Szwajcarii, aby otrzymać prawo wykonywania zawodu pielęgniarki w RP.	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.
7.	80/154/EWG	Art.1 ust.1, Art.2 oraz Art.4.	Art.11b.	Określenie warunków, które musi spełniać położna będąca obywatelem państwa członkowskiego UE, EOG oraz Szwajcarii, aby otrzymać prawo	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich

				wykonywania zawodu położnej w RP.		Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.
8.	77/452/EWG	Art.4 ust.1.	Art.11c ust.1.	Określenie warunków uznawania kwalifikacji pielęgniarek będących obywatelami państw członkowskich UE, EOG oraz Szwajcarii na podstawie praw nabytych.	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.
9.	80/154/EWG	Art.5 ust.1 i 2 oraz Art.5a ust.1.	Art.11c ust.2.	Określenie warunków uznawania kwalifikacji położnych będących obywatelami państw członkowskich UE, EOG oraz Szwajcarii na podstawie praw nabytych (zaświadczenie o doświadczeniu zawodowym).	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.
10.	77/452/EWG 80/154/EWG	Art.4 ust.2. Art.5 ust.3.	Art.11c ust.3.	Określenie warunków uznawania kwalifikacji pielęgniarek, położnych będących obywatelami państw członkowskich UE, EOG oraz Szwajcarii na podstawie praw nabytych (zaświadczenie o zgodności kształcenia).	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.
11.	80/154/EWG	Art.5a ust.2.	Art.11c ust.4.	Określenie warunków uznawania kwalifikacji położnych, które odbyły kształcenie na terytorium byłej NRD na podstawie praw	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu obywateli państw

				nabytych (zaświadczenie o doświadczeniu zawodowym).		członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.
12.	77/452/EWG 80/154/EWG	Art.11. Art.13.	Art.11d.	Określenie warunków dla czasowego wykonywania zawodu pielęgniarstwa, położnej na terytorium RP.	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.
13.	77/452/EWG 80/154/EWG	Art.6,7 i 9. Art.7,8 i 10.	Art.11e.	Określenie warunków dokonania weryfikacji na wniosek odpowiednich władz lub organizacji państw członkowskich UE, EOG oraz Szwajcarii.	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.
14.	77/452/EWG 80/154/EWG	Art.18b. Art.19b.	Art.11f.	Określenie warunków uznawania kwalifikacji pielęgniarstwa, położnych, gdy dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji nie znajduje się w wykazie określonym przez Ministra Zdrowia na podstawie art.11 ust.4 ustawy.	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.
15.	77/452/EWG 80/154/EWG Orzeczenie	Art.18c. Art.19c.	Art.11g.	Określenie konieczności brania pod uwagę w procesie uznawania kwalifikacji	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu

	ETS z dnia 14.09.2000 w sprawie Hoczman (C/ 238/98)			pielęgniarek i położnych odbytego kształcenia oraz doświadczenia zawodowego.		obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.
16.	77/452/EWG 80/154/EWG	Art.17. Art.18.	Art.11h.	Określenie organu kompetentnego w sprawie wydawania zaświadczeń osobom ubiegającym się o uznanie kwalifikacji w innym państwie członkowskim UE, EOG oraz Szwajcarii, a wymaganych przez odpowiednie władze lub organizacje tych państw.	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.
17.	77/452/EWG 80/154/EWG	Art.10 ust.1. Art.11 ust.1.	Art.12 ust.2a.	Określenie terminu, w którym musi nastąpić uznanie kwalifikacji.	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega jedynie na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii we wskazanym przepisie.
18.	77/452/EWG 80/154/EWG	Art.10 ust.2. Art.11 ust.2.	Art.12 ust.2b.	Zawieszenie postępowania w przypadku zwrócenia się do odpowiednich władz lub organizacji innego państwa z wnioskiem o weryfikację.	Z dniem wejścia w życie ustawy	
19.	77/452/EWG 80/154/EWG	Art.16. Art.17.	Art.12 ust.2c.	Weryfikacja autentyczności dokumentów składanych przez obywateli państw członkowskich	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu

				UE, EOG oraz Szwajcarii.		obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.
--	--	--	--	--------------------------	--	--

Lp. – liczba porządkowa zmiany

UE - sygnatura aktu europejskiego

JUE – jednostka redakcyjna aktu europejskiego

JPL – jednostka redakcyjna aktu polskiego w brzmieniu
ustalonym ustawą o zmianie ustawy o izbach aptekarskich

Przepisy intertemporalne – uwagi co do wejścia w życie

Uwagi – ew. inne uwagi

TABELA ZGODNOŚCI

PRZEPISÓW PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O IZBACH LEKARSKICH W ZWIĄZKU Z DOSTOSOWANIEM PRAWA POLSKIEGO DO PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ

Lp.	UE	JUE	JPL	Treść ustawy	Przepisy Intertemporalne	Uwagi
1.			Tytuł	- Ustawa o izbach lekarskich ¹⁾	Z dniem wejścia w życie ustawy	Powołanie dyrektyw transponowanych w niniejszej ustawie
2.			Art. 1 ust.1	Rozszerzenie nazwy samorządu	Z dniem wejścia w życie ustawy	Zmiana jest wynikiem uwag KE o niedostatecznym podkreśleniu w polskich przepisach rozdzielenia obu zawodów
3.	93/16/EWG 78/686/EWG	Art. 42 Art. 22	Art.4 ust. 2 pkt 12	Uznawanie kwalifikacji lekarzy i lekarzy dentyków będących obywatelami państw członkowskich UE, EOG oraz Szwajcarii jako nowe zadanie samorządu lekarskiego – wyznaczenie organu właściwego	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii

4.	93/16/EWG 78/686/EWG	Art. 12 Art. 10	Art. 61a	Obowiązek wymiany informacji między odpowiednimi władzami danego państwa	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega jedynie na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii we wskazanym przepisie.
----	-------------------------	--------------------	----------	--	-----------------------------------	---

Lp. – liczba porządkowa zmiany

UE - sygnatura aktu europejskiego

JUE – jednostka redakcyjna aktu europejskiego

JPL – jednostka redakcyjna aktu polskiego

Przepisy intertemporalne – uwagi, co do wejścia w życie

Uwagi – ew. inne uwagi

TABELA ZGODNOŚCI

PRZEPISÓW PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O SAMORZĄDZIE PIELEŃNIAREK I POŁOŻNYCH W ZWIĄZKU Z DOSTOSOWANIEM PRAWA POLSKIEGO DO PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ

Lp.	UE	JUE	JPL	Treść ustawy	Przepisy Intertemporalne	Uwagi
1.			Tytuł	Ustawa o samorządzie pielęgniarek i położnych ¹⁾	Z dniem wejścia w życie ustawy	Powołanie dyrektyw transponowanych w niniejszej ustawie
2.	77/452/EWG 80/154/EWG	Art.15. Art.16.	Art.4 ust.1 pkt 8a	Udzielanie informacji pielęgniarcom, położnym będących obywatelami państw członkowskich UE, EOG oraz Szwajcarii.	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja polega jedynie na uwzględnieniu obywateli państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii we wskazanym przepisie.
3.	77/452/EWG 80/154/EWG	Art.17. Art.18.	Art.4 ust.1 pkt 16.	Uznawanie kwalifikacji pielęgniarek i położnych będących obywatelami państw członkowskich UE, EOG oraz Szwajcarii jako nowe zadanie		Nowelizacja polega ponadto na uwzględnieniu obywateli

				samorządu pielęgniarek i położnych – wyznaczenie organu właściwego		państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii
--	--	--	--	--	--	---

Lp. – liczba porządkowa zmiany

UE - sygnatura aktu europejskiego

JUE – jednostka redakcyjna aktu europejskiego

JPL – jednostka redakcyjna aktu polskiego w brzmieniu
ustalonym ustawą o zmianie ustawy o izbach aptekarskich

Przepisy intertemporalne – uwagi co do wejścia w życie

Uwagi – ew. inne uwagi

TABELA ZGODNOŚCI

PRZEPISÓW PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O IZBACH APTEKARSKICH W ZWIĄZKU Z DOSTOSOWANIEM PRAWA POLSKIEGO DO PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ

Lp.	UE	JUE	JPL	Treść ustawy	Przepisy Intertemporalne	Uwagi
1.				Ustawa o izbach aptekarskich ¹⁾	Z dniem wejścia w życie ustawy	Powołanie dyrektyw transponowanych w niniejszej ustawie
2.	85/432/EWG	Art. 2	Art. 2b ust.1	Określenie kwalifikacji farmaceuty	Z dniem wejścia w życie ustawy	
3.	85/433/EWG	Art. 5	Art. 2 b ust 2	Określenie procedury umożliwiającej wydawanie zaświadczeń potwierdzających np. doświadczenie zawodowe w zawodzie farmaceuty w Rzeczypospolitej Polskiej	Z dniem wejścia w życie ustawy	
4.	85/433/ EWG	Art. 6	Art. 2b ust 4	Zapewnienie uznawania dyplomów i świadectw na zasadzie praw nabytych	Z dniem wejścia w życie ustawy	
5.	85/433/ EWG	Art. 7	Art. 4 g	zasady posługiwania się tytułem zawodowym uzyskanym w państwie członkowskim UE	Z dniem wejścia w życie ustawy	
6.	85/433/ EWG	Art. 9	Art. 60 ust. 2a	Obowiązki informacyjne dotyczące kar dyscyplinarnych	Z dniem wejścia w życie ustawy	

7.	85/433/ EWG	Art. 11	Art. 4 e ust. 5	Określenie terminu ważności dokumentów przedstawianych w ramach weryfikacji informacji	Z dniem wejścia w życie ustawy	
8.	85/433/ EWG	Art. 12	Art. 4 e ust.1, 3, 5	Określenie terminu w którym zakończona musi być procedura uznawania kwalifikacji obywateli państw członkowskich UE	Z dniem wejścia w życie ustawy	
9.	85/433/ EWG	Art. 16	Art. 4b ust.2	Określenie procedur uznawania kwalifikacji obywatelom państw członkowskich UE - określenie procedury potwierdzania autentyczności dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje zawodowe	Z dniem wejścia w życie ustawy	
10.	85/433/ EWG	Art. 18 b	Art. 2b ust. 5	Zapewnienie uznawania dyplomów i świadectw na zasadzie praw nabytych na równi z dyplomami wymienionymi w załączniku nr V dyrektywy	Z dniem wejścia w życie ustawy	wprowadzony dyrektywą 2001/19/EWG
11.	orzeczenie ETS z dnia 14 września 2000 r w sprawie Hocsman (c- 238/98)		Art. 2b ust. 6	Określenie procedury uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje obywateli państw członkowskich UE, wydanych w państwach innych niż państwo członkowskie Unii Europejskiej	Z dniem wejścia w życie ustawy	Orzeczenie rozszerza art. 18 c dyrektywy 85/433/ EWG
12.	2001/19/ EWG	Załącznik nr V	Art. 2b ust 4	Delegacja dla ministra właściwego do spraw zdrowia do	Z dniem wejścia w życie ustawy	

				ogłoszenia w drodze obwieszczenia wykazu dyplomów , świadectw i innych dokumentów uznawanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej		
13.	umowa o utworzeniu Europejskiego Obszaru Gospodarczego OJ L00103/01/1994	Aneks VII	Art. 2b, art. 4b, art.4 c, art. 4e, art. 4f, art. 4g, art. 15a, art. 17, art18, art. 60, art. 65,	Rozszerzenie pojęcia państwa członkowskie Unii Europejskiej o pozostałe państwa członkowskie Europejskiego Obszaru Gospodarczego	Z dniem wejścia w życie ustawy	
14	umowa pomiędzy WE i państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Konfederacją Szwajcarii OJ L114 30/04/2002	-	Art. 2b, art. 4b, art.4 c, art. 4e, art. 4f, art. 4g, art. 15a, art. 17, art18, art. 60, art. 65,	Rozszerzenie pojęcia państwa członkowskie Unii Europejskiej o Konfederację Szwajcarii	Z dniem wejścia w życie ustawy	

Lp. – liczba porządkowa zmiany

UE - sygnatura aktu europejskiego

JUE – jednostka redakcyjna aktu europejskiego

JPL – jednostka redakcyjna aktu polskiego w brzmieniu ustalonym ustawą o zmianie ustawy o izbach aptekarskich

Przepisy intertemporalne – uwagi co do wejścia w życie

Uwagi – ew. inne uwagi

TABELA ZGODNOŚCI

PRZEPISÓW PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O ZAWODZIE LEKARZA W ZWIĄZKU Z DOSTOSOWANIEM PRAWA POLSKIEGO DO PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ

Lp.	UE	JUE	JPL	Treść ustawy	Przepisy Intertemporalne	Uwagi
1.			Tytuł ustawy	Zmiana na „Ustawa o zawodach lekarza i lekarza dentysty ¹⁾ ”	Z dniem wejścia w życie ustawy	Nowelizacja jest wynikiem uwag ekspertów KE, wskazujących na niedostateczne rozdzielanie prawne zawodów lekarza i lekarza dentysty. Zawiera także powołanie dyrektyw transponowanych w niniejszej ustawie
2.			Art. 2 ust. 2	Doprecyzowanie zakresu kompetencji lekarza dentysty, polegające na wyszczególnieniu zębów	Z dniem wejścia w życie ustawy	Zgodnie z uwagami ekspertów Komisji Europejskiej
3.	78/686/EWG 93/16/EWG	Art. 7 Art. 9	Art. 5a	Określenie zakresu czasowego uznawania praw nabytych dla	Z dniem wejścia w życie ustawy	

				celów uznawania kwalifikacji lekarza i lekarza dentysty.		
4.	93/16/EWG 78/686/EWG	Art. 17 Art. 15	Art. 9 ust. 3	Uchylenie precyzyjnego określenia długości czasowego świadczenia usług	Z dniem wejścia w życie ustawy	
5.	78/686/EWG 93/16/EWG	Art. 7 Art. 9	Art. 16a	Określenie zakresu czasowego uznawania praw nabytych dla celów uznawania specjalizacji lekarza i lekarza dentysty.	Z dniem wejścia w życie ustawy	
6.	Orzeczenie ETS z dnia 14 września 2000 w sprawie Hoczman (C-238/98)		Art. 5e	Określenie procedury uznawania dyplomów świadectw i innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje obywateli państw członkowskich UE, wydanych w państwach innych niż państwo członkowskie		
7.	Umowa p utworzeniu EOG OJ L00103/01/1994	Aneks VII	Art. 5 ust. 1 i 2, Art. 5a, Art. 5b, Art. 5c, Art. 6 ust. 5, Art. 6a, Art. 6b, Art. 7, Art. 9 ust. 2, Art. 10, Art. 14, Art. 15, Art. 16 a, Art. 20a, Art. 20b, Art. 50 ust. 2a, Art. 57a ust. 1	Rozszerzenie pojęcia państwa członkowskie Unii Europejskiej o pozostałe państwa członkowskie Europejskiego Obszaru Gospodarczego	Z dniem wejścia w życie ustawy	
8.	Umowa państw członkowskich Unii Europejskiej z Konfederacją Szwajcarii OJ L11430/04/2002		Art. 5 ust. 1 i 2, Art. 5a, Art. 5b, Art. 5c, Art. 6 ust. 5, Art. 6a, Art. 6b, Art. 7, Art. 9 ust. 2 , Art. 10, Art. 14, Art. 15, Art. 16 a, Art. 20a, Art. 20b, Art. 50 ust. 2a, Art. 57a ust. 1	Rozszerzenie pojęcia państwa członkowskie Unii Europejskiej o Konfederację Szwajcarii	Z dniem wejścia w życie ustawy	

Lp. – liczba porządkowa zmiany

UE - sygnatura aktu europejskiego

JUE – jednostka redakcyjna aktu europejskiego

JPL – jednostka redakcyjna aktu polskiego w brzmieniu
ustalonym ustawą o zmianie ustawy o izbach aptekarskich

Przepisy intertemporalne – uwagi co do wejścia w życie

Uwagi – ew. inne uwagi

DYREKTYWA RADY

z dnia 27 czerwca 1977 r.

dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług

(77/452/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, 57, 66 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z Traktatem, od zakończenia okresu przejściowego zabroniona jest wszelka dyskryminacja ze względu na przynależność państwową w odniesieniu do przedsiębiorczości; takie traktowanie dotyczy w szczególności wydawania zezwoleń wymaganych do wykonywania zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, jak również rejestracji lub członkostwa w organizacjach lub instytucjach zawodowych;

niemniej jednak, wydaje się pożądane wprowadzenie określonych przepisów dla ułatwienia skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług przez pielęgniarki odpowiedzialne za opiekę ogólną;

zgodnie z Traktatem, od Państw Członkowskich wymaga się nieudzielania pomocy w sposób, który mógłby utrudniać warunki podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej;

art. 57 ust. 1 Traktatu przewiduje wydanie dyrektyw o wzajemnym uznawaniu dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji;

zaleca się, by równocześnie z wzajemnym uznawaniem dyplomów stworzyć przepisy o koordynacji warunków kształcenia pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną; niniejsza koordynacja jest przedmiotem dyrektywy 77/453/EWG³;

---

¹ Dz.U. nr C 65 z 5.06.1970, str. 12.

² Dz.U. nr C 108 z 26.08.1970, str. 23.

³ Dz.U. nr L 176 z 15.07.1977, str. 8.

w niektórych Państwach Członkowskich prawo uzależnia podjęcie i wykonywanie działalności przez pielęgniarki odpowiedzialne za opiekę ogólną od posiadania dyplomu pielęgniarskiego; w niektórych innych Państwach Członkowskich, w przypadku gdy nie ma takiego wymogu, używanie tytułu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną mimo to jest przedmiotem regulacji prawnych;

w odniesieniu do posiadania formalnego świadectwa wykształcenia, ponieważ dyrektywa w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów nie zakłada równoważności wykształcenia objętego takimi dyplomami, powinno być dozwolone posługiwanie się takimi kwalifikacjami jedynie w języku Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec

w celu ułatwienia stosowania niniejszej dyrektywy przez władze krajowe, Państwa Członkowskie mogą postanowić, że oprócz formalnego świadectwa wykształcenia, osoba, która spełnia wymagane przez dyrektywę warunki kształcenia, zobowiązana jest przedstawić świadectwo, w którym właściwe władze kraju pochodzenia danej osoby lub państwa, z którego przybywa, potwierdzą, że zaświadczenie takie jest równoważne ze świadectwami objętymi zakresem niniejszej dyrektywy;

w odniesieniu do wymagań dotyczących nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, należy dokonać rozróżnienia pomiędzy wymaganiami, jakie należy spełnić rozpoczynając wykonywanie zawodu a wymaganiami niezbędnymi przy jego wykonywaniu;

w przypadku świadczenia usług, wymóg rejestracji lub członkostwa w organizacjach lub instytucjach zawodowych, ze względu na to, że jest on związany z ustalonym i stałym charakterem działalności prowadzonej w kraju przyjmującym, stanowiłby bez wątpienia przeszkodę dla osoby zamierzającej świadczyć usługi, z powodu tymczasowego charakteru jej działalności; a zatem wymóg ten należy znieść; jednakże w tym przypadku, należy zagwarantować nadzór nad dyscypliną zawodową, leżący w zakresie odpowiedzialności takich organizacji lub organów zawodowych; w tym celu należy zapewnić, w oparciu o art. 62 Traktatu, że dana osoba może zostać zobowiązana do przedłożenia danych właściwym władzom przyjmującego Państwa Członkowskiego, odnoszących się do świadczenia usług;

w odniesieniu do pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną pozostających w stosunku pracy, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przemieszczania się pracowników wewnątrz Wspólnoty⁴ nie ustanawia żadnych przepisów szczególnych odnoszących się do nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, zdyscyplinowania zawodowego lub używania tytułu zawodowego; w zależności od danego Państwa Członkowskiego, zasady takie mają lub mogą być stosowane zarówno w odniesieniu do pracowników najemnych jak i pracujących na własny rachunek; działalność pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną we wszystkich Państwach Członkowskich wymaga posiadania dyplomu, świadectwa lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji danej osoby jako pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną; działalności takie wykonywane są zarówno przez pracowników najemnych jak i pracujących na własny rachunek lub przez tę samą osobę w obydwu formach w okresie jej pracy zawodowej; w celu wsparcia w najszerszym możliwym zakresie swobodnego przepływu wykwalifikowanych pracowników w ramach Wspólnoty, a nie w celu zachęcania do swobodnego przemieszczania się wykwalifikowanych pracowników we Wspólnocie, tak

---

⁴ Dz.U. nr L 257 z 19.10.1968, str. 2.

szybko, jak to możliwe, konieczne wydaje się rozszerzenie niniejszej dyrektywy na pielęgniarki odpowiedzialne za opiekę ogólną pozostających w stosunku pracy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

ZAKRES

Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do działalności pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną.

2. Do celów niniejszej dyrektywy „działalność pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną” oznacza działalność prowadzoną przez osoby posiadające następujące tytuły:

w Niemczech:

„Krankenschwester”, „Krankenpfleger”;

w Belgii

„hospitalier(ère)/verpleegassistent(e)”, „infirmier(ère) hospitalier(ère)/ziekenhuisverpleger (verpleegster)”;

w Danii:

„sygeplejerske”

we Francji:

„infirmier(ère)”

w Irlandii:

„Registered General Nurse”

we Włoszech:

„infermiere professionale”

w Luksemburgu:

„infirmier”,

w Niderlandach:

„verpleegkundige”,

w Zjednoczonym Królestwie:

w Anglii, Walii i Irlandii Północnej:

„State Registered Nurse”,

w Szkocji:

„Registered General Nurse”,

ROZDZIAŁ II

DYPLOMY, ŚWIADECTWA I INNE DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE POSIADANIE KWALIFIKACJI PIELEŃNIAREK ODPOWIEDZIALNYCH ZA OPIEKĘ OGÓLNĄ

Artykuł 2

Każde Państwo Członkowskie uznaje dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, wydane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie zgodnie z art. 1 dyrektywy 77/453/EWG, i które wymienione są w art. 3, poprzez nadanie takim kwalifikacjom, w zakresie prawa podjęcia i prowadzenia działalności na własny rachunek przez pielęgniarkę odpowiedzialną za opiekę ogólną, takiego samego skutku na swoim terytorium, jakie państwo to samo przyznaje.

Artykuł 3

Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, określone w art. 2:

a) w Niemczech:

- świadectwa wydane przez właściwe władze jako wynik państwowego egzaminu z pielęgniarstwa (staatliche Prüfung in der Krankenpflege),
- świadectwa wydane przez właściwe władze Republiki Federalnej Niemiec stwierdzające, że świadectwa wydane po dniu 8 maja 1945 r. przez właściwe organy Niemieckiej Republiki Demokratycznej zostały uznane za równoważne ze świadectwami wymienionymi w tiret pierwsze;

b) w Belgii:

- świadectwo „hospitalier(ère)/verpleegassistent(e)” wydawane przez państwo lub szkoły założone bądź uznawane przez państwo,
- świadectwo „infirmier(ère) hospitalier(ère)/ziekenhuisverpleger (-verpleegster)” wydawane przez państwo lub szkoły założone bądź uznawane przez państwo,

- dyplom „infirmier(ère) gradué(e) hospitalier(ère)/gegraduateerd ziekenhuisverpleger (-verplegster)” wydawany przez państwo lub wyższe szkoły paramedyczne założone bądź uznawane przez państwo;

c) w Danii:

- dyplom „sygeplejerske” wydawany przez szkoły pielęgniarские uznawane przez „Sundhedsstyrelsen” (Państwowy Urząd Zdrowia);

d) we Francji:

- „dyplom państwowy infirmier(ère)” państwowy dyplom pielęgniarza /pielęgniarki wydawany przez Ministerstwo Zdrowia;

e) w Irlandii:

- świadectwo „Registered General Nurse” wdawane przez „An Bord Altranais” (Komisję Pielęgniarską);

f) we Włoszech:

- „diploma di abilitazione professionale per infermiere professionale” wydawany przez szkoły uznawane przez państwo;

g) w Luksemburgu:

- dyplom państwowy „infirmier”,
- dyplom państwowy „infirmier hospitalier gradué” wydawany przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego na wniosek komisji egzaminacyjnej;

h) w Niderlandach:

- dyplom „verpleger A”, „verpleegster A” lub „verpleegkunde A”,
- dyplom „verpleegkundige MBOV” (Middelbare Beroepsopleiding Verpleekundige) (średniego wykształcenia pielęgniarского),
- dyplom Verpleegkundige HBOV” (Hogere Beroepsopleiding Verpleekundige) (wyższego wykształcenia pielęgniarского)

wydawany przez jedną z komisji egzaminacyjnych wyznaczonych przez władze publiczne;

i) w Zjednoczonym Królestwie:

- zaświadczenie o wpisie do ogólnej części rejestru wydawane w Anglii i Walii przez Naczelną Radę Pielęgniarską dla Anglii i Walii („General Nursing Council for England and Wales”), w Szkocji przez Naczelną Radę

Pielęgniarską dla Szkocji („general Nursing Coucil for Scotland”) i w Północnej Irlandii przez Północno-Irlandzką Radę Pielęgniarek i Położnych („Northern Ireland Council for Nurses and Midwives”).

ROZDZIAŁ III

OKOLICZNOŚCI ZASTANE

Artykuł 4

W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie spełniają wszystkich minimalnych wymogów wykształcenia szczegółowo określonych w art. 1 dyrektywy 77/453/EWG, każde Państwo Członkowskie uznaje jako wystarczające potwierdzenie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie weterynarii, wydane przez te Państwa Członkowskie przed wejściem w życie dyrektywy 77/453/EWG, z dołączonym zaświadczeniem stwierdzającym, że obywatele ci faktycznie i zgodnie z prawem wykonywali działalność, przez co najmniej trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

Wymaga się, aby działalność ta obejmowała całość obowiązków związanych z planowaniem, organizacją i sprawowaniem opieki pielęgniarskiej nad pacjentem.

ROZDZIAŁ IV

UŻYWANIE TYTUŁU OKREŚLAJĄCEGO WYKSZTAŁCENIE

Artykuł 5

1. Z zastrzeżeniem art. 13, przyjmujące Państwa Członkowskie zagwarantują, że obywatele Państw Członkowskich, spełniający warunki określone w art. 2 i 4 mają prawo do używania tytułu określającego wykształcenie, o ile nie jest identyczny z tytułem zawodowym lub, gdzie to stosowne, jego skrótu, obowiązującego w Państwie Członkowskim ich pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego przybywają, w języku tego państwa. Przyjmujące Państwo Członkowskie może zażądać, aby określony tytuł był opatrzony informacją dotyczącą nazwy i siedziby instytucji albo komisji egzaminacyjnej, która go nadała.

2. Jeżeli tytuł określający wykształcenie używany w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, może być mylony w przyjmującym Państwie Członkowskim, z tytułem wymagającym w tym państwie dodatkowego szkolenia, a którego zainteresowana osoba nie odbyła, przyjmujące Państwo Członkowskie może żądać od tej osoby używania tytułu obowiązującego w Państwie Członkowskim, z którego ona pochodzi lub przybywa, w odpowiedniej formie określonej przez przyjmujące Państwo Członkowskie.

ROZDZIAŁ V

**PRZEPISY ULATWIAJĄCE SKUTECZNE WYKONYWANIE PRAWA
PRZEDSIĘBIORCZOŚCI ORAZ SWOBODY ŚWIADCZENIA USŁUG PRZEZ
PIELĘGNIARKI ODPOWIEDZIALNE ZA OPIEKĘ OGÓLNA**

A. Przepisy szczególne odnoszące się do prawa przedsiębiorczości

Artykuł 6

1. Przyjmujące Państwo Członkowskie, które wymaga od swoich obywateli podejmujących po raz pierwszy działalność, określoną w art. 1, dowodu nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, przyjmuje w odniesieniu do obywateli innych Państw Członkowskich, jako wystarczający dowód zaświadczenie wydane przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, potwierdzające, że zostały spełnione wymagania Państwa Członkowskiego, dotyczące nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, niezbędne do podjęcia tej działalności

2. Jeżeli Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, nie wymaga dowodu nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii od osób zamierzających podjąć działalność po raz pierwszy, przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od obywateli Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, wyciągu z rejestru sądowego lub w razie jego braku, równoważnego dokumentu wystawionego przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

3. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada informacje na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na podjęcie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego cudzoziemiec przybywa, dokona weryfikacji tych informacji oraz oceni, czy mogą one mieć wpływ na podjęcie określonej działalności w tym Państwie Członkowskim. Władze tego państwa decydują o rodzaju i zakresie przeprowadzanego postępowania wyjaśniającego oraz informują przyjmujące Państwo Członkowskie o wszelkich dalszych działaniach, które podejmą w odniesieniu do świadectw lub dokumentów, które wydały.

Państwa Członkowskie zapewniają poufność przekazywanych informacji.

Artykuł 7

1. Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim obowiązują przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne ustanawiające wymagania co do nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, w tym przepisy dotyczące postępowania dyscyplinarnego za poważne wykroczenia zawodowe lub skazanie za przestępstwo kryminalne, związane z wykonywaniem działalności, określonej w art. 1, Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, przekazuje

przyjmującemu Państwu Członkowskiemu wszelkie niezbędne informacje o środkach lub postępowaniu dyscyplinarnym o charakterze zawodowym lub administracyjnym podjętych wobec danej osoby, lub o karach za przestępstwa, wymierzonych jej w czasie wykonywania zawodu w Państwie Członkowskiem, z którego pochodzi lub przybywa.

2. Jeśli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada szczegółowe informacje na temat ważnego zdarzenia zaistniałego poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na prowadzenie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego cudzoziemiec przybywa, dokona weryfikacji tych informacji oraz oceni, czy mogą mieć wpływ na podjęcie określonej działalności w tym Państwie Członkowskiem. Władze tego państwa decydują o rodzaju i zakresie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego oraz informują przyjmujące Państwo Członkowskie o wszelkich dalszych działaniach, które podejmują w związku z informacjami przekazanymi zgodnie z ust. 1.

3. Państwa Członkowskie zapewnią poufność przekazywanych informacji.

Artykuł 8

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli, zamierzających podjąć lub wykonywać działalność określoną w art. 1, świadectwa o stanie zdrowia fizycznego lub psychicznego, państwo to uznaje za wystarczający dowód dokument wymagany w Państwie Członkowskiem, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

Jeżeli Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, nie nakłada tego rodzaju wymogów na osoby zamierzające podjąć lub wykonywać daną działalność, przyjmujące Państwo Członkowskie przyjmuje od obywatela świadectwo wydane przez właściwe władze tego państwa odpowiadające świadectwom wydawanym w przyjmującym Państwie Członkowskiem.

Artykuł 9

Dokumenty, określone w art. 6 i 8 nie mogą być przedkładane po upływie trzech miesięcy od daty ich wystawienia.

Artykuł 10

1. Postępowanie w sprawie uzyskania zezwolenia przez osobę zainteresowaną podjęciem działalności, określonej w art. 1, zgodnie z art. 6 - 8 musi zostać zakończona jak najszybciej, nie później jednak niż w trzy miesiące po przedłożeniu wszystkich dokumentów dotyczących tej osoby, wyłączony opóźnienia wynikające z odwołań złożonych po zakończeniu postępowania

2. W przypadkach, określonych w art. 6 ust. 3 oraz w art. 7 ust. 2, wniosek o powtórne zbadanie sprawy zawieszają bieg terminu przewidzianego w ust. 1.

Państwo Członkowskie, do którego zwrócono się o konsultację, udziela odpowiedzi w ciągu trzech miesięcy.

Po otrzymaniu odpowiedzi lub po upływie tego terminu przyjmujące Państwo Członkowskie kontynuuje postępowanie, określone w ust. 1.

B. Przepisy szczególne odnoszące się do świadczenia usług

Artykuł 11

1. Jeżeli Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli zamierzających podjąć lub wykonywać działalność, określoną w art. 1, zezwolenia lub członkostwa albo rejestracji w organizacjach lub instytucjach zawodowych, Państwo to zwolni z tego wymogu obywateli Państw Członkowskich w przypadku świadczenia przez nich usług.

Zainteresowana osoba świadczy usługi posiadając takie same prawa i obowiązki jak obywatele przyjmującego Państwa Członkowskiego; w szczególności podlega przepisom dotyczącym wykonywania zawodu o charakterze korporacyjnym lub administracyjnym obowiązującym w tym Państwie Członkowskim

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie podejmie środki przewidziane w akapicie drugim lub uzyska informacje o zdarzeniach naruszających te przepisy, niezwłocznie powiadomi o tym Państwo Członkowskie, w którym dana osoba prowadzi działalność.

2. Przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od zainteresowanej osoby złożenia przed właściwymi władzami uprzedniego oświadczenia dotyczącego świadczenia przez nią usług, jeżeli łączy się to z czasowym pobytem na terytorium tego państwa.

W nagłych przypadkach niniejsze oświadczenie może być złożone niezwłocznie po wyświadczeniu usług.

3. Zgodnie z ust. 1 i 2, przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od zainteresowanej osoby, aby dostarczyła dokument lub dokumenty zawierające następujące informacje:

- oświadczenie, określone w ust. 2,
- zaświadczenie stwierdzające, że zainteresowana osoba zgodnie z prawem prowadzi określoną działalność w Państwie Członkowskim, w którym posiada siedzibę,
- zaświadczenie stwierdzające, że osoba posiada jeden z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji odpowiednich do świadczenia usług, o których mowa w niniejszej dyrektywie.

4. Dokument lub dokumenty wymienione w ust. 3 nie mogą być przedkładane później niż w 12 miesięcy od daty ich wydania.

5. Jeżeli Państwo Członkowskie, czasowo lub na stałe, pozbawia w całości lub w części, swojego obywatela lub obywatela innego Państwa Członkowskiego mającego

siedzibę na jego terytorium, prawa do wykonywania działalności, określonych w art. 1, zapewnia tymczasowe lub stałe unieważnienie zaświadczenia, określonego w ust. 3 tiret drugie.

Artykuł 12

Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim wymagana jest rejestracja w publicznej instytucji ubezpieczenia społecznego w celu rozliczeń z organami ubezpieczeniowymi rachunków związanych z usługami świadczonymi osobom ubezpieczonym w ramach systemu ubezpieczenia społecznego, państwo to zwalnia z tego wymogu obywateli Państw Członkowskich mających siedzibę w innym Państwie Członkowskim, w przypadku, gdy świadczenie takich usług wymaga od zainteresowanej osoby odbywania podróży.

Jednakże zainteresowane osoby prześlą tym organizacjom informacje o świadczonych usługach przed, lub - w nagłych przypadkach - po ich wyświadczeniu.

C. Postanowienia wspólne dla prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług

Artykuł 13

Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim używanie tytułu zawodowego związanego z wykonywaniem działalności, określonej w art. 1, podlega prawnej regulacji, obywatele innych Państw Członkowskich, spełniający warunki ustanowione w art. 2 i 4 używają tytułu zawodowego w przyjmującym Państwie Członkowskim, który odpowiada wymogom kwalifikacji w tym państwie oraz używają jego skrótu.

Artykuł 14

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli zamierzających podjąć lub wykonywać działalność, określoną w art. 1, złożenia przysięgi lub uroczystego oświadczenia, a forma przysięgi lub oświadczenia nie może być użyta przez obywateli innych Państw Członkowskich, to Państwo Członkowskie zapewni możliwość złożenia przysięgi lub oświadczenia w stosownej i równoważnej formie.

Artykuł 15

1. Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne do umożliwienia zainteresowanym osobom uzyskania informacji o przepisach prawnych dotyczących zdrowia i ubezpieczeń społecznych oraz dotyczących etyki zawodowej, obowiązujących w przyjmującym Państwie Członkowskim.

W tym celu Państwa Członkowskie mogą tworzyć ośrodki informacyjne, w których osoby te mogą uzyskać niezbędne informacje. W przypadku podejmowania działalności gospodarczej, przyjmujące Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby zainteresowane osoby skontaktowały się z takim ośrodkiem.

2. Państwa Członkowskie mogą utworzyć ośrodki, określone w ust. 1, przy właściwych władzach i organach, które muszą wyznaczyć w terminie przewidzianym w art. 19 ust. 1.

4. Państwa Członkowskie zadbają, aby zainteresowane osoby posiadały, w interesie własnym oraz w interesie klientów, znajomość języka konieczną do wykonywania zawodu w przyjmującym Państwie Członkowskim

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 16

W przypadku uzasadnionych wątpliwości przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od właściwych władz innego Państwa Członkowskiego potwierdzenia autentyczności dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wydanych przez to drugie Państwo Członkowskie, określonych w rozdziale II i III, jak również potwierdzenia, że zainteresowana osoba spełnia wszystkie wymogi dotyczące kształcenia określone w dyrektywie 77/453/EWG.

Artykuł 17

W terminie przewidzianym w art. 19 ust. 1, Państwa Członkowskie wyznaczają władze i organy właściwe do wydawania lub przyjmowania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, jak również dokumentów i informacji, o których mowa w niniejszej dyrektywie, o czym niezwłocznie poinformują inne Państwa Członkowskie i Komisję.

Artykuł 18

Niniejszą dyrektywę stosuje się także do obywateli Państw Członkowskich, którzy, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1612/68, na podstawie umowy o pracę wykonują lub będą wykonywać działalność, określoną art. 1.

Artykuł 19

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie dwóch lat od jej ogłoszenia i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.
2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 20

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie napotka poważne trudności w przy stosowaniu niniejszej dyrektywy w określonych obszarach, Komisja wspólnie z tym państwem dokona

analizy tych trudności i zwróci się o opinię do Komitetu Wyższych Urzędników ds. zdrowia publicznego powołanego decyzją 75/365/EWG⁵, zmienioną decyzją 77/455/EWG⁶.

W razie potrzeby Komisja przedłoży Radzie właściwe propozycje.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 1977 r.

W imieniu Rady

J. SILKIN

Przewodniczący

---

⁵ Dz.U. nr L 167 z 30.06.1975, str. 19.

⁶ Dz.U. nr L 176 z 15.07.1977, str. 13.

DYREKTYWA RADY

z dnia 27 czerwca 1977 r.

dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną

(77/453/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, 57, 66 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

w związku ze wzajemnym uznawaniem dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, ustanowionych dyrektywą Rady 77/452/EWG³, porównywalny charakter kształcenia w Państwach Członkowskich, umożliwiający koordynację w tej dziedzinie, może zostać ograniczony poprzez nałożenie wymogu przestrzegania minimalnych norm przy pozostawieniu Państwom Członkowskim swobody w organizacji nauczania;

koordynacja przewidziana w niniejszej dyrektywie nie wyklucza dalszej koordynacji;

koordynacja przewidziana w niniejszej dyrektywie obejmuje kształcenie zawodowe pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną; w odniesieniu do kształcenia, obecnie większość Państw Członkowskich nie dokonuje rozróżnienia między pielęgniarkami i prowadzącymi działalność jako pracownice najemne i pielęgniarkami pracującymi na własny rachunek; w celu zachęcenia do swobodnego przepływu wykwalifikowanych pracowników we Wspólnocie, tak szybko, jak jest to możliwe, konieczne wydaje się rozszerzenie stosowania niniejszej dyrektywy na pielęgniarki zatrudnione jako pracownicy najemni;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie przyznają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną

¹ Dz.U. nr C 65 z 5.6.1970, str. 12.

² Dz.U. nr C 108 z 26.8.1970, str. 23.

³ Dz.U. nr L 176 z 15.7.1977, str. 1.

wyszczególnione w art. 3 dyrektywy 77/452/EWG na podstawie egzaminu gwarantującego, że w czasie kształcenia osoba zainteresowana uzyskała:

- a) odpowiednią wiedzę w zakresie nauk, na których opiera się pielęgniarstwo ogólne, łącznie z wystarczającym zrozumieniem budowy, funkcji fizjologicznych i zachowania osób zdrowych i chorych oraz zależności między stanem zdrowia a fizycznym i społecznym środowiskiem człowieka;
- b) wystarczającą wiedzę o charakterze i etyce zawodu oraz ogólnych zasadach dotyczących stanu zdrowia i pielęgniarstwa;
- c) odpowiednie doświadczenie kliniczne; doświadczenie to, dobrane ze względu na jego wartości szkoleniowe, powinno zostać zdobyte pod nadzorem wykwalifikowanego personelu pielęgniarstwa w miejscu, w którym liczba wykwalifikowanego personelu i sprzętu zapewniają właściwą opiekę pielęgniarską nad pacjentami;
- d) zdolność do uczestnictwa w praktycznym szkoleniu personelu służby zdrowia oraz doświadczenie w pracy z tym personelem;
- e) doświadczenie we współpracy z innymi zawodami w służbie zdrowia.

2. Kształcenie określone w ust. 1, powinno obejmować co najmniej:

- a) 10 lat wykształcenia ogólnego poświadczonego dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, wydanym przez właściwe władze lub organy w Państwie Członkowskim, albo świadectwo potwierdzające wynik egzaminu o równorzędnym poziomie co do szkoły pielęgniarskiej;
- b) kształcenie zawodowe w pełnym wymiarze godzin, które musi obejmować przedmioty zawarte w programie nauczania wymienione w załączniku do niniejszej dyrektywy i stanowić kurs trzyletni lub 4600 godzin kształcenia teoretycznego i praktycznego.

3. Państwa Członkowskie zapewnią, aby instytucja kształcąca pielęgniarki była odpowiedzialna za koordynację teorii i praktyki w trakcie całego kursu.

Szkolenie teoretyczne i techniczne wymienione w części A Załącznika będzie zrównoważone i skoordynowane ze szkoleniem klinicznym pielęgniarek wymienionym w sekcji B tego Załącznika w taki sposób, aby wiedza i doświadczenie wymienione w ust. 1 zostały nabyte we właściwym trybie.

Szkolenie kliniczne w pielęgniarstwie powinno przybrać formę, zatwierdzonego przez właściwe władze lub organy, nadzorowanego stażu w oddziałach szpitalnych lub innych placówkach medycznych, łącznie z domowymi usługami pielęgniarskimi. W czasie tego szkolenia adepci pielęgniarstwa uczestniczą w pracy oddziałów w zakresie, w jakim uczestnictwo to przyczynia się do ich kształcenia. Zaznajamia się ich z zakresem obowiązków obejmujących opiekę pielęgniarską.

4. Nie później, niż pięć lat po ogłoszeniu niniejszej dyrektywy i po przeanalizowaniu sytuacji, Rada, działając na wniosek Komisji zdecyduje, czy utrzymać lub zmienić przepisy ust. 3 dotyczące równowagi pomiędzy kształceniem teoretycznym i praktycznym z jednej strony, a kształceniem klinicznym pielęgniarek z drugiej strony.

5. Państwa Członkowskie mogą udzielić częściowego zwolnienia osobom, które odbyły część szkolenia określonego w ust. 2 lit. b) w formie innego szkolenia na co najmniej równoważnym poziomie.

Artykuł 2

Bez względu na przepisy art. 1, Państwa Członkowskie mogą dopuścić kształcenie w niepełnym wymiarze godzin na warunkach zatwierdzonych przez właściwe organy krajowe. Pełny okres kształcenia w niepełnym wymiarze godzin nie może być krótszy niż okres kształcenia w pełnym wymiarze godzin. Poziom kształcenia nie może być ograniczony przez niepełny wymiar godzin.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa stosuje się również do obywateli Państw Członkowskich, którzy, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie¹, prowadzą lub będą prowadzić jako pracownicy najemni jedną z działalności określonych w art. 1 dyrektywy 77/452/EWG.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki uwzględniające niniejszą dyrektywę w ciągu dwóch lat od jej ogłoszenia i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie napotka poważne trudności przy wdrażaniu niniejszej dyrektywy w określonych dziedzinach, Komisja wspólnie z tym Państwem dokona analizy tych trudności i zwróci się o opinię do Komitetu Wyższych Urzędników ds. zdrowia publicznego powołanego decyzją 75/365/EWG², zmienioną decyzją 77/455/EWG³.

W razie potrzeby, Komisja przedłoży Radzie właściwe propozycje.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

---

¹ Dz.U. nr L 257 z 19.10.1968, str. 2.

² Dz.U. nr L 167 z 30.6.1975, str. 19.

³ Dz.U. nr L 176 z 15.7.1977, str. 13.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 1977 r.

W imieniu Rady

J. SILKIN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PROGRAM KSZTAŁCENIA DLA PIEŁĘGNIAREK ODPOWIEDZIALNYCH ZA OPIEKĘ OGÓLNA

Kształcenie prowadzące do uzyskania dyplomu, świadectwa lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną składa się z następujących dwóch części:

A. **Szkolenie teoretyczne i techniczne:**

a) *pielęgniarstwo:*

wiedza i etyka zawodowa

zasady ogólne zdrowia i pielęgniarstwa

zasady pielęgniarstwa w odniesieniu do:

- medycyny ogólnej i specjalistycznej,
- chirurgii ogólnej i specjalistycznej,
- opieki nad dziećmi i pediatrii,
- opieki położniczej,
- zdrowia psychicznego i psychiatrii,
- opieki nad osobami starymi i geriatrici;

b) *nauki podstawowe:*

anatomia i fizjologia,

patologia,

bakteriologia, wirusologia i parazytologia,

biofizyka, biochemia i radiologia,

dietetyka,

higiena:

- profilaktyka,
- edukacja zdrowotna,

farmakologia;

c) *nauki społeczne:*

socjologia,

psychologia,

zasady administracji

zasady pedagogiki

ustawodawstwo społeczne i zdrowotne,

prawne aspekty pielęgniarstwa,

B. Szkolenie kliniczne:

Pielęgniarstwo w odniesieniu do:

- medycyny ogólnej i specjalistycznej,
- chirurgii ogólnej i specjalistycznej,
- opieki nad dziećmi i pediatrii,
- opieki położniczej,
- zdrowia psychicznego i psychiatrii,
- opieki nad osobami starymi i geriatricznej;
- pielęgniarstwa opieki domowej.

DYREKTYWA RADY

z dnia 21 stycznia 1980 r.

dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa i zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług

(80/154/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, 57 i 66,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z Traktatem, od zakończenia okresu przejściowego zabronione jest stosowanie jakichkolwiek praktyk dyskryminacyjnych ze względu na przynależność państwową w zakresie wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług; zakaz takich praktyk ze względu na przynależność państwową dotyczący w szczególności udzielania wszelkich zezwoleń wymaganych dla wykonywania zawodu położnej jak również rejestracji lub członkostwa w organizacjach lub instytucjach zawodowych;

niemniej jednak wydaje się pożądane wprowadzenie określonych przepisów dla ułatwienia skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług przez położne;

zgodnie z Traktatem, Państwa Członkowskie nie powinny w żadnej formie udzielać pomocy, która mogłaby utrudniać warunki prowadzenia działalności gospodarczej;

art. 57 ust. 1 Traktatu przewiduje wydanie dyrektyw o wzajemnym uznawaniu dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji;

---

¹ Dz.U. nr C 18 z 12.2.1970, str. 1.

² Dz.U. nr C 101 z 4.8.1970, str. 26.

³ Dz.U. nr C 146 z 11.12.1970, str. 17.

wydaje się, wskazane aby równocześnie z wzajemnym uznawaniem dyplomów stworzyć przepisy o koordynacji warunków kształcenia położnych, niniejsza koordynacja jest przedmiotem dyrektywy 80/155/EWG⁴;

w Państwach Członkowskich prawo uzależnia podjęcie i wykonywanie zawodu położnej od posiadania dyplomu położnej;

w odniesieniu do posiadania świadectwa wykształcenia dyrektywa, w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów nie zakłada równoważności wykształcenia objętego takimi dyplomami, posługiwanie się takimi kwalifikacjami powinno być dozwolone jedynie w języku Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec

w celu ułatwienia stosowania niniejszej dyrektywy przez krajowe władze Państw Członkowskich, Państwa Członkowskie mogą, nakazać aby poza świadectwami wykształcenia, osoba spełniająca warunki wykształcenia wymagane w niniejszej dyrektywie przedstawiła zaświadczenie od właściwych władz kraju swojego pochodzenia lub kraju, z którego przybywa, stwierdzające, że świadectwa wykształcenia są objęte dyrektywą

w przypadku świadczenia usług, wymóg rejestracji lub członkostwa, w organizacjach bądź instytucjach zawodowych jako odnoszący się do określonego i stałego charakteru działalności prowadzonej w kraju przyjmującym, niewątpliwie stanowi utrudnienie dla osoby pragnącej świadczyć usługi, ze względu na czasowy charakter jej działalności; wymóg taki powinien być zatem zniesiony; jednakże należy zagwarantować, nadzór nad dyscypliną zawodową który powinien być sprawowany przez dane organizacje lub instytucje zawodowe; w tym celu należy postanowić, że z zastrzeżeniem stosowania art. 62 Traktatu od zainteresowanej osoby można wymagać przedłożenia właściwym władzom Państwa Członkowskiego szczegółowych danych, na temat świadczonych usług;

w odniesieniu do wymagań dotyczących nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii należy dokonać rozróżnienia pomiędzy wymaganiami, jakie należy spełnić rozpoczynając wykonywanie zawodu, a wymaganiami, niezbędnymi przy jego wykonywaniu

w odniesieniu do wykonywania pracy najemnej w charakterze położnych, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przemieszczania się pracowników wewnątrz Wspólnoty⁵, nie ustanawia żadnych przepisów szczególnych odnoszących się do nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, zdyscyplinowania zawodowego lub używania tytułu zawodowego; w zależności od danego Państwa Członkowskiego, takie zasady mają lub mogą być stosowane zarówno w odniesieniu do pracowników najemnych jak i pracujących na własny rachunek; działalność położnej we wszystkich Państwach Członkowskich wymaga posiadania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji położnej; takie działalności wykonywane są

---

⁴ Dz.U. nr L 33 z 11.2.1980, str. 8

⁵ Dz.U. nr L 257 z 19.10.1968, str. 2.

zarówno przez pracowników najemnych jak i pracujących na własny rachunek lub przez tę samą osobę w obydwu formach w okresie jej pracy zawodowej, w celu zachęcania do możliwie swobodnego przepływu tych specjalistów wewnątrz Wspólnoty wydaje się konieczne rozszerzenie niniejszej dyrektywy na położne pozostające w stosunku pracy.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa stosuje się do działalności położnej, takiej jak została zdefiniowana przez każde Państwo Członkowskie, bez uszczerbku dla przepisów art. 4 dyrektywy 80/155/EWG, i wykonywanej pod następującymi tytułami zawodowymi:

w Republice Federalnej Niemiec:

- „Hebamme”;

w Belgii:

- „accoucheuse / vroedvrouw”;

w Danii:

- „jordemoder”;

we Francji:

- „sage - femme”;

w Irlandii:

- „midwife”;

we Włoszech:

- „ostetrica”;

w Luksemburgu:

- „sage - femme”

w Niderlandach:

- „verloskundige”;

w Zjednoczonym Królestwie:

- „midwife”.

ROZDZIAŁ II

DYPLOMY, ŚWIADECTWA I INNE DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE POSIADANIE KWALIFIKACJI W DZIEDZINIE POŁOŻNICTWA

Artykuł 2

1. Każde Państwo Członkowskie uznaje dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie położnictwa wydawane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie, wymienione w art. 3, które są zgodne z art. 1 ust. 1, 3 i 4 dyrektywy 80/155/EWG, oraz spełniają jeden z następujących warunków:

- kształcenie w zakresie położnictwa w pełnym wymiarze godzin o czasie trwania co najmniej trzy lata:
  - uzależnione od posiadania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji uprawniającego do podjęcia nauki na uniwersytecie lub wyższej uczelni lub, z braku takiego, stwierdzającego równoważny poziom wiedzy,
  - albo nastąpiła po nim praktyka zawodowa potwierdzona wydaniem zaświadczenia, o którym mowa w art. 4 niniejszej dyrektywy,
  - kształcenie w zakresie położnictwa w pełnym wymiarze godzin trwające co najmniej dwa lata lub 3 600 godzin dla posiadaczy dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji pielęgniarstwa, odpowiedzialnej za opiekę ogólną, określoną w art. 3 dyrektywy 77/452/EWG⁶,
  - kształcenie w zakresie położnictwa w pełnym wymiarze godzin trwające co najmniej 18 miesięcy lub 3 000 godzin dla posiadaczek dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji pielęgniarstwa odpowiedzialnej za opiekę ogólną, określoną w art. 3 dyrektywy 77/452/EWG, a po którym następuje praktyka zawodowa potwierdzona wydaniem świadectwa określonego w art. 4 niniejszej dyrektywy.

2. Odnośnie dostępu do działalności położnej pracującej na własny rachunek, każde Państwo Członkowskie przyznaje na swoim terytorium uznawanym przez siebie dyplomom, świadectwom i innym dokumentom potwierdzającym posiadanie kwalifikacji uprawnienia równe z kwalifikacjami nadawanymi przez siebie.

---

⁶ Dz.U. nr L 176 z 15.7.1977, str. 1.

Artykuł 3

Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, określone w art. 2, są następujące:

a) Republice Federalnej Niemiec:

- „Hebammenprüfungszeugnis” wydawany przez ustanowioną przez państwo komisję egzaminacyjną,
- świadectwa wydawane przez właściwe władze Republiki Federalnej Niemiec stwierdzające, że świadectwa wydane po dniu 8 maja 1945 r. przez właściwe władze Niemieckiej Republiki Demokratycznej zostały uznane za równoważne ze świadectwami wymienionymi w tiret pierwsze;

b) w Belgii:

- „diplome d'accoucheuse / vroedvrowdiploma” wydawany przez szkoły założone bądź uznawane przez państwo, lub przez „Jury Central”;

c) w Danii:

- „bevis for bestaaet jordemodereksamen” wydawany przez „Danmarks jordemoderskole”;

d) we Francji:

- „diplome de sage-femme” wydawany przez państwo;

e) w Irlandii:

- dyplom położnej wydawany przez „An Bord Altranais”;

f) we Włoszech:

- „diploma d'ostetrica” wydawany przez szkoły uznawane przez państwo;

g) w Luksemburgu:

- „diplome de sage-femme” wydawany przez Ministerstwo Zdrowia na wniosek komisji egzaminacyjnej;

h) w Niderlandach:

- „vroedvrowdiploma” wydawany przez komisję egzaminacyjną ustanowioną przez państwo;

i) w Zjednoczonym Królestwie:

- zaświadczenie o wpisie do rejestru położnych wydawane w Anglii i Walii przez Central Midwives Board dla Anglii i Walii, w Szkocji przez Central Midwives Board dla Szkocji, a w Północnej Irlandii przez Północno-irlandzką Certificate in Midwifery.

Artykuł 4

Zaświadczenie, przewidziane w art. 2, jest wydawane przez właściwe władze w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi cudzoziemiec, lub Państwie Członkowskim z którego przybywa. Stwierdza ono, że jego właścicielka, po uzyskaniu kwalifikacji położnej, pracowała jako położna w szpitalu bądź uprawnionej w tym zakresie placówce służby zdrowia przez następujący okres:

- dwóch lat w przypadku określonym w art. 2 ust. 1 tiret pierwsze subtiret drugie,
- jednego roku w przypadku określonym w art. 2 ust. 1 tiret trzecie.

ROZDZIAŁ III

PRAWA NABYTE

Artykuł 5

1. Każde Państwo Członkowskie uznaje jako wystarczający dowód w przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, nie spełniają wszystkich minimalnych wymogów wykształcenia określonych w art. 1 dyrektywy 80/155/EWG, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji położnej wydane przez te Państwa Członkowskie najpóźniej sześć lat po notyfikacji niniejszej dyrektywy z dołączonym zaświadczeniem stwierdzającym, że obywatele ci faktycznie i zgodnie z prawem wykonywali działalność przez co najmniej trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia

2. Każde Państwo Członkowskie uznaje jako wystarczający dowód w przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji spełniają wszystkie minimalne wymogi wykształcenia określone w art. 1 dyrektywy 80/155/EWG, mogą być uznane, ale jedynie na podstawie art. 2 niniejszej dyrektywy, jeżeli towarzyszy im zaświadczenie o odbytej praktyce zawodowej, o którym mowa w art. 4, każde Państwo Członkowskie uznaje jako wystarczające dowody dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji położnej nadane przez te Państwa Członkowskie przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy wraz z dołączonym zaświadczeniem stwierdzającym, że obywatele ci faktycznie i zgodnie z prawem wykonywali przedmiotowe czynności przez co najmniej dwa lata, w ciągu pięciu lat poprzedzających datę wystawienia zaświadczenia.

ROZDZIAŁ IV

UŻYWANIE TYTUŁU OKREŚLAJĄCEGO WYKSZTAŁCENIE

Artykuł 6

1. Bez uszczerbku dla art. 15, przyjmujące Państwa Członkowskie zagwarantują, że obywatele Państw Członkowskich, spełniający warunki określone w art. 2 i 4 mają prawo do używania tytułu określającego wykształcenie, o ile nie jest identyczny z tytułem zawodowym lub, w stosownych przypadkach, jego skrótu, obowiązującego w Państwie Członkowskim ich pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego przybywają, w języku tego państwa

2. Jeżeli tytuł określający wykształcenie używany w Państwie Członkowskim pochodzenia lub Państwie Członkowskim, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, może być mylony w przyjmującym Państwie Członkowskim, z tytułem wymagającym w tym państwie dodatkowego kształcenia, a którego zainteresowana osoba nie odbyła, przyjmujące Państwo Członkowskie może żądać od tej osoby używania tytułu obowiązującego w Państwie Członkowskim, z którego ona pochodzi lub przybywa, w odpowiedniej formie określonej przez przyjmujące Państwo Członkowskie

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY UŁATWIAJĄCE SKUTECZNE WYKONYWANIE PRAWA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI SWOBODY ŚWIADCZENIA USŁUG PRZEZ POŁOŻNE

A. Przepisy szczególnie odnoszące się do prawa przedsiębiorczości

Artykuł 7

1. Przyjmujące Państwo Członkowskie, które wymaga od swoich obywateli dowodu podejmujących po raz pierwszy działalność, określoną w art. 1, dowodu nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, przyjmuje w odniesieniu do obywateli innych Państw Członkowskich, jako wystarczający dowód zaświadczenie wydane przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, potwierdzające, że zostały spełnione wymagania Państwa Członkowskiego, dotyczące nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, niezbędne do podjęcia tej działalności

2. Jeżeli Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, nie wymaga dowodu nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii od osób zamierzających podjąć działalność po raz pierwszy, przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od obywateli Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, wyciągu z rejestru sądowego lub w razie jego braku, równoważnego dokumentu wystawionego przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

3. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada informacje na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na podjęcie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec

Państwo Członkowskie pochodzenia lub przybycia zweryfikuje dokładność tych informacji i stwierdzi, czy mogą mieć one wpływ w tym Państwie Członkowskim na podjęcie danej działalności. Władze tego Państwa zdecydują o rodzaju i zakresie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego i poinformują przyjmujące Państwo Członkowskie o wszelkiej podjętej działalności, dalszych działaniach odnośnie do zaświadczeń i dokumentów, które wydały.

4. Państwa Członkowskie zapewnią poufność przekazywanych informacji.

Artykuł 8

1. Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim obowiązują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne ustanawiające wymagania co do nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, w tym przepisy dotyczące postępowania dyscyplinarnego za poważne wykroczenia zawodowe lub skazanie za przestępstwo kryminalne, związane z wykonywaniem działalności, określonej w art. 1, Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, przekazuje przyjmującemu Państwu Członkowskiemu wszelkie niezbędne informacje o środkach lub postępowaniu dyscyplinarnym o charakterze zawodowym lub administracyjnym podjętych wobec danej osoby, lub o karach za przestępstwa, wymierzonych jej w czasie wykonywania zawodu w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi lub przybywa.

2. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie ma szczegółowe informacje o na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego poprzednio przy podejmowaniu działalności przez zainteresowaną osobę w tym państwie poza jego terytorium które mogą wpłynąć na podejmowanie na jego terytorium danej działalności, może ono powiadomić Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego cudzoziemiec przybył.

Państwo Członkowskie pochodzenia przybycia sprawdza dokładność tych informacji i stwierdza, czy mogą one mieć wpływ w tym Państwie Członkowskim na podjęcie danej działalności. Władze tego Państwa zdecydują o charakterze i zakresie przeprowadzonego dochodzenia i poinformują przyjmujące Państwo Członkowskie o wszelkich rezultatach podjętych działalności, w nawiązaniu do informacji przekazanych wcześniej, zgodnie z ust. 1.

3. Państwa Członkowskie zapewniają poufność przekazywanych informacji.

Artykuł 9

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli, zamierzających podjąć lub wykonywać działalność, określoną w art. 1, świadectwa o stanie zdrowia fizycznego lub psychicznego, państwo to uznaje za wystarczający dowód dokument wymagany w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec

Jeżeli Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, nie nakłada tego rodzaju wymogów na osoby zamierzające podjąć lub wykonywać daną działalność, przyjmujące Państwo Członkowskie przyjmuje od obywatela zaświadczenie wydane przez właściwe władze tego państwa, jako odpowiadające zaświadczeniom wydawanym w przyjmującym Państwie Członkowskim.

Artykuł 10

Dokumenty, określone w art. 7 i 8 nie mogą być przedkładane po upływie trzech miesięcy od daty ich wystawienia.

Artykuł 11

1. Postępowanie w sprawie uzyskania zezwolenia przez osobę zainteresowaną podjęciem działalności, określonej w art. 1, zgodnie z art. 7, 8 i 9, musi zostać zakończona jak najszybciej, nie później jednak niż w trzy miesiące po przedłożeniu wszystkich dokumentów dotyczących tej osoby, wyliczywszy opóźnienia wynikające z odwołań złożonych po zakończeniu postępowania.

2. W przypadkach, określonych w art. 7 ust. 3 oraz w art. 8 ust. 2, wniosek o powtórne zbadanie sprawy zawiesza bieg terminu przewidzianego w ust

Państwo Członkowskie, do którego zwrócono się o konsultację, udziela odpowiedzi w ciągu trzech miesięcy.

Po otrzymaniu odpowiedzi lub po upływie tego terminu przyjmujące Państwo Członkowskie kontynuuje postępowanie, określone w ust. 1.

Artykuł 12

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli zamierzających podjąć lub wykonywać działalność, określoną w art. 1, złożenia przysięgi lub uroczystego oświadczenia, a forma przysięgi lub oświadczenia nie może być użyta przez obywateli innych Państw Członkowskich, to Państwo Członkowskie zapewni możliwość złożenia przysięgi lub oświadczenia w stosownej i równoważnej formie.

B. Przepisy szczególne odnoszące się do świadczenia usług

Artykuł 13

1. Jeżeli Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli zamierzających podjąć lub wykonywać działalności, określoną w art. 1, zezwolenia, lub członkostwa albo rejestracji w organizacjach lub instytucjach zawodowych, Państwo to zwolni z tego wymogu obywateli Państw Członkowskich w przypadku świadczenia przez nich usług.

Zainteresowana osoba świadczy usługi posiadając takie same prawa i obowiązki jak obywatele przyjmującego Państwa Członkowskiego; w szczególności podlega przepisom dotyczącym wykonywania zawodu lub administracyjnym obowiązującym w tym Państwie Członkowskim.

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie podejmuje środki, przewidziane w akapicie drugim lub uzyska informacje o zdarzeniach naruszających te przepisy, niezwłocznie powiadomi o tym Państwo Członkowskie, w którym dana osoba prowadzi działalność

2. Przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od zainteresowanej osoby złożenia przed właściwymi władzami uprzedniego oświadczenia dotyczącego świadczenia przez nią usług, jeżeli łączy się to z czasowym pobylem na terytorium tego państwa.

W nagłych przypadkach niniejsze oświadczenie może być złożone niezwłocznie po wyświadczeniu usług.

3. W zastosowaniu ust. 1 i 2 przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od zainteresowanej osoby, aby dostarczyła dokument lub dokumenty zawierające następujące informacje:

- oświadczenie określone w ust. 2,
- zaświadczenie stwierdzające, że zainteresowana osoba, zgodnie z prawem, prowadzi określoną działalność w Państwie Członkowskim, w którym prowadzi działalność,
- zaświadczenie stwierdzające, że osoba posiada jeden z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji odpowiednie do świadczenia usług, o których mowa w niniejszej dyrektywie

4. Dokument lub dokumenty wymienione w ust. 3 nie mogą być przedkładane później niż w 12 miesięcy od daty ich wydania.

5. Jeżeli Państwo Członkowskie czasowo lub na stałe pozbawi w całości lub w części swojego obywatela lub obywatela innego Państwa Członkowskiego mającego siedzibę na jego terytorium, prawa do wykonywania działalności, o których mowa w art. 1, zapewnia tymczasowe lub stałe unieważnienie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3 tiret drugie

Artykuł 14

Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim wymagana jest rejestracja w publicznej instytucji ubezpieczenia społecznego w celu rozliczeń z organami ubezpieczeniowymi rachunków związanych z usługami świadczonymi osobom ubezpieczonym w ramach systemu ubezpieczenia społecznego, państwo to zwalnia z tego wymogu obywateli Państw Członkowskich prowadzących działalność w innym Państwie Członkowskim, w przypadku, gdy świadczenie takich usług wymaga od zainteresowanej osoby odbywania podróży.

Jednakże zainteresowane osoby przekażą tym organizacjom informacje o świadczonych usługach przed, lub - w nagłych przypadkach - po ich wyświadczeniu

C. Przepisy wspólne dotyczące prawa przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług

Artykuł 15

Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim używanie tytułu zawodowego związanego z wykonywaniem działalności, określonej w art. 1 podlega prawnej regulacji,

obywatele innych Państw Członkowskich spełniający warunki ustanowione w art. 2 i 5 używają tytułu zawodowego w przyjmującym Państwie Członkowskim, który odpowiada wymogom kwalifikacyjnym w tym państwie oraz używają jego skrótu.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne, w celu umożliwienia zainteresowanym osobom uzyskania informacji o przepisach prawnych dotyczących zdrowia i ubezpieczeń społecznych oraz dotyczących etyki zawodowej, obowiązujących w przyjmującym Państwie Członkowskim.

W tym celu Państwa Członkowskie mogą utworzyć ośrodki informacyjne, gdzie osoby zainteresowane mogą uzyskać niezbędne informacje. W przypadku podejmowania działalności gospodarczej, przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać, aby osoby zainteresowane skontaktowały się z takim ośrodkiem.

2. Państwa Członkowskie mogą utworzyć ośrodki, określone w ust. 1, przy właściwych władzach i organach, które muszą wyznaczyć w terminie przewidzianym w art. 20 ust. 1.

3. Państwa Członkowskie zadbają, aby zainteresowane osoby posiadały w interesie własnym oraz w interesie klientów znajomość języka, konieczną do wykonywania zawodu w przyjmującym Państwie Członkowskim.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 17

W przypadku uzasadnionych wątpliwości przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od właściwych władz innego Państwa Członkowskiego potwierdzenia autentyczności dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wydanych przez to drugie Państwo Członkowskie, określonych w rozdziale II i III, jak również potwierdzenia, że zainteresowana osoba spełnia wszystkie wymogi dotyczące kształcenia określone w dyrektywie 80/155/EWG.

Artykuł 18

W terminie przewidzianym w art. 20 ust. 1, Państwa Członkowskie wyznaczają władze i organy właściwe do wydawania lub przyjmowania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, jak również dokumentów i informacji, o których mowa w niniejszej dyrektywie, o czym niezwłocznie poinformują inne Państwa Członkowskie i Komisję

Artykuł 19

Niniejszą dyrektywę stosuje się także do obywateli Państw Członkowskich, którzy, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1612/68, na podstawie umowy o pracę wykonują lub będą wykonywać działalność, określoną art.

Artykuł 20

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie dwóch lat od jej ogłoszenia i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.
2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 21

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie napotka poważne trudności w przy stosowaniu niniejszej dyrektywy w określonych obszarach, Komisja wspólnie z tym państwem dokona analizy tych trudności i zwróci się o opinię do Komitetu Wyższych Urzędników ds. zdrowia publicznego powołanego decyzją 75/365/EWG zmienioną decyzją 80/157/EWG

W razie potrzeby Komisja przedłoży Radzie właściwe propozycje.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 stycznia 1980 r.

W imieniu Rady

G. MARCORA

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 21 stycznia 1980 r.

dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i wykonywania działalności przez położne

(80/155/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarcą, w szczególności jego art. 49, 57 i 66,

uwzględniając wniosek Komisji,¹

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 57 Traktatu, przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące podejmowania i wykonywania działalności przez położne muszą być koordynowane; ze względu na zdrowie publiczne konieczne jest w obszarze Wspólnoty dążenie do wspólnej definicji obszaru działania przedmiotowej grupy zawodowej oraz jej kształcenia; dążąc do tego celu nie uznano za wskazane narzucenia wszystkim Państw Członkowskim ujednoczonego programu kształcenia; powinno zapewnić się tym państwom swobodę organizowania ich kształcenia w jak najszerszym zakresie; najlepszym rozwiązaniem jest określenie minimalnych zasad;

koordynacja przewidziana niniejszą dyrektywą nie wyklucza dalszej koordynacji;

w odniesieniu do kształcenia, obecnie większość Państw Członkowskich nie dokonuje rozróżnienia między położnymi wykonującymi swój zawód jako pracownicy najemni a pracującymi na własny rachunek; stąd wydaje się konieczne rozszerzenie stosowania niniejszej dyrektywy na położne zatrudnione w charakterze pracowników najemnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

---

¹ Dz.U. nr C 18, z 12.2.1970, str. 1.

² Dz.U. nr C 101, z 4.8.1970, str. 26.

³ Dz.U. nr C 146, z 11.12.1970, str. 17.

1. Państwa Członkowskie uzależniają podejmowanie i wykonywanie działalności przez położne określonej tytułami wymienionymi w art. 1 dyrektywy 80/154/EWG⁴ od posiadania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji położnej, o których mowa w art. 3 powyższej dyrektywy, gwarantującego, że w pełnym okresie trwania kształcenia osoba zainteresowana nabyła:

- a) odpowiednią wiedzę w zakresie nauk na których opiera się działalność położnych, a szczególnie położnictwa i ginekologii;
- b) odpowiednią wiedzę w zakresie etyki oraz prawa zawodowego;
- c) pogłębioną wiedzę o funkcjach biologicznych, anatomii i fizjologii położnictwa i noworodków, jak również wiedzę o związkach między stanem zdrowia a fizycznym i społecznym środowiskiem człowieka oraz jego zachowaniu;
- d) odpowiednie doświadczenie kliniczne zdobyte w zatwierdzonych instytucjach pod nadzorem personelu wykwalifikowanego w położnictwie i opiece położniczej;
- e) odpowiednie zrozumienie dla kształcenia personelu służby zdrowia i doświadczenie we współpracy z nim.

2. Kształcenie, określone w ust. 1, obejmuje:

- albo kurs położnictwa w pełnym wymiarze godzin obejmujący co najmniej trzy lata nauki teoretycznej i praktycznej, dostępny dla osób, które ukończyły co najmniej 10 lat kształcenia ogólnego,
- albo kurs położnictwa w pełnym wymiarze godzin trwający co najmniej 18 miesięcy, dostępny dla osób posiadających dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie formalnych kwalifikacji pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, o których mowa w art. 3 dyrektywy 77/452/EWG⁵.

3. Kurs położnictwa, o którym mowa w ust. 2 tiret pierwszy, obejmuje co najmniej przedmioty programu kształcenia wyszczególnione w Załączniku.

Kurs, przewidziany w ust. 2 tiret drugie, obejmuje co najmniej przedmioty programu kształcenia wyszczególnione w Załączniku, które nie wchodziły w skład równoważnego kursu kształcenia pielęgniarek.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, aby instytucja kształcąca położne odpowiadała za koordynację teorii i praktyki w trakcie całego szkolenia

Szkolenie teoretyczne i techniczne wymienione w sekcji A Załącznika jest równoważne i skoordynowane ze szkoleniem klinicznym położnych wymienionym w sekcji B tego samego Załącznika w taki sposób, aby wiedza i doświadczenie wymienione w ust. 1 mogły zostać nabyte we właściwym trybie.

---

⁴ Dz.U nr L 33 z 11.2.1980, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 176 z 15.7.1977, str. 1.

Szkolenie kliniczne powinno odbywać się w formie nadzorowanego stażu w oddziałach szpitala lub innych placówkach usług zdrowotnych zatwierdzonych przez właściwe organy lub instytucje. W czasie tego szkolenia uczennice kształcące się na położne uczestniczą w pracy oddziałów w zakresie, w jakim uczestnictwo to przyczynia się do ich kształcenia. Zaznają się z zakresem obowiązków objętych położnictwem.

Artykuł 2

Po okresowej analizie wyników różnych kursów kształcenia, przewidzianych w art. 1 ust. 2, Komisja przedstawia Radzie pierwsze sprawozdanie w terminie sześciu lat po ogłoszeniu niniejszej dyrektywy. Analiza ta przeprowadzona jest z pomocą Komitetu Doradczego ds. kształcenia położnych.

W świetle wyników niniejszej analizy Komisja przedstawia propozycje zmian zmierzające do ujednoczenia minimalnych kryteriów określonych dla wyżej wymienionych kursów kształcenia zgodnie z warunkami zalecanymi w art. 2 ust. 1, tiret pierwsze, subtiret pierwsze i tiret drugie dyrektywy 80/154/EWG. Rada rozpatruje niniejsze wnioski bezzwłocznie.

Artykuł 3

Nie naruszając przepisów art. 1, Państwa Członkowskie mogą dopuścić kształcenie w niepełnym wymiarze godzin na warunkach zatwierdzonych przez właściwe organy krajowe.

Całkowity czas takiego kształcenia nie może być krótszy niż kształcenia w pełnym wymiarze godzin. Poziom kształcenia nie może zostać obniżony ze względu na jego niepełny wymiar godzin.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie zapewniają położnym uprawnienie do podejmowania i wykonywania przynajmniej następujących czynności:

1. udzielanie informacji i porad na temat planowania rodziny;
2. rozpoznawanie ciąży i monitorowanie ciąż normalnych; przeprowadzanie badań niezbędnych w monitorowaniu rozwoju ciąż normalnych;
3. kierowanie na badania konieczne do jak najwcześniejszego rozpoznania ciąż wysokiego ryzyka;
4. realizacja programu przygotowania rodziców oraz pełne przygotowanie porodu łącznie z poradnictwem na temat higieny i żywienia;
5. opieka nad rodzącą i pomoc w czasie porodu oraz monitorowanie płodu w macicy za pomocą właściwych środków klinicznych i technicznych;

6. przyjmowanie porodów siłami natury, łącznie - zależnie od potrzeby - z nacięciem krocza i w nagłych przypadkach porodu z położenia miednicowego;
7. rozpoznawanie objawów informujących o nieprawidłowościach u matki lub dziecka, wymagających skierowania do lekarza oraz - w miarę potrzeby - pomoc lekarzowi; podejmowanie koniecznych działań nagłych pod nieobecność lekarza, a zwłaszcza ręcznego wydobycia łożyska z możliwością następnie ręcznego badania macicy;
8. badanie noworodków i opieka nad nimi; podejmowanie wszelkich potrzebnych inicjatyw, a w razie konieczności natychmiastowej resuscytacji;
9. opieka nad matką oraz monitorowanie przebiegu okresu poporodowego oraz udzielanie matce wszelkich niezbędnych porad na temat opieki nad noworodkiem, aby umożliwić jej stworzenie jak najlepszych warunków rozwoju dziecka;
10. prowadzenie leczenia przypisanego przez lekarza;
11. prowadzenie koniecznej dokumentacji.

Artykuł 5

Niniejszą dyrektywę stosuje się także do obywateli Państw Członkowskich, którzy zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobody przemieszczania się pracowników we Wspólnocie⁶ wykonują lub będą wykonywać jedną z działalności określonych w art. 1 dyrektywy 80/154/EWG w charakterze pracowników najemnych.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie dwóch lat od jej notyfikowania i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 7

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie napotka poważne trudności w przy stosowaniu niniejszej dyrektywy w określonych obszarach, Komisja wspólnie z tym państwem dokona analizy tych trudności i zwróci się o opinię do Komitetu Wyższych Urzędników ds. zdrowia publicznego powołanego decyzją 75/365/EWG⁷ zmienioną decyzją 80/157/EWG⁸

---

⁶ Dz.U. nr L 257 z 19.10.1968, str. 2.

⁷ Dz.U. nr L 167 z 30.6.1975, str. 19.

⁸ Dz.U. nr L 33 z 11.2.1980, str. 15.

W razie potrzeby Komisja przedłoży Radzie właściwe propozycje.

Artykuł 8

Nie później niż sześć lat od dnia notyfikacji niniejszej dyrektywy, działając na wniosek Komisji, po uzyskaniu opinii Komitetu Doradczego, Rada postanowi o cofnięciu bądź ograniczeniu wyjątku określonego w części B pozycja 3 Załącznika.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 stycznia 1980 roku.

W imieniu Rady

G. MARCORA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PROGRAM KSZTAŁCENIA POŁOŻNYCH

Kształcenie prowadzące do uzyskania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji położnej składa się z następujących dwóch części:

A. KSZTAŁCENIE TEORETYCZNE I TECHNICZNE:

a) Przedmioty ogólne

1. Podstawy anatomii i fizjologii
2. Podstawy patologii
3. Podstawy bakteriologii, wirusologii i parazytologii
4. Podstawy biofizyki, biochemii i radiologii
5. Pediatria w szczególności w odniesieniu do noworodków
6. Higiena, edukacja zdrowotna, profilaktyka, wczesne wykrywanie chorób
7. Żywnienie i dietetyka w szczególności w odniesieniu do kobiet, noworodków i małych dzieci
8. Podstawy socjologii i zagadnienia socjomedyczne
9. Podstawy farmakologii
10. Psychologia
11. Pedagogika
12. Ustawodawstwo zdrowotne i społeczne oraz organizacja służby zdrowia
13. Etyka zawodowa i prawo zawodowe
14. Edukacja seksualna i planowanie rodziny
15. Ochrona prawna matki i dziecka

b) Przedmioty specyficzne dla działalności położnych:

1. Anatomia i fizjologia
2. Embriologia i rozwój płodu
3. Ciąża, poród i połóg

4. Patologia ginekologiczna i położnicza
5. Przygotowanie do porodu i rodzicielstwa z aspektami psychologicznymi
6. Przygotowanie do przyjęcia porodu (obejmujące znajomość i używanie sprzętu technicznego w położnictwie)
7. Znieczulenie, narkoza i resuscytacja
8. Fizjologia i patologia noworodka
9. Kontrola i opieka nad noworodkiem
10. Czynniki psychologiczne i społeczne

B. KSZTAŁCENIE PRAKTYCZNE I KLINICZNE

Kształcenie przeprowadzane jest pod właściwym nadzorem:

1. Poradnictwo dla kobiet ciężarnych obejmujące co najmniej 100 badań prenatalnych.
2. Kontrola i opieka nad co najmniej 40 ciężarnymi.
3. Przyjęcie przez uczennicę co najmniej 40 porodów; jeżeli z powodu braku rodzących nie można osiągnąć tej liczby, można ją zmniejszyć do minimum 30, pod warunkiem że uczennica asystuje przy 20 dalszych porodach
4. Asystowanie przy jednym lub dwóch porodach z położenia miednicowego
5. Doświadczenie w nacinaniu krocza i wprowadzenie do szycia chirurgicznego
6. Kontrola i opieka nad 40 ciążami wysokiego ryzyka
7. Przynajmniej 100 badań poporodowych i badań normalnych noworodków
8. Kontrola i opieka nad matkami i noworodkami, obejmująca noworodki niedonoszone, przenoszone, z niską masą urodzeniową oraz chore
9. Opieka nad ginekologicznymi i położniczymi przypadkami patologicznymi oraz chorobami noworodków i niemowląt
10. Wprowadzenie do opieki nad ogólnymi przypadkami patologicznymi w medycynie i chirurgii.

DYREKTYWA RADY

z dnia 25 lipca 1978 r.

**dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych
w zakresie działalności lekarza dentysty**

(78/687/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, 57, 66 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

z uwagi na wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty, przewidziane w dyrektywie Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentysty, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług³, porównywalny charakter kształcenia w Państwach Członkowskich pozwala, aby koordynacja w tym zakresie ograniczała się do wymogu zachowania minimalnych norm, pozostawiając przy tym Państwom Członkowskim swobodę organizacji kształcenia;

w celu wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentysty, oraz celem zapewnienia wszystkim lekarzom dentystom, którzy są obywatelami Państw Członkowskich, równych możliwości zatrudnienia we Wspólnocie, konieczna jest pewna koordynacja wymagań dotyczących kształcenia lekarzy dentystów ze specjalizacją; w tym celu powinny zostać ustanowione niektóre podstawowe kryteria dotyczące prawa, do rozpoczęcia specjalistycznego kształcenia, minimalnego okresu kształcenia, sposobu, w jaki prowadzone jest kształcenie i miejsca, w którym ma być prowadzone, a także nadzoru, jakiemu powinno podlegać; kryteria te dotyczą wyłącznie specjalizacji uznawanych w niektórych Państwach Członkowskich;

---

¹ Dz.U. nr C 101, z 4.8.1970, str. 19.

² Dz.U. nr C 36, z 28.3.1970, str. 19.

³ Dz.U. nr L 233, z 24.8.1978, str. 1.

z uwagi na zdrowie publiczne, niezbędne jest dążenie we Wspólnocie do wspólnej definicji zakresu działalności omawianych specjalistów; niniejsza dyrektywa na obecnym etapie nie pozwala na osiągnięcie pełnej koordynacji w zakresie działalności zawodowej lekarzy dentystów w różnych Państwach Członkowskich;

Państwa Członkowskie zagwarantują, że od momentu wdrożenia niniejszej dyrektywy, kształcenie lekarzy dentystów da im umiejętności niezbędne do wykonywania wszelkich czynności łącznie z profilaktyką, diagnostyką oraz leczeniem nieprawidłowości i chorób zębów, jamy ustnej, szczęk oraz miejscowych tkanek;

koordynacja warunków wykonywania tych czynności określona w niniejszej dyrektywie nie wyklucza żadnych późniejszych działań koordynacyjnych;

koordynacja przewidziana w niniejszej dyrektywie obejmuje kształcenie zawodowe lekarzy dentystów; w odniesieniu do kształcenia, obecnie większość Państw Członkowskich nie dokonuje rozróżnienia między lekarzami dentystami prowadzącymi działalność jako pracownicy najemni i lekarzami pracującymi na własny rachunek; w celu wsparcia w najszerszym możliwym zakresie swobodnego przepływu wykwalifikowanych pracowników we Wspólnocie, tak szybko, jak jest to możliwe, konieczne wydaje się rozszerzenie stosowania niniejszej dyrektywy na lekarzy dentystów zatrudnionych jako pracownicy najemni;

w momencie opublikowania niniejszej dyrektywy, zawód dentysty we Włoszech jest wykonywany wyłącznie przez lekarzy, niezależnie od tego czy specjalizują się oni w odonto-stomatologii czy też nie; zgodnie z niniejszą dyrektywą, Włochy zobowiązane są do stworzenia nowej kategorii specjalistów uprawnionych do wykonywania zawodu dentysty, posiadających tytuł odmienny od tytułu lekarza; tworząc nowy zawód, Włochy zobowiązane są nie tylko do wprowadzenia nowego systemu kształcenia zgodnego z kryteriami określonymi w niniejszej dyrektywie, lecz także do stworzenia struktur właściwych dla tego nowego zawodu, takich jak na przykład izba lekarzy dentystów; z tego względu, w świetle zakresu działań, jakie mają zostać podjęte we Włoszech, państwo to powinno uzyskać dodatkowy okres, który pozwoli mu na dostosowanie się do postanowień niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

KSZTAŁCENIE

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie wymagają od osób pragnących rozpocząć wykonywanie zawodu lekarza dentysty, określonych tytułami zawartymi w art. 1 dyrektywy 78/686/EWG, aby posiadały dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, określonych w art. 3 powyższej dyrektywy, gwarantujące, że podczas pełnego okresu kształcenia dana osoba uzyskała:

- a) odpowiednią wiedzę w zakresie nauk, na których oparta jest stomatologia i odpowiednie zrozumienie metod naukowych łącznie z zasadami pomiaru funkcji biologicznych, oceną naukową ustalonych faktów i analizą danych;
- b) odpowiednią wiedzę na temat ogólnego stanu, fizjologii i zachowania osób zdrowych i chorych oraz wpływu środowiska naturalnego i społecznego na stan zdrowia człowieka w zakresie, w jakim czynniki te mają wpływ na stomatologię;
- c) odpowiednią wiedzę o strukturze i funkcji zębów, jamy ustnej, szczęk i miejscowych tkanek (zarówno zdrowych jak i chorych) jak również o ich związku z ogólnym stanem zdrowia oraz fizycznym i społecznym samopoczuciem pacjenta;
- d) odpowiednią wiedzę o dyscyplinach i metodach klinicznych dającą stomatologowi spójny obraz nieprawidłowości, uszkodzeń i chorób zębów, jamy ustnej, szczęk i miejscowych tkanek oraz o profilaktyce, diagnostyce i terapii stomatologicznej;
- e) odpowiednie doświadczenie kliniczne zdobyte pod właściwym nadzorem.

Kształcenie to powinno dać danej osobie umiejętności konieczne do wykonywania wszelkich czynności obejmujących profilaktykę, diagnostykę i leczenie nieprawidłowości oraz chorób zębów, jamy ustnej, szczęk i miejscowych tkanek.

2. Całkowity czas trwania kształcenia stomatologicznego obejmuje co najmniej pięcioletnie studia w pełnym wymiarze godzin z zakresu teorii i praktyki prowadzone przez uniwersytet, instytucję szkolnictwa wyższego uznawaną za instytucję o statusie równoważnym lub pod nadzorem uniwersytetu oraz obejmuje co najmniej przedmioty wymienione w Załączniku..

3. Aby zostać przyjętym na takie studia, kandydat musi posiadać dyplom lub świadectwo, które daje mu prawo przyjęcia na dane studia na uniwersytetach Państwa Członkowskiego lub instytucji szkolnictwa wyższego uznawanej za instytucję o statusie równoważnym.

4. Żaden przepis niniejszej dyrektywy nie wpływa na uprawnienia nadane przez Państwa Członkowskie zgodnie z normami prawnymi w nich obowiązującymi, pozwalające posiadaczom dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji uprawniających do wykonywania zawodu lekarza dentystry, które nie zostały uzyskane w Państwie Członkowskim.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że kształcenie zakończone uzyskaniem dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji danej osoby jako lekarza dentystry ze specjalizacją spełnia co najmniej następujące warunki:

- a) jest związane z ukończeniem i zaliczeniem pięcioletnich studiów w pełnym wymiarze godzin składających się z zajęć teoretycznych i praktycznych w ramach kształcenia

określonego w art. 1 lub posiadaniem dokumentów określonych w art. 7 ust. 1 dyrektywy 78/686/EWG.

- b) obejmuje zajęcia teoretyczne i praktyczne;
- c) są studiami w pełnym wymiarze godzin trwającymi minimum trzy lata, nadzorowanymi przez właściwe władze lub organizacje;
- d) kształcenie odbywa się w ośrodku uniwersyteckim, w ośrodku zajmującym się leczeniem, kształceniem i badaniami naukowymi lub, gdzie stosowne, w jednostce służby zdrowia upoważnionej do tego przez właściwe władze lub organizacje;
- e) wymaga osobistego udziału lekarza dentysty kształcącego się na specjalistę w działalności i obowiązkach danych jednostek.

2. Państwa Członkowskie uzależnią przyznanie dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie formalnych kwalifikacji danej osoby jako lekarza dentysty od posiadania jednego z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie formalnych kwalifikacji w dziedzinie stomatologii, określonych w art. 1, lub posiadania dokumentów, określonych w art. 7 ust. 1 dyrektywy 78/686/EWG.

3. W granicach wyznaczonych przez art. 8, Państwa Członkowskie powołują właściwe organy lub instytucje wydające dyplomy, świadectwa i inne dowody potwierdzające posiadanie formalnych kwalifikacji, określonych w ust. 1.

4. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od stosowania przepisów określonych w ust. 1 lit. a). Osoby, względem których takie odstępstwo zostanie zastosowane, nie będą objęte art. 4 dyrektywy 78/686/EWG.

Artykuł 3

1. Bez uszczerbku dla zasady kształcenia w pełnym wymiarze godzin określonego w art. 2 ust. 1 lit. c) i do czasu podjęcia przez Radę decyzji zgodnie z ust. 3, w przypadku gdy kształcenie w pełnym wymiarze godzin nie byłoby wykonalne z uzasadnionych przyczyn, Państwa Członkowskie mogą wyrazić zgodę na odbywanie kształcenia specjalistycznego w niepełnym wymiarze godzin na warunkach zatwierdzonych przez właściwe władze krajowe.

2. Całkowity okres kształcenia specjalistycznego nie może zostać skrócony na mocy ust. 1. Jakość kształcenia nie może się pogorszyć ze względu na jego prowadzenie w niepełnym wymiarze godzin lub prowadzenie prywatnej płatnej działalności zawodowej.

3. W terminie nie dłuższym niż cztery lata po opublikowaniu niniejszej dyrektywy i w świetle oceny sytuacji, działając na wniosek Komisji oraz mając na uwadze fakt, że możliwość kształcenia w niepełnym wymiarze godzin powinna zostać zachowana w niektórych okolicznościach, które zostaną rozpatrzone oddzielnie dla każdej specjalizacji, Rada zadecyduje, czy przepisy określone w ust. 1 i 2 powinny zostać zachowane, czy też powinny do nich zostać wniesione poprawki.

Artykuł 4

Jako rozwiązanie przejściowe oraz w drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 lit. c) i art. 3, Państwa Członkowskie, których przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne pozwalają na specjalistyczne kształcenie w niepełnym wymiarze godzin, w momencie opublikowania niniejszej dyrektywy mogą kontynuować stosowanie tych postanowień wobec kandydatów, którzy rozpoczęli kształcenie specjalistyczne nie później niż cztery lata po opublikowaniu niniejszej dyrektywy. Okres ten może zostać przedłużony, jeżeli Rada nie podejmie decyzji zgodnie z art. 3 ust. 3.

ROZDZIAŁ II

ZAKRES DZIAŁALNOŚCI

Artykuł 5

Państwa członkowskie zagwarantują, żeby lekarze dentyści mieli ogólne prawo podjęcia i wykonywania czynności obejmujących profilaktykę, diagnozę i leczenie nieprawidłowości i chorób zębów, jamy ustnej, szczęk i miejscowych tkanek zgodnie z przepisami i zasadami etyki zawodowej obowiązującymi w zawodzie w momencie opublikowania niniejszej dyrektywy.

Państwa Członkowskie, które nie mają takich przepisów lub zasad, mogą określić lub ograniczyć wykonywanie niektórych czynności, określonych w ust. 1, w stopniu porównywalnym z innymi Państwami Członkowskimi.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 6

Osoby, do których odnosi się art. 19 dyrektywy 78/686/EWG, zostaną uznane za osoby spełniające wymagania określone w art. 2 ust. 1 lit. a).

Do celów stosowania art. 2 ust. 2, osoby, do których odnosi się art. 19 dyrektywy 78/686/EWG, będą traktowane w taki sam sposób jak osoby posiadające jeden z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie formalnych kwalifikacji w dziedzinie stomatologii, określonych w art. 1.

Artykuł 7

Niniejszą dyrektywę stosuje się także do obywateli Państw Członkowskich, którzy zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w

sprawie swobody przemieszczania się pracowników we Wspólnocie⁴, wykonują lub będą wykonywać jakiegokolwiek działalności, określone w art. 1 dyrektywy 78/686/EWG w charakterze pracowników najemnych.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne w celu wykonania niniejszej dyrektywy w okresie 18 miesięcy od jej notyfikacji oraz niezwłocznie powiadomią o tym Komisję, jednakże Włochy podejmą takie środki w terminie najwyżej sześciu lat.
2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 9

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie napotka poważne trudności w określonych obszarach przy stosowaniu niniejszej dyrektywy, Komisja wspólnie z tym państwem dokona analizy tych trudności i zwróci się o opinię do Komitetu Wyższych Urzędników ds. zdrowia publicznego powołanego decyzją 75/365/EWG⁵, zmienioną decyzją 78/687/EWG⁶.

W razie potrzeby Komisja przedłoży Radzie właściwe propozycje.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 1978 r.

W imieniu Rady

K. VON DOHNANYI

Przewodniczący

---

⁴ Dz.U. nr L 257, z 19.10.1968, str.2.

⁵ Dz.U. nr L 167, z 30.6.1975, str. 19.

⁶ Dz.U. nr L 233, z 24.8.1978, str. 17.

ZAŁĄCZNIK

Program studiów dla lekarzy dentystów

Program studiów zakończonych uzyskaniem dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji w dziedzinie stomatologii zawiera co najmniej następujące przedmioty. Jeden lub kilka z tych przedmiotów może być nauczanych w ramach innych przedmiotów lub w połączeniu z nimi.

a) *Przedmioty podstawowe*

chemia,

fizyka,

biologia.

b) *Przedmioty medyczno-biologiczne i ogólne przedmioty medyczne*

anatomia,

embriologia,

histologia łącznie z cytologią,

fizjologia,

biochemia (lub chemia fizjologiczna),

anatomia patologiczna,

patologia ogólna,

farmakologia,

mikrobiologia,

higiena,

medycyna zapobiegawcza i epidemiologia,

radiologia,

fizjoterapia,

chirurgia ogólna,

medycyna ogólna łącznie z pediatrią,

otorynolaryngologia,

dermato-wenerologia,

ogólna psychologia – psychopatologia - neuropatologia,

anestezjologia.

c) *Przedmioty bezpośrednio związane ze stomatologią*

protetyka stomatologiczna,

materiały i sprzęt dentystyczny,

stomatologia zachowawcza,

stomatologia zapobiegawcza,

środki znieczulające i uspokojenie polekowe w stomatologii,

chirurgia specjalna,

patologia specjalna,

praktyka kliniczna,

stomatologia dziecięca,

ortodoncja,

dział stomatologii zajmujący się chorobami ozębnej,

radiologia zębowa,

zgryz i funkcje szczęki

organizacja zawodowa, etyka i prawo,

społeczne aspekty stomatologii.

DYREKTYWA RADY 93/16/EWG

z dnia 5 kwietnia 1993 r.

mająca na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, art. 57 ust. 1 i 2, zdanie pierwsze i trzecie, oraz art. 66,

uwzględniając wniosek Komisji,

we współpracy z Parlamentem Europejskim¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 75/362/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw oraz innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny, obejmująca środki ułatwiające skuteczne wykonywanie prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług³, oraz dyrektywa 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy⁴, były wielokrotnie i w znaczącym stopniu zmieniane; dla jasności i ze względów praktycznych, wyżej wymienione dyrektywy należy ujednoclić; ponadto pożądanym jest, by, zbierając te dyrektywy w tekście jednolitym, włączyć do niego dyrektywę Rady 86/547/EWG z dnia 15 września 1986 r. dotyczącą specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej⁵;

zgodnie z Traktatem, od zakończenia okresu przejściowego zabronione jest stosowanie jakichkolwiek praktyk dyskryminacyjnych ze względu na przynależność państwową w odniesieniu do przedsiębiorczości i świadczenia usług; zakaz takich praktyk ze względu na przynależność państwową dotyczący w szczególności udzielania wszelkich zezwoleń wymaganych dla wykonywania zawodu lekarza jak również rejestracji lub członkostwa w organizacjach lub instytucjach zawodowych;

---

¹ Dz.U. nr C 125 z 18.5.1992, str. 170; i Dz.U. C 72z 15.3.1993.

² Dz.U. nr C 98 z 24.4.1992, str. 6.

³ Dz.U. nr L 167 z 30.6.1975, str. 1.dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą nr 90/658/EWG (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990., str. 73).

⁴ Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 14., Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą nr 90/658/EWG (Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 73).

⁵ Dz.U. nr L 267 z 19.9.1986, str. 26.

niemniej jednak, wydaje się pożądane wprowadzenie określonych przepisów dla ułatwienia skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, dotyczących działalności lekarzy;

na mocy Traktatu, Państwa Członkowskie nie powinny w żadnej formie udzielać pomocy, która mogłaby utrudniać warunki przedsiębiorczości;

art. 57 ust. 1 Traktatu przewiduje, że zostaną wydane dyrektywy w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji; celem niniejszej dyrektywy jest uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny w celu umożliwienia podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie medycyny, oraz uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji specjalistów;

w odniesieniu do szkolenia specjalistów, pożądane jest wzajemne uznawanie kwalifikacji nabytych w wyniku szkolenia, w przypadku gdy tego rodzaju kwalifikacje, choć nie są warunkiem podjęcia działalności w charakterze specjalisty, uprawniają do posługiwania się tytułem specjalisty;

zmiany w ustawodawstwie Państw Członkowskich pociągnęły za sobą pewne poprawki o charakterze technicznym, niezbędne do tego, żeby uwzględnić w szczególności zmiany w nazwach dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w tych zawodach lub w określeniach niektórych specjalności medycznych, a także powstanie pewnych nowych specjalności medycznych lub zaniechanie praktykowania pewnych dawnych specjalności w niektórych Państwach Członkowskich;

pożądane jest ustanowienie środków dotyczących praw nabytych w odniesieniu do wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny wydanych przez Państwo Członkowskie oraz zatwierdzania szkolenia, które rozpoczęło się przed wdrożeniem niniejszej dyrektywy;

w odniesieniu do posiadania świadectwa wykształcenia dyrektywa, w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów nie zakłada równoważności szkolenia objętego takimi dyplomami, posługiwanie się takimi kwalifikacjami powinno być dozwolone jedynie w języku Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec;

w celu ułatwienia stosowania niniejszej dyrektywy przez władze krajowe, Państwa Członkowskie mogą postanowić, że oprócz świadectw szkolenia, osoba, która spełnia wymagane przez dyrektywę warunki szkolenia, zobowiązana jest przedstawić świadectwo, w którym właściwe władze kraju pochodzenia danej osoby lub państwa, z którego przybywa, potwierdzą, że świadectwa takie są równoważne ze świadectwami objętymi zakresem niniejszej dyrektywy;

niniejsza dyrektywa nie narusza przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, zakazujących spółkom prowadzenia praktyki medycznej lub nakładających na nie pewnych warunków prowadzenia takiej praktyki;

w przypadku świadczenia usług, wymóg rejestracji lub członkostwa w organizacjach lub instytucjach zawodowych, ze względu na to, że jest on związany z ustalonym i stałym charakterem działalności prowadzonej w kraju przyjmującym, stanowiłby bez wątpienia przeszkodę dla osoby zamierzającej świadczyć usługi, z powodu tymczasowego charakteru jej działalności; a zatem wymóg ten należy znieść; jednakże w tym przypadku należy zagwarantować nadzór nad dyscypliną zawodową, leżący w zakresie odpowiedzialności takich organizacji lub instytucji zawodowych; w oparciu o art. 62 Traktatu, że dana osoba może zostać zobowiązana do przedłożenia danych właściwym władzom przyjmującego Państwa Członkowskiego, odnoszących się do świadczenia usług

w odniesieniu do wymagań dotyczących nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii należy dokonać rozróżnienia pomiędzy wymaganiami, jakie należy spełnić rozpoczynając wykonywanie zawodu, a wymaganiami, niezbędnymi przy jego wykonywaniu

w celu wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji dotyczących szkolenia specjalistycznego w dziedzinie medycyny, oraz w celu stworzenia wszystkim osobom, wykonującym dany zawód i będącym obywatelami Państw Członkowskich, jednakowych możliwości w ramach Wspólnoty, wydaje się niezbędne skoordynowanie wymagań dotyczących szkolenia specjalistycznego w dziedzinie medycyny; w tym celu należy ustanowić pewne minimalne kryteria dotyczące prawa podejmowania szkolenia specjalistycznego, minimalnego okresu trwania takiego szkolenia miejsca gdzie się odbywa, a także nadzoru, jakiemu to szkolenie powinno być poddane; niniejsze kryteria dotyczą wyłącznie specjalności występujących we wszystkich Państwach Członkowskich lub w co najmniej dwóch Państwach Członkowskich;

koordynacja działań będąca przedmiotem niniejszej dyrektywy nie wyklucza dalszej koordynacji;

obecnie uznaje się powszechnie potrzebę specjalnego szkolenia lekarzy ogólnych, które umożliwiłoby im lepsze wykonywanie tej funkcji; niniejsza funkcja, która w znacznym stopniu uzależniona jest od znajomości środowiska pacjentów, oprócz odpowiedniego leczenia polega na poradnictwie w sprawie zapobiegania chorobom i ogólnej ochrony zdrowia pacjentów;

potrzeba specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej wyniknęła głównie z postępu nauk medycznych, którego rezultatem jest pogłębienie się różnicy między badaniami naukowymi w medycynie i nauczaniem z jednej strony, a ogólną praktyką medyczną z drugiej, także najważniejszych aspektów ogólnej praktyki medycznej nie można już nauczać w zadowalający sposób w ramach obecnego systemu podstawowego szkolenia medycznego w Państwach Członkowskich;

niezależnie od korzyści dla samych pacjentów, uznaje się, że lepsze szkolenie w dziedzinie specyficznej funkcji lekarza ogólnego przyczyni się do usprawnienia opieki zdrowotnej, szczególnie przez rozwój bardziej selektywnego podejścia do korzystania z porad specjalistów, laboratoriów oraz innych specjalistycznych ośrodków i urządzeń;

lepsze szkolenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej podniesie prestiż lekarza medycyny ogólnej;

choć niniejsza sytuacja wydaje się mieć charakter nieodwracalny, jej rozwój w poszczególnych Państwach Członkowskich przebiega w zróżnicowanym tempie; pożądanym jest zapewnienie, aby w kolejnych etapach zbiegały się różne trendy, jednak bez przyspieszania tego procesu, przez wzgląd na właściwe szkolenie każdego lekarza ogólnego, spełniające szczególne wymagania ogólnej praktyki medycznej;

w celu zapewnienia stopniowego wprowadzania tej reformy, niezbędne jest, na etapie początkowym, wprowadzenie w każdym Państwie Członkowskim specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej, które spełnia minimalne wymagania ilościowe i jakościowe oraz uzupełnia minimalne podstawowe szkolenie, jakie zgodnie z niniejszą dyrektywą lekarz musi otrzymać; nie ma znaczenia, czy szkolenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej otrzymuje się w ramach lub niezależnie od podstawowego szkolenia medycznego, jak to jest określone w poszczególnych krajach; na drugim etapie należy wprowadzić przepisy uzależniające prowadzenie ogólnej praktyki medycznej w ramach systemu zabezpieczenia społecznego od ukończenia specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej; następnie należy przedłożyć dalsze propozycje w sprawie ukończenia reformy;

niniejsza dyrektywa nie wpływa na prawo Państw Członkowskich do organizowania własnego systemu zabezpieczenia społecznego i określenia działalności, jaka ma być w ramach takiego systemu prowadzona;

na mocy niniejszej dyrektywy koordynacja minimalnych zasad regulujących wydawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, potwierdzających ukończenie specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej, umożliwi wzajemne uznawanie przez Państwa Członkowskie dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji;

na mocy niniejszej dyrektywy, przyjmujące Państwo Członkowskie nie jest uprawnione do wymagania od lekarzy, posiadających dyplomy uzyskane w innym Państwie Członkowskim i uznawane na podstawie niniejszej dyrektywy, ukończenia dodatkowego szkolenia w celu prowadzenia praktyki w ramach systemu zabezpieczenia społecznego, nawet jeżeli ukończenia takiego szkolenia wymaga się od osób posiadających dyplomy w dziedzinie medycyny uzyskane na terytorium tego państwa; przepisy niniejszej dyrektywy w zakresie prowadzenia ogólnej praktyki medycznej w ramach systemów zabezpieczeń społecznych będą obowiązywać do dnia 1 stycznia 1995 r. włącznie, a począwszy od tego dnia niniejsza dyrektywa nałoży na wszystkie Państwa Członkowskie obowiązek, uzależnienia prowadzenia praktyki medycznej w ramach systemu zabezpieczeń społecznych od przejścia specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej; na mocy niniejszej dyrektywy, lekarze, którzy podjęli praktykę przed wyżej wymienionym terminem, muszą mieć prawa nabyte do prowadzenia ogólnej praktyki medycznej w ramach systemu ubezpieczeń społecznych kraju przyjmującego, nawet jeżeli nie odbyli specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej;

koordynacja określona niniejszą dyrektywą dotyczy kształcenia zawodowego lekarzy, podczas gdy chodzi o kształcenie, większość Państw Członkowskich obecnie nie stosuje rozróżnienia między lekarzami zatrudnionych w charakterze pracowników najemnych i lekarzami prowadzącymi działalność gospodarczą na własny rachunek; zasady dotyczące nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, dyscypliny zawodowej lub posługiwania się tytułem zawodowym są lub mogą być stosowane, zależnie od Państwa

Członkowskiego, zarówno do osób zatrudnionych jako pracownicy najemni jak i prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek; działalność lekarzy we wszystkich Państwach Członkowskich uzależniona jest od posiadania dyplomu, świadectwa lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny; działalność taka prowadzona jest zarówno przez osoby pracujące jako pracownicy najemni jak i prowadzące działalność gospodarczą na własny rachunek lub występujące w obydwu tych rolach w trakcie swojej kariery zawodowej; wydaje się niezbędne, w celu zachęcenia do możliwie swobodnego przemieszczania się osób wykonujących ten zawód w ramach Wspólnoty, objęcie niniejszą dyrektywą również lekarzy zatrudnionych jako pracownicy najemni;

niniejsza dyrektywa nie może zmieniać zobowiązań Państw Członkowskich dotyczących terminów transpozycji dyrektyw o których mowa w załączniku III część „B” ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

Niniejszą dyrektywę stosuje się do działalności lekarzy zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek, będących obywatelami Państw Członkowskich.

TYTUŁ II

**WZAJEMNE UZNAWANIE DYPLOMÓW, ŚWIADECTW I INNYCH
DOKUMENTÓW POTWIERDZAJĄCYCH POSIADANIE KWALIFIKACJI
W DZIEDZINIE MEDYCYNY**

ROZDZIAŁ I

**DYPLOMY, ŚWIADECTWA I INNE DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE
POSIADANIE KWALIFIKACJI W DZIEDZINIE MEDYCYNY**

Artykuł 2

Każde Państwo Członkowskie uznaje dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, wydane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie zgodnie z art. 23 i wyszczególnione w art. 3, przez nadanie tym kwalifikacjom, w zakresie prawa do podejmowania i prowadzenia działalności lekarskiej, takiej samej mocy obowiązującej na swym terytorium, jak tym, które ono samo przyznaje.

Artykuł 3

Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, przewidziane w art. 2, to:

a) w Belgii:

„diplôme légal de docteur en médecine, chirurgie et accouchements/Wettelijk diploma van doctor in de genees-, heel- en verloskunde” (dyplom lekarza medycyny, chirurgii i położnictwa wymagany przez prawo), wydawany przez uniwersyteckie wydziały medycyny, centralną komisję egzaminacyjną lub Państwową komisję egzaminacyjną wykształcenia uniwersyteckiego;

b) w Danii:

„bevis for bestaaet laegevidenskabelig embedseksamen” (dyplom lekarza praktykującego wymagany przez prawo) wydawany przez uniwersytecki wydział medycyny oraz „dokumentation for gennemfoert praktisk uddannelse” (świadcstwo odbycia szkolenia wydawane przez właściwe władze służby zdrowia);

c) w Niemczech:

1. „Zueber die aerztliche Staatspruefung” (świadcstwo zdania państwowego egzaminu z medycyny) wydawane przez właściwe władze; „Zeugnis ueber die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent” (świadcstwo przejścia okresu przygotowawczego w charakterze asystenta medycznego w zakresie, w jakim niemieckie prawo nadal wymaga, żeby taki okres był uzupełnieniem wykształcenia medycznego);
2. „Zeugnis ueber die aerztliche Staatspruefung” (świadcstwo egzaminu Państwowego z medycyny) wydawane przez właściwe władze po 30 czerwca 1988 r. oraz świadcstwo potwierdzające odbycie praktyki medycznej w czasie trwania praktycznego szkolenia („Arzt im Praktikum”);

d) w Grecji:

„Πτυχίο Ιατρικής” (dyplom w dziedzinie medycyny) wydawany przez:

- wydział medyczny uniwersytetu, lub
- instytut medycyny wydziału nauk o zdrowiu uniwersytetu;

e) w Hiszpanii:

„Título de Licenciado en Medicina y Cirugia” (dyplom uniwersytecki w dziedzinie medycyny i chirurgii) wydawany przez ministerstwo edukacji i nauki lub przez rektora uniwersytetu;

f) we Francji:

1. „diplôme d'Etat de docteur en médecine” (Państwowy dyplom lekarza medycyny) wydawany przez uniwersyteckie wydziały medycyny, uniwersyteckie połączone wydziały medycyny i farmacji lub przez uniwersytety;

2. „diplôme d'université de docteur en médecine” (uniwersytecki dyplom lekarza medycyny) poświadczający ukończenie takiego samego kursu, jaki jest wymagany do uzyskania Państwowego dyplomu lekarza medycyny;

g) w Irlandii:

świadcstwo podstawowych kwalifikacji wydawane w Irlandii po zdaniu egzaminu kwalifikacyjnego przed kompetentną komisją egzaminacyjną oraz świadectwo doświadczenia wydawane przez tę komisję, uprawniające do wpisania do rejestru jako pełnoprawny zarejestrowany lekarz praktykujący;

h) we Włoszech:

„diploma di laurea in medicina e chirurgia” (dyplom ukończenia studiów w zakresie medycyny i chirurgii) wydawany przez uniwersytet wraz z „diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia” (dyplom uprawniający do wykonywania zawodu lekarza i chirurga, wydawany przez Państwową komisję egzaminacyjną);

i) w Luksemburgu

'diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements' (Państwowy dyplom lekarza medycyny, chirurgii i położnictwa) wydawany przez Państwową komisję egzaminacyjną i zatwierdzany przez ministerstwo edukacji, oraz 'certificat de stage' (świadectwo praktycznego szkolenia) wydawane przez ministerstwo zdrowia publicznego;

j) w Niderlandach:

„universitair getuigschrift van arts” (uniwersyteckie świadectwo lekarza);

k) w Portugalii:

„Carta de curso de licenciatura em medicina:” (dyplom potwierdzający ukończenie studiów medycznych) wydawany przez uniwersytet oraz „Diploma comprovativo da conclusao do internato geral” (dyplom potwierdzający odbycie ogólnego stażu) wydawany przez właściwe władze ministerstwa zdrowia;

l) w Zjednoczonym Królestwie:

świadectwo podstawowych kwalifikacji wydawane w Zjednoczonym Królestwie po złożeniu egzaminu kwalifikacyjnego przed odpowiednią komisją oraz świadectwo doświadczenia wydawane przez tę komisję, uprawniające do wpisania do rejestru jako pełnoprawny zarejestrowany lekarz praktykujący;

ROZDZIAŁ II

DYPLOMY, ŚWIADECTWA I INNE DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE POSIADANIE KWALIFIKACJI W ZAKRESIE SPECJALIZACJI MEDYCZNYCH ISTNIEJĄCYCH WE WSZYSTKICH PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie uznaje dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacje w zakresie specjalizacji medycznych, wydane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie zgodnie z art. 24-26 i 29 i wyszczególnione w art. 5, przez nadanie tym kwalifikacjom, w zakresie prawa do podejmowania i prowadzenia działalności lekarskiej, takiej samej mocy obowiązującej na swym terytorium, jak tym, które ono samo przyznaje.

Artykuł 5

1. Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, o których mowa w art. 4, to te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzających posiadanie kwalifikacji, które zostały wydane przez właściwe władze lub instytucje wymienione w ust. 2 i odpowiadają, dla celów danego szkolenia specjalistycznego, kwalifikacjom uznawanym w różnych Państwach Członkowskich i wyszczególnionych w ust. 3.

2. Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, wydawane przez właściwe władze lub instytucje, o których mowa w ust. 1, to:

w Belgii:

„titre d'agrégation en qualité de médecin spécialiste /erkenningstitel van geneersheer specialist” (dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza specjalisty) wydawane przez ministerstwo odpowiedzialne za zdrowie publiczne;

w Danii:

„bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallaege” (świadectwo dotyczące tytułu specjalisty) wydawane przez właściwe władze służby zdrowia;

w Niemczech:

„Fachaerztliche Anerkennung” (uznawane świadectwo lekarza specjalisty, wydawane przez Landesaerztekammer' (izbę lekarską danego kraju związkowego);

w Grecji:

„Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας” (świadectwo specjalizacji medycznej) wydawane przez „Νομαρχίες” (prefektury);

w Hiszpanii:

„Título de Especialista” (tytuł zawodowy specjalisty) nadawany przez ministerstwo edukacji i nauki;

we Francji:

- „certificat d'études spéciales de médecine” (świadcstwo specjalistycznych studiów medycznych) wydawane przez uniwersytecki wydział medycyny, uniwersyteckie połączone wydziały medycyny i farmacji lub uniwersytety;
- świadectwo wykwalifikowanego lekarza specjalisty, wydawane przez radę izby lekarskiej,
- „certificat d'études spéciales de médecine” (świadcstwo ukończenia specjalistycznych studiów medycznych) wydawane przez uniwersyteckie wydziały medycyny, uniwersyteckie połączone wydziały medycyny i farmacji lub równorzędne świadectwa, wydawane na mocy dekretu ministra edukacji;
- „diplôme d'études spécialisées de médecine délivré par les universités” (dyplom ukończenia specjalistycznych studiów medycznych wydawany przez uniwersytet);

w Irlandii:

świadectwo lekarza specjalisty wydawane przez właściwe władze upoważnione do tego przez ministra zdrowia;

we Włoszech:

„diploma di medico specialista, rilasciato dal rettore di una universita” (dyplom lekarza specjalisty, wydany przez rektora uniwersytetu);

w Luksemburgu:

„certificat de médecin spécialiste” (świadectwo lekarza specjalisty) wydawane przez ministra zdrowia publicznego na wniosek szkoły medycznej;

w Niderlandach:

- „tuigscrift van erkenning en inschrijving in het Specialistenregister” (świadectwo uznania i zarejestrowania w rejestrze specjalistów) wydawane przez „Specialisten-Registratiecommissi (SRC)” – (Komisję ds. Rejestracji Specjalistów (CRS))
- „Getuigscrift van erkenning en inschrijving in het Register von Sociaal-Geneskundigen” (świadectwo zatwierdzenia i rejestracji wydawane przez Sociaal-Geneskundigen Registratie-Commissie (SGRC) – (Komisję Rejestracji Lekarzy Medycyny Społecznej)

w Portugalii:

„Grau de Assistente” (stopień asystenta) nadawany przez właściwe władze ministerstwa zdrowia lub „Título de Especialista” (tytuł specjalisty) nadawany przez zawodowe stowarzyszenie lekarzy praktykujących;

w Zjednoczonym Królestwie:

świadczenie ukończenia specjalistycznego szkolenia wydawane przez właściwe upoważnione do tego władze;

3. Tytuły używane obecnie w Państwach Członkowskich, które odpowiadają wykształceniu specjalistycznemu w danej dziedzinie to:

- *anestezjologia:*

w Belgii:	anesthésiologie/anesthesiologie,
w Danii:	anaesteasiologi,
w Niemczech:	Anaesthesiologie,
w Grecji:	αναισθησιολογία,
w Hiszpanii:	anestesiología y reanimación,
we Francji:	anesthésiologie-réanimation chirurgicale,
w Irlandii:	anaesthetics,
we Włoszech:	anestesia e rianimazione,
w Luksemburgu:	anesthésie-réanimation,
w Niderlandach:	anesthesiologie,
w Portugalii:	anestesiologia,
w Zjednoczonym Królestwie:	anaesthetics,

- *chirurgia ogólna:*

w Belgii:	chirurgie/heelkunde,
w Danii:	kirurgi eller kirurgiske sygdomme,
w Niemczech:	Chirurgie,
w Grecji:	χειρουργική,
w Hiszpanii:	cirugía general y del aparato digestivo,
we Francji:	chirurgie générale,
w Irlandii:	general surgery,
we Włoszech:	chirurgia generale,

- w Luksemburgu: chirurgie générale,
- w Niderlandach: heekunde,
- w Portugalii: cirurgia geral,
- w Zjednoczonym Królestwie: general surgery,
- *neurochirurgia:*
  - w Belgii: neurochirurgie/ neurochirurgie
  - w Danii: neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme,
  - w Niemczech: Neurochirurgie,
  - w Grecji: νευροχειρουργική,
  - w Hiszpanii: neurocirugia,
  - we Francji: neurochirurgie,
  - w Irlandii: neurological surgery,
  - we Włoszech: neurochirurgia,
  - w Luksemburgu: neurochirurgie,
  - w Niderlandach: neurochirurgie,
  - w Portugalii: neurocirurgia,
  - w Zjednoczonym Królestwie: neurological surgery,
- *położnictwo i ginekologia:*
  - w Belgii: gynécologie-obstétrique/gynecologie-verloskunde,
  - w Danii: gynaekologi og obstetrik eller kvindesygdomme og foedselshjaelp,
  - w Niemczech: Frauenheilkunde und Geburtshilfe,
  - w Grecji: μαιευτική-γυναικολογία,
  - w Hiszpanii: obstetricia y ginecología,
  - we Francji: gynécologie-obstétrique,
  - w Irlandii: obstetrics and gynaecology,

we Włoszech:	ostetricia e ginecologia,
w Luksemburgu:	gynécologie-obstétrique,
w Niderlandach:	verloskunde en gynaecologie,
w Portugalii:	ginecologia e obstetricia,
w Zjednoczonym Królestwie:	obstetrics and gynaecology,
- <i>medycyna ogólna (interna):</i>	
w Belgii:	médecine interne/inwendige geneeskunde,
w Danii:	intern medicin eller medicinske sygdomme,
w Niemczech:	Innere Medizin,
w Grecji:	παθολογία,
w Hiszpanii:	medicina interna,
we Francji:	médecine interne,
w Irlandii:	general (internal) medicine,
we Włoszech:	medicina interna,
w Luksemburgu:	maladies internes,
w Niderlandach:	inwendige geneeskunde,
w Portugalii:	medicina interna,
w Zjednoczonym Królestwie:	general medicine,
- <i>okulistyka (oftalmologia):</i>	
w Belgii:	ophtalmologie/oftalmologie,
w Danii:	oftalmologi eller oøjensygdomme,
w Niemczech:	Augenheilkunde,
w Grecji:	οφθαλμολογία,
w Hiszpanii:	oftalmología,
we Francji:	ophtalmologie,

w Irlandii:	ophthalmology,
we Włoszech:	oculistica,
w Luksemburgu:	ophthalmologie,
w Niderlandach:	oogheelkunde,
w Portugalii:	oftalmologia,
w Zjednoczonym Królestwie:	ophthalmology,
- <i>otorynolaryngologia:</i>	
w Belgii:	oto-rhino-laryngologie/otorhinolaryngologie,
w Danii:	oto-rhino-laryngologi eller oere-naese-halssygdomme,
w Niemczech:	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde,
w Grecji:	ωτορινολαρυγγολογία,
w Hiszpanii:	otorrinolaringología,
we Francji:	oto-rhino-laryngologie,
w Irlandii:	otolaryngology,
we Włoszech:	otorinolaringoiatria,
w Luksemburgu:	oto-rhino-laryngologie,
w Niderlandach:	keel-, neus- en oorheelkunde,
w Portugalii:	otorrinolaringologia,
w Zjednoczonym Królestwie:	otolaryngology,
- <i>pediatria:</i>	
w Belgii:	pédiatrie/kindergeneeskunde,
w Danii:	paediatri eller boernesygdomme,
w Niemczech:	Kinderheilkunde,
w Grecji:	παιδιατρική,

- w Hiszpanii: pediatria sus areas específicas,
- we Francji: pédiatrie,
- w Irlandii: paediatrics,
- we Włoszech: pediatria,
- w Luksemburgu: pédiatrie,
- w Niderlandach: kindergeneeskunde,
- w Portugalii: pediatria,
- w Zjednoczonym Królestwie: paediatrics,
- *medycyna dróg oddechowych (pneumologia):*
  - w Belgii: pneumologie/pneumologie,
  - w Danii: medicinske lungesydomme,
  - w Niemczech: Lungen- und Bronchialheilkunde,
  - w Grecji: φυματιολογία-πνευμονολογία,
  - w Hiszpanii: neumologia,
  - we Francji: pneumologie,
  - w Irlandii: respiratory medicine,
  - we Włoszech: tisiologia e malattie dell'apparato respiratorio,
  - w Luksemburgu: pneumo-phtisiologie,
  - w Niderlandach: longziekten en tuberculose,
  - w Portugalii: pneumologia,
  - w Zjednoczonym Królestwie: respiratory medicine,
- *urologia:*
  - w Belgii: urologie/urologie,
  - w Danii: urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme,
  - w Niemczech: Urologie,

w Grecji:	ουρολογία,
w Hiszpanii:	urología,
we Francji:	chirurgie urologique,
w Irlandii:	urology,
we Włoszech:	urologia,
w Luksemburgu:	urologie,
w Niderlandach:	urologie,
w Portugalii:	urologia,
w Zjednoczonym Królestwie:	urology,
- <i>ortopedia:</i>	
w Belgii:	orthopédie/ orthopedie,
w Danii:	ortopaedisk kirurgi,
w Niemczech:	Orthopaedie,
w Grecji:	ορθοπαιδική,
w Hiszpanii:	traumatología y cirugía ortopédica,
we Francji:	chirurgie orthopédique et traumatologie,
w Irlandii:	orthopaedic surgery,
we Włoszech:	ortopedia e traumatologia,
w Luksemburgu:	orthopédie,
w Niderlandach:	orthopedie,
w Portugalii:	ortopedia,
w Zjednoczonym Królestwie:	orthopaedic surgery,
- <i>anatomia patologiczna:</i>	
w Belgii:	anatomie pathologique/pathologische anatomie,
w Danii:	patologisk anatomi og histologi eller vaevsundersogelse,

w Niemczech:	Pathologie,
w Grecji:	παθολογική ανατομική,
w Hiszpanii:	anatomía patologica,
we Francji:	anatomie et cytologie pathologique,
w Irlandii:	morbid anatomy and histopathology,
we Włoszech:	anatomia patologica,
w Luksemburgu:	anatomie pathologique,
w Niderlandach:	pathologische anatomie,
w Portugalii:	anatomia patologica,
w Zjednoczonym Królestwie:	morbid anatomy and histopathology,
- <i>neurologia:</i>	
w Belgii:	neurologie/ neurologie,
w Danii:	neuromedicin eller medicinske nervesygdomme,
w Niemczech:	Neurologie,
w Grecji:	νευρολογία,
w Hiszpanii:	neurologia,
we Francji:	neurologie,
w Irlandii:	neurology,
we Włoszech:	neurologia,
w Luksemburgu:	neurologie,
w Niderlandach:	neurologie,
w Portugalii:	neurologia,
w Zjednoczonym Królestwie:	neurology,
- <i>psychiatria:</i>	
w Belgii:	psychiatrie/ psychiatrie,

w Danii:	psykiatri,
w Niemczech:	Psychiatrie,
w Grecji:	ψυχιατρική,
w Hiszpanii:	psiquiatría,
we Francji:	psychiatrie,
w Irlandii:	psychiatry,
we Włoszech:	psichiatria,
w Luksemburgu :	psychiatrie,
w Niderlandach:	psychiatrie,
w Portugalii:	psiquiatría,
w Zjednoczonym Królestwie:	psychiatry.

ROZDZIAŁ III

DYPLOMY, ŚWIADECTWA I INNE DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE POSIADANIE KWALIFIKACJI W ZAKRESIE SPECJALIZACJI MEDYCZNYCH TYPOWYCH DLA DWÓCH LUB WIĘCEJ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Artykuł 6

Każde Państwo Członkowskie w przepisach prawnych, rozporządzeniach lub działaniach administracyjnych uznaje dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalizacji medycznych, wydane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie zgodnie z art. 24, 25, 27 i 29 i określone w art. 7, przez nadanie tym kwalifikacjom, w zakresie prawa do podejmowania i prowadzenia działalności lekarskiej, takiej samej skuteczności na swym terytorium, jak tym, które ono samo przyznaje.

Artykuł 7

1. Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, o których mowa w art. 6, to te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które zostały wydane przez właściwe władze lub instytucje wymienione w art. 5 ust. 2 i odpowiadają, dla celów danego szkolenia specjalistycznego, określeniom wymienionym w ust. 2 niniejszego artykułu odnośnie tych Państw Członkowskich, które prowadzą takie szkolenie.

2. Określenia używane obecnie w Państwach Członkowskich, które odpowiadają danemu wykształceniu specjalistycznemu to:

- *biologia kliniczna:*
  - w Belgii: biologie clinique/klinische biologie,
  - w Hiszpanii: analisis clínicos
  - we Francji: biologie médicale
  - w Włoszech: patologia diagnostica di laboratorio
  - w Portugalii: patologia clínica,
- *hematologia:*
  - w Danii: klinisk blodtypeserologi
  - we Francji: hématologie
  - w Luksemburgu: hématologie biologique
  - w Portugalii: hematologia clínica,
- *mikrobiologia – bakteriologia:*
  - w Danii: klinisk mikrobiologi
  - w Niemczech: Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie
  - w Grecji: μικροβιολογία
  - w Hiszpanii: microbiología y parasitología
  - w Irlandii: microbiology
  - we Włoszech: microbiologia
  - w Luksemburgu: microbiologie
  - w Niderlandach: medische microbiologie
  - w Zjednoczonym Królestwie: medical microbiology,
- *biochemia:*
  - w Danii: klinisk kemi,
  - w Hiszpanii: bioquímica clínica,
  - w Irlandii: chemical pathology,

w Luksemburgu:	chimie biologique,
w Niderlandach:	klinische chemie
w Zjednoczonym Królestwie:	chemical pathology,
- <i>immunologia:</i>	
w Hiszpanii:	inmunología
w Irlandii:	clinical immunology
w Zjednoczonym Królestwie:	immunology,
- <i>chirurgia plastyczna:</i>	
w Belgii:	chirurgie plastique/plastische heelkunde
w Danii:	plastikkirurgi
w Grecji:	πλαστική χειρουργική
w Hiszpanii:	cirugía plastica y reparadora
w Francji:	chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique
w Irlandii:	plastic surgery
w Włoszech:	chirurgia plastica
w Luksemburgu:	chirurgie plastique
w Niderlandach:	plastische chirurgie
w Portugalii:	cirurgia plastica e reconstrutiva
w Zjednoczonym Królestwie:	plastic surgery,
- <i>chirurgia klatki piersiowej:</i>	
w Belgii:	chirurgie thoracique/heelkunde op de thorax
w Danii:	thoraxkirurgi eller brystulens kirurgiske sygdomme
w Grecji:	χειρουργική θώρακος
w Hiszpanii:	cirugía torácica

we Francji:	chirurgie thoracique et cardio-vasculaire
w Irlandii:	thoracic surgery
we Włoszech:	chirurgia toracica
w Luksemburgu:	chirurgie thoracique
w Niderlandach:	cardio-pulmonale chirurgie
w Portugalii:	cirurgia cardio-toracica
w Zjednoczonym Królestwie:	thoracic surgery,
- <i>chirurgia dziecięca:</i>	
w Grecji:	χειρουργική παιδών
w Hiszpanii:	cirurgia pediátrica
we Francji:	chirurgie infantile
w Irlandii:	paediatric surgery
we Włoszech:	chirurgia pediátrica
w Luksemburgu:	chirurgie pédiatrique
w Portugalii:	cirurgia pediátrica
w Zjednoczonym Królestwie:	paediatric surgery,
- <i>chirurgia naczyniowa:</i>	
w Belgii:	chirurgie des vaisseaux/bloedvatenheelkunde
w Hiszpanii:	angiología y cirugía vascular
we Francji:	chirurgie vasculaire
we Włoszech:	chirurgia vascolare
w Luksemburgu:	chirurgie cardio-vasculaire
w Portugalii:	cirurgia vascular,
- <i>kardiologia:</i>	
w Belgii:	cardiologie/cardiologie

w Danii:	cardiologi eller hjerte-og-kredsloebssygdomme
w Grecji:	καρδιολογία
w Hiszpanii:	cardiología
we Francji:	pathologie cardio-vasculaire
w Irlandii:	cardiology
we Włoszech:	cardiologia
w Luksemburgu:	cardiologie et angiologie
w Niderlandach:	cardiologie
w Portugalii:	cardiologia
w Zjednoczonym Królestwie:	cardio-vascular disease
- <i>gastroenterologia:</i>	
w Belgii:	gastro-entérologie/gastro-enterologie
w Danii:	medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme
w Grecji:	γαστρεντερολογία
w Hiszpanii:	aparato digestivo
we Francji:	gastro-entérologie et hépatologie
w Irlandii:	gastro-enterology
we Włoszech:	malattie dell'apparato digerente, della nutrizione e del ricambio
w Luksemburgu:	gastro-entérologie
w Niderlandach:	gastro-enterologie
w Portugalii:	gastrenterologia
w Zjednoczonym Królestwie:	gastro-enterology
- <i>reumatologia:</i>	
w Belgii:	rhumatologie/reumatologie

w Danii:	reumatologi
w Grecji:	ρευματολογία
w Hiszpanii:	reumatología
we Francji:	rhumatologie
w Irlandii:	rheumatology
we Włoszech:	reumatologia
w Luksemburgu:	rhumatologie
w Niderlandach:	reumatologie
w Portugalii:	reumatologia
w Zjednoczonym Królestwie:	rheumatology
- <i>hematologia ogólna:</i>	
w Grecji:	αιματολογία
w Hiszpanii:	hematología hemoterapia
w Irlandii:	haematology
we Włoszech:	ematologia
w Luksemburgu:	hématologie
w Portugalii:	imuno-hemoterapia
w Zjednoczonym Królestwie:	haematology
- <i>endokrynologia:</i>	
w Grecji:	ενδοκρινολογία
w Hiszpanii:	endocrinología y nutricion
we Francji:	endocrinologie - maladies
w Irlandii:	endocrinology and diabetes mellitus
we Włoszech:	endocrinologia
w Luksemburgu:	endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition

w Portugalii:	endocrinologia-nutricao
w Zjednoczonym Królestwie:	endocrinology and diabetes mellitus
- <i>fizjoterapia:</i>	
w Belgii:	médecine physique/fysische geneeskunde
w Danii:	fysiurgi og rehabilitering
w Grecji:	φυσική ιατρική και αποκατάσταση
w Hiszpanii:	rehabilitacion
we Francji:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
we Włoszech:	fisioterapia
w Niderlandach:	revalidatie
w Luksemburgu:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
w Portugalii:	fisiatria
- <i>stomatologia:</i>	
w Hiszpanii:	estomatologia
we Francji:	stomatologie
we Włoszech:	odontostomatologia
w Luksemburgu:	stomatologie
w Portugalii:	estomatologia
- <i>neuropsychiatria:</i>	
w Belgii:	neuropsychiatrie/neuropsychiatrie
w Niemczech:	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)
w Grecji:	νευρολογία — ψυχιατρική
we Francji:	neuropsychiatrie
we Włoszech:	neuropsichiatria
w Luksemburgu:	neuropsychiatrie

- w Niderlandach: zenuw - en zielsziekten,
- *dermato-wenerologia (wenerologia dermatologiczna):*
- w Belgii: dermato-vénérologie/dermato-venereologie
- w Danii: dermato-venerologie eller hud-og
kooenssygdomme
- w Niemczech: Dermatologie und Venerologie
- w Grecji: δερματολογία-αφροδισιολογία
- w Hiszpanii: dermatología médico-quirurgica y venereología
- we Francji: dermatologie et vénéréologie
- we Włoszech: dermatologia e venerologia
- w Luksemburgu: dermato-vénérologie
- w Niderlandach: dermatologie en venerologie
- w Portugalii: dermatovenereologia
- *dermatologia:*
- w Irlandii: dermatology
- w Zjednoczonym Królestwie: dermatology,
- *wenerologia:*
- w Irlandii: venereology
- w Zjednoczonym Królestwie: venereology
- *radiologia:*
- w Niemczech: Radiologie
- w Grecji: ακτινολογία — ραδιολογία
- w Hiszpanii: electrorradiología
- we Francji: électro-radiologie
- we Włoszech: radiologia

w Luksemburgu:	électroradiologie
w Niderlandach:	radiologie
w Portugalii:	radiologia
<i>- diagnostyka radiologiczna:</i>	
w Belgii:	radiodiagnostic/roentgendiagnose
w Danii:	diagnostisk radiologi eller - roentgenundersoegelse
w Niemczech:	Radiologische Diagnostik
w Grecji:	ακτινοδιαγνωστική
w Hiszpanii:	radiodiagnostico
we Francji:	radiodiagnostic et imagerie médicale
w Irlandii:	diagnostic radiology
w Luksemburgu:	radiodiagnostic
w Niderlandach:	radiodiagnostiek
w Portugalii:	radiodiagnostico
w Zjednoczonym Królestwie:	diagnostic radiology
<i>- radioterapia:</i>	
w Belgii:	radio- et radiumthérapie/radio- en radiumtherapie
w Danii:	terapeutisk radiologi eller stralebehandling
w Niemczech:	Strahlentherapie
w Grecji:	ακτινοθεραπευτική
w Hiszpanii:	oncología radioterapica
we Francji:	oncologie, option radiothérapie
w Irlandii:	radiotherapy
w Luksemburgu:	radiothérapie
w Niderlandach:	radiotherapie

- w Portugalii: radioterapia
- w Zjednoczonym Królestwie: radiotherapy
- *medycyna tropikalna:*
  - w Danii: tropemedicin
  - w Irlandii: tropical medicine
  - we Włoszech: medicina tropicale
  - w Portugalii: medicina tropical
  - w Zjednoczonym Królestwie: tropical medicine
- *psychiatria dziecięca:*
  - w Danii: boernepsykiatri
  - w Niemczech: Kinder- und Jugendpsychiatrie
  - w Grecji: παιδοψυχιατρική
  - we Francji: pédo-psychiatrie
  - w Irlandii: child and adolescent psychiatry
  - we Włoszech: neuropsychiatria infantile
  - w Luksemburgu: psychiatrie infantile
  - w Portugalii: pedopsiquiatria
  - w Zjednoczonym Królestwie: child and adolescent psychiatry
- *geriatria:*
  - w Hiszpanii: geriatría
  - w Irlandii: geriatrics
  - w Niderlandach: klinische geriatrie
  - w Zjednoczonym Królestwie: geriatrics
- *nefrologia:*
  - w Danii: nefrologi eller medicinske nyresygdomme

w Grecji:	νεφρολογία
w Hiszpanii:	nefrología
we Francji:	néphrologie
w Irlandii:	nephrology
we Włoszech:	nefrologia
w Luksemburgu:	néphrologie
w Portugalii:	nefrologia
w Zjednoczonym Królestwie:	renal disease
- <i>choroby zakaźne:</i>	
w Irlandii:	communicable diseases
we Włoszech:	malattie infettive
w Zjednoczonym Królestwie:	communicable diseases
- <i>medycyna środowiskowa (społeczna):</i>	
we Francji:	santé publique et médecine sociale
w Irlandii:	community medicine
w Zjednoczonym Królestwie:	community medicine,
- <i>farmakologia:</i>	
w Niemczech:	Pharmakologie
w Hiszpanii:	farmacología clínica
w Irlandii:	clinical pharmacology and therapeutics
w Zjednoczonym Królestwie:	clinical pharmacology and therapeutics,
- <i>medycyna pracy:</i>	
w Danii:	samfundsmedicin/arbejdsmedicin
w Niemczech:	Arbeitsmedizin
w Grecji:	ιατρική της εργασίας

we Francji:	médecine du travail
we Włoszech:	medicina del lavoro
w Irlandii:	occupational medicine
w Niderlandach:	arbeids- en bedrijfsgeneeskunde
w Portugalii:	medicina do trabalho
w Zjednoczonym Królestwie:	occupational medicine,
- <i>alergologia:</i>	
w Grecji:	αλλεργιολογία
w Hiszpanii:	alergologia
we Włoszech:	allergologia ed immunologia clinica
w Niderlandach:	allergologie
w Portugalii:	imunoalergologia
- <i>chirurgia gastroenterologiczna:</i>	
w Belgii:	chirurgie abdominale/ heekunde op het abdomen
w Danii:	kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave- tarmsygdomme
w Hiszpanii:	cirugía del aparato digestivo
we Francji:	chirurgie viscérale
we Włoszech:	chirurgia dell'apparato digerente
- <i>medycyna nuklearna</i>	
w Belgii:	médecine nucléaire/ nucleaire geneeskunde
w Niemczech:	Nuklearmedizin
w Grecji:	πυρηνική ιατρική
w Hiszpanii:	medicina nuclear
we Francji:	médecine nucléaire

we Włoszech:	medicina nucleare
w Niderlandach:	nucleaire geneeskunde
w Portugalii:	medicina nuclear
w Zjednoczonym Królestwie:	nuclear medicine
- *chirurgia szczękowo-twarzowa (podstawowe wykształcenie medyczne):*
w Hiszpanii:	cirugía oral y maxilofacial
we Francji:	chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
we Włoszech:	chirurgia maxillo-facciale
- *stomatologia, chirurgia szczękowo-twarzowa i jamy ustnej (podstawowe wykształcenie medyczne i stomatologiczne):*
w Belgii:	stomatologie/chirurgie orale et maxillo-faciale; stomatologie/orale en maxillo-faciale chirurgie
w Niemczech:	Zahn-, Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
w Irlandii:	oral and maxillo-facial surgery
w Zjednoczonym Królestwie:	oral and maxillo-facial surgery.

Artykuł 8

1. Obywatele Państw Członkowskich, pragnący uzyskać jeden z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza dentystry specjalisty, nie wymienionych w art. 4 i 6 lub wymienionych w art. 6, które nie są wydawane w Państwie Członkowskim, z którego cudzoziemiec przybywa, mogą być zobowiązani przez przyjmujące Państwo Członkowskie do wypełnienia warunków szkolenia ustalonych w dla danej specjalizacji, odnoszących się do przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych tego państwa.

2. Jednakże przyjmujące Państwo Członkowskie uwzględni, w całości lub części, okresy szkolenia, o których mowa w art. 1, potwierdzone posiadaniem dyplomu, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, przyznanych przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego dany cudzoziemiec pochodzi lub przybywa, pod warunkiem, że takie okresy szkolenia odpowiadają okresom szkolenia wymaganym dla danej specjalności w Państwie Członkowskim przyjmującym.

3. Właściwe władze lub organy przyjmującego Państwa Członkowskiego, po zweryfikowaniu zakresu i czasu trwania kształcenia specjalistycznego, ukończonego przez zainteresowaną osobą, w oparciu o przedstawione dyplomy, świadectwa i inne

dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, poinformują ją o okresie dodatkowego wymaganego szkolenia i zakresie, jaki obejmuje.

ROZDZIAŁ IV

OKOLICZNOŚCI ZASTANE

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla ust. 3, w przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny nie spełniają minimalnych wymogów szkolenia określonych w art. 23, każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny wydane przez te Państwa Członkowskie, jeżeli poświadczają rozpoczęcie szkolenia przed:

- 1 stycznia 1986 r. w Hiszpanii i Portugalii,
- 1 stycznia 1981 r. w Grecji,
- 20 grudnia 1976 r. w innych Państwach Członkowskich,

z dołączonym do nich zaświadczeniem stwierdzającym, że osoby te prowadziły, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, omawianą działalność przynajmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

2. Bez uszczerbku dla ust. 4, w przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa lub inne dowody potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalizacji medycznych nie spełniają minimalnych wymogów szkolenia określonych w art. 24 i 27, każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające dyplomy, świadectwa lub inne dowody potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalizacji medycznych wydane przez te Państwa Członkowskie, jeżeli poświadczają rozpoczęcie szkolenia przed:

- 1 stycznia 1986 r. w Hiszpanii i Portugalii,
- 1 stycznia 1981 r. w Grecji,
- 20 grudnia 1976 r. w pozostałych Państwach Członkowskich.

Przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać, aby do dyplomów, świadectw i innych dowodów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalizacji medycznych dołączone było zaświadczenie wydane przez właściwe władze lub instytucje Państwa Członkowskiego z którego dany cudzoziemiec pochodzi, potwierdzające, że posiadacz świadectwa w zakresie specjalizacji medycznych był zaangażowany we wspomnianą działalność przez okres dwa razy dłuższy niż okres stanowiący różnicę między okresem szkolenia specjalistycznego w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi lub w Państwie Członkowskim, z którego przybywa i minimalnymi wymogami dotyczącymi okresu szkolenia określonymi w tytule III, jeżeli okresy te nie są równe minimalnym okresom szkolenia określonym w art. 26 i 27.

Jednak jeżeli w okresie poprzedzającym daty wymienione w akapicie pierwszym Państwo Członkowskie wymagało minimalnego okresu szkolenia krótszego niż ten, o którym mowa w art. 26 i 27, różnica wspomniana w akapicie drugim może zostać określona jedynie w odniesieniu do minimalnego okresu szkolenia określonego przez to państwo.

3. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dowody potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny, uznające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które to wykształcenie nie odpowiada całości minimalnych wymogów szkoleniowych ustanowionych w art. 23, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają takie dyplomy, świadectwa i inne dowody potwierdzających posiadanie kwalifikacji za wystarczające, jeżeli dokumenty te:

- uznają one szkolenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,
- nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza na całym terytorium Niemiec, na tych samych zasadach, jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w art. 3 ust. 1 i 2 lit. c),
- jest do nich dołączone zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze niemieckie stwierdzające, że osoby te wykonywały w Niemczech, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, omawiany zawód przynajmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

4. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dowody potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza specjalisty, uznające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które to wykształcenie nie odpowiada całości minimalnych wymogów wykształcenia ustanowionych w art. 24 i 27, Państwa Członkowskie, inne niż Niemcy, uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dowody potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczające, jeżeli dokumenty te:

- uznają one szkolenie rozpoczęte przed 3 kwietnia 1992 r., oraz
- nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza specjalisty na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które wydawane są przez odpowiednie władze niemieckie, określone w art. 5 i 7.

Państwa Członkowskie mogą jednak wymagać, by do takich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji dołączono zaświadczenie wydane przez właściwe władze lub instytucje niemieckie stwierdzające, że dana osoba wykonywała zawód lekarza specjalisty okres dwa razy dłuższy niż okres stanowiący różnicę między okresem szkolenia specjalistycznego nabytego na terytorium Niemiec i minimalną długością szkolenia określonym w tytule III, jeżeli nie spełniają one minimalnych wymogów dotyczących długości szkolenia określonych w art. 26 i 27.

5. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie medycyny lub specjalizacji medycznych nie odpowiadają kwalifikacjom lub opisowi specjalizacji określonych w art. 3, 5 lub 7, każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji wydanych przez te Państwa Członkowskie, wraz z zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub instytucje. Zaświadczenie potwierdza, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie medycyny lub specjalizacji medycznych zostały wydane po uzyskaniu wykształcenia zgodnie z przepisami tytułu III, o których mowa odpowiednio w art. 2, 4 lub 6, i są uznawane przez Państwo Członkowskie, które je przyznało, za potwierdzenie kwalifikacji lub opisu specjalizacji określonych odpowiednio w art. 3, 5 lub 7.

6. Państwa Członkowskie, które uchyliły przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące wydawania dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie neuropsychiatrii, radiologii, chirurgii klatki piersiowej, chirurgii naczyniowej, chirurgii gastroenterologicznej, hematologii, fizjoterapii lub medycyny tropikalnej, podejmując jednocześnie kroki mające na celu zapewnienie swoim obywatelom możliwości wykonywania wcześniej nabytych uprawnień, powinny również stosować te same procedury w stosunku do obywateli innych Państw Członkowskich, pod warunkiem, iż posiadane przez nich dyplomy, świadectwa, lub inne dowody potwierdzające kwalifikacje z dziedziny neuropsychiatrii, radiologii, chirurgii klatki piersiowej, chirurgii naczyniowej, chirurgii gastroenterologicznej, hematologii, fizjoterapii lub medycyny tropikalnej są zgodne z wymogami określonymi w ust. 2 niniejszego artykułu lub w art. 24, 25 i 27, o ile wspomniane powyżej dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały wydane przed dniem, w którym przyjmujące Państwo Członkowskie zaprzestało wydawania takich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w wyżej wymienionych specjalizacji.

7. Daty uchylenia przez zainteresowane Państwa Członkowskie nie przyjęły przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych związanych z przyznawaniem dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, o których mowa w ust. 6 umieszczone są w załączniku II.

ROZDZIAŁ V

UŻYWANIE TYTUŁU OKREŚLAJĄCEGO WYKSZTAŁCENIE

Artykuł 10

1. Z zastrzeżeniem art. 19, przyjmujące Państwa Członkowskie zagwarantują, że obywatele Państw Członkowskich, spełniający warunki określone w art. 2, 4, 6 i 9 mają prawo do używania tytułu określającego wykształcenie, lub, w stosowanych przypadkach, jego skrótu, obowiązującego w Państwie Członkowskim ich pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego przybywają, w języku tego państwa. Przyjmujące Państwo Członkowskie może zażądać, aby ten tytuł był opatrzony informacją dotyczącą nazwy i siedziby instytucji albo komisji egzaminacyjnej, która go nadała.

2. Jeżeli tytuł określający wykształcenie używany w Państwie Członkowskim, z którego dany obywatel pochodzi lub przybywa, może być mylony w przyjmującym Państwie Członkowskim, z tytułem wymagającym w tym państwie dodatkowego szkolenia, a którego zainteresowana osoba nie odbyła, przyjmujące Państwo Członkowskie może żądać od tej osoby używania tytułu obowiązującego w Państwie Członkowskim, z którego ona pochodzi lub przybywa, w odpowiedniej formie określonej przez przyjmujące Państwo Członkowskie.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY UŁATWIAJĄCE SKUTECZNE WYKONYWANIE PRAWA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I SWOBODY ŚWIADCZENIA USŁUG W ODNIESIENIU DO LEKARZY

A. Przepisy szczególnie odnoszące się do prawa przedsiębiorczości

Artykuł 11

1. Przyjmujące Państwo Członkowskie, które wymaga od swoich obywateli dowodu nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii przy podejmowaniu przez nich po raz pierwszy działalności lekarza, uzna za wystarczające, w odniesieniu do obywateli innych Państw Członkowskich, zaświadczenie wydane przez właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia, lub Państwa Członkowskiego, z którego przybywa cudzoziemiec, potwierdzające, że zostały spełnione wymogi Państwa Członkowskiego dotyczące nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, niezbędne do podjęcia wspomnianej działalności.

2. Jeżeli Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec, nie wymaga dowodów nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii od osób zamierzających podjąć działalność po raz pierwszy, przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od obywateli Państwa Członkowskiego pochodzenia lub Państwa Członkowskiego, z którego przybywa cudzoziemiec, wyciągu z rejestru sądowego lub w razie jego braku, równoważnego dokumentu wystawionego przez właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia lub Państwa Członkowskiego, z którego przybywa cudzoziemiec.

3. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada informacje na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na podjęcie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec.

Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec, sprawdzi wiarygodność stanu faktycznego. Władze tego państwa zadecydują o charakterze i zakresie dochodzenia, które należy podjąć i zawiadomią przyjmujące Państwo Członkowskie o ewentualnych dalszych działaniach, jakie podejmą w odniesieniu do świadectw lub dokumentów przez siebie wystawionych.

4. Państwa Członkowskie zapewniają poufność przekazywanych informacji.

Artykuł 12

1. Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim obowiązują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne ustanawiające wymogi co do nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, w tym przepisy dotyczące postępowania dyscyplinarnego w przypadku poważnego naruszenia etyki zawodowej lub skazania za przestępstwo w związku z wykonywaniem działalności lekarza, Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec, przekaze przyjmującemu Państwu Członkowskiemu wszelkie niezbędne informacje o środkach lub postępowaniu dyscyplinarnym o charakterze zawodowym lub administracyjnym podjętych wobec danej osoby, lub o karach za przestępstwa wymierzonych jej w czasie wykonywania zawodu w Państwie Członkowskim pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego ona przybywa.

2. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada szczegółowe informacje na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na prowadzenie działalności na terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec.

Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec, sprawdzi wiarygodność stanu faktycznego. Władze tego państwa zadecydują o charakterze i zakresie dochodzenia, które należy podjąć i zawiadomią przyjmujące Państwo Członkowskie o ewentualnych dalszych działaniach, jakie podejmą w związku z informacjami przekazanymi zgodnie z ust. 1.

3. Państwa Członkowskie zapewniają poufność przekazywanych informacji.

Artykuł 13

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli, zamierzających podjąć lub prowadzić działalność lekarza, świadectwa o stanie zdrowia fizycznego lub psychicznego, państwo to uznaje jako wystarczający dowód dokument wymagany w Państwie Członkowskim pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego przybywa cudzoziemiec.

Jeżeli Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec, nie nakłada tego rodzaju wymogów na osoby zamierzające podjąć lub wykonywać daną działalność, przyjmujące Państwo Członkowskie uznaje za wystarczające takiemu obywatelowi świadectwo wydane przez właściwe władze tego państwa, jako odpowiadające świadectwom wydawanym w przyjmującym Państwie Członkowskim.

Artykuł 14

Dokumenty wydane zgodnie z art. 11-13 nie mogą być przedkładane po upływie trzech miesięcy od daty ich wystawienia.

Artykuł 15

1. Postępowanie w sprawie uzyskania zezwolenia przez osobę zainteresowaną podjęciem działalności lekarza na podstawie art. 11-13, musi zostać ukończone jak najszybciej, nie później jednak niż w trzy miesiące po przedłożeniu wszystkich dokumentów dotyczących tej osoby, z zastrzeżeniem opóźnień wynikających z odwołań złożonych po zakończeniu postępowania.

2. W przypadkach, określonych w art. 11 ust. 3 oraz art. 12 ust. 2, wniosek o powtórne zbadanie sprawy zawiesza bieg terminu określonego w ust. 1.

Państwo Członkowskie, do którego zwrócono się o konsultację, udziela odpowiedzi w ciągu trzech miesięcy.

Po otrzymaniu odpowiedzi lub po upływie tego terminu przyjmujące Państwo Członkowskie kontynuuje postępowanie, określone w ust. 1.

Artykuł 16

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swych obywateli, zamierzających podjąć lub wykonywać działalność lekarza, złożenia przysięgi lub uroczystego oświadczenia, a forma takiej przysięgi lub oświadczenia nie może być użyta przez obywateli innych Państw Członkowskich, to Państwo Członkowskie zapewni możliwość złożenia przysięgi lub oświadczenia w stosownej i równoważnej formie.

B. Przepisy szczególne odnoszące się do świadczenia usług

Artykuł 17

1. Jeżeli Państwo Członkowskie wymaga od swych obywateli zamierzających podjąć lub wykonywać działalność lekarza zezwolenia, członkostwa albo rejestracji w organizacjach lub organach zawodowych, państwo to zwolni z tego wymogu obywateli Państw Członkowskich w przypadku świadczenia przez nich usług.

Zainteresowana osoba świadczy usługi posiadając takie same prawa i obowiązki jak obywatele przyjmującego Państwa Członkowskiego; w szczególności podlega przepisom dotyczącym wykonywania zawodu lub administracyjnym obowiązującym w tym Państwie Członkowskim.

W tym celu oraz w uzupełnieniu oświadczenia, przewidzianego w ust. 2, dotyczącego świadczenia usług, Państwo Członkowskie może, w celu umożliwienia stosowania przepisów dotyczących etyki zawodowej obowiązujących na jego terytorium, wymagać albo automatycznej tymczasowej rejestracji lub Członkostwa *pro forma* w organie lub organizacji zawodowej albo alternatywnie, wpisu do rejestru, pod warunkiem, że rejestracja lub uzyskanie członkostwa nie spowoduje opóźnień, czy też w inny sposób nie utrudni świadczenia usług, albo też nie obciąży osoby świadczącej usługi dodatkowymi kosztami.

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie podejmuje środki, przewidziane w akapicie drugim lub uzyska informacje o zdarzeniach naruszających te przepisy, niezwłocznie powiadomi o tym Państwo Członkowskie, w którym dana osoba prowadzi działalność.

2. Przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać, od zainteresowanej osoby złożenia przed właściwymi władzami uprzedniego oświadczenia dotyczącego świadczenia przez nią usług, jeżeli łączy się to z czasowym pobylem na terytorium tego Państwa.

W nagłych przypadkach niniejsze oświadczenie może być złożone niezwłocznie po wykonaniu usług.

3. Zgodnie z ust. 1 i 2 przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od zainteresowanej osoby aby dostarczyła dokument lub dokumenty zawierające następujące informacje:

- oświadczenie określone w ust. 2,
- zaświadczenie stwierdzające, że zainteresowana osoba, zgodnie z prawem, prowadzi określoną działalność w Państwie Członkowskim, w którym posiada siedzibę,
- zaświadczenie stwierdzające, że osoba posiada jednego lub więcej dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji odpowiednich do świadczenia usług, o których mowa w niniejszej dyrektywie.

4. Dokument lub dokumenty wymienione w ust. 3 nie mogą być przedkładane później niż w 12 miesięcy od daty ich wydania.

5. Jeżeli Państwo Członkowskie czasowo lub na stałe pozbawia, w całości lub części, jednego ze swych obywateli lub obywatela innego Państwa Członkowskiego mającego siedzibę na jego terytorium, prawa do wykonywania działalności lekarza, Państwo to, zależnie od okoliczności, zapewnia tymczasowe lub stałe unieważnienie zaświadczenia, określonego w ust. 3 tiret drugie.

Artykuł 18

Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim wymagana jest rejestracja w publicznej instytucji ubezpieczenia społecznego w celu rozliczeń z organami ubezpieczeniowymi rachunków związanych z usługami świadczonymi osobom ubezpieczonym w ramach systemu ubezpieczeń społecznych, takie Państwo Członkowskie zwalnia z tego wymogu obywateli Państw Członkowskich mających siedzibę w innym Państwie Członkowskim, w przypadkach gdy świadczenie takich usług wymaga od zainteresowanej osoby odbywania podróży.

Jednakże zainteresowane osoby przekażą tym organizacjom informacje o świadczonych usługach przed, lub w nagłych przypadkach, po wykonaniu usług.

C. Przepisy wspólne dla prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług

Artykuł 19

Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim używanie tytułu zawodowego związanego z działalnością lekarza podlega prawnej regulacji, obywatele innych Państw Członkowskich, spełniający warunki określone w art. 2 oraz art. 9 ust. 1 i ust. 3 oraz ust. 5, używają tytułu zawodowego w przyjmującym Państwie Członkowskim, które odpowiada wymogom kwalifikacyjnym oraz używają jego skrótu.

Akapit pierwszy dotyczy również posługiwania się tytułami zawodowymi lekarza specjalisty przez te osoby, które spełniają warunki określone w art. 4, art. 6 i art. 9 ust. 2, 4-6.

Artykuł 20

1. Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne, w celu umożliwienia zainteresowanym osobom uzyskania informacji o przepisach prawnych dotyczących zdrowia i ubezpieczeń społecznych oraz dotyczących etyki zawodowej, obowiązujących w przyjmującym Państwie Członkowskim.

W tym celu Państwa Członkowskie mogą utworzyć ośrodki informacji, w których takie osoby mogłyby uzyskać niezbędne informacje. W przypadku osób prowadzących działalność gospodarczą, przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od nich skontaktowania się z tymi ośrodkami.

2. Państwa Członkowskie mogą utworzyć ośrodki, o których mowa w ust. 1, przy odpowiednich wyznaczonych do tego organach władzy i instytucjach.

3. Państwa Członkowskie zadbają o to, by, w razie potrzeby, osoby zainteresowane posiadały, w interesie własnym i w interesie swoich pacjentów, znajomość języka konieczną do wykonywania zawodu w kraju przyjmującym.

Artykuł 21

Państwa Członkowskie, które wymagają od swoich obywateli ukończenia szkolenia przygotowawczego uprawniającego do wykonywania zawodu lekarza w ramach systemu ubezpieczeń społecznych, mogą nałożyć takie same wymogi na obywateli innych Państw Członkowskich na okres pięciu lat począwszy od dnia 20 czerwca 1975 r. Okres szkolenia nie może jednak trwać dłużej niż sześć miesięcy.

Artykuł 22

W przypadku uzasadnionych wątpliwości przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od właściwych władz innego Państwa Członkowskiego potwierdzenia autentyczności dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wydanych przez to drugie Państwo Członkowskie i określonych w rozdz. I - IV tytułu II, jak również potwierdzenia, że zainteresowana osoba spełnia wszystkie wymogi dotyczące szkolenia określone w tytule III.

TYTUŁ III

KOORDYNACJA PRZEPISÓW USTAWOWYCH, WYKONAWCZYCH LUB ADMINISTRACYJNYCH W ODNIESIENIU DO DZIAŁALNOŚCI LEKARZY

Artykuł 23

1. Państwa Członkowskie wymagają od osób zamierzających podjąć lub wykonywać zawód lekarza dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny, o których mowa w art. 3, gwarantującego, że w czasie okresu szkoleniowego osoba zainteresowana uzyskała:

- a) odpowiednią wiedzę w zakresie nauk, na których opiera się medycyna i dobre zrozumienie metod naukowych, w tym zasad dokonywania pomiarów funkcji biologicznych, oceny naukowo udowodnionych stanów faktycznych i analizy danych;
- b) odpowiednie zrozumienie struktury, funkcji i zachowania osób zdrowych i chorych, a także zależności pomiędzy stanem zdrowia i warunkami społecznymi i fizycznymi osoby ludzkiej;
- c) odpowiednią wiedzę w zakresie dyscyplin klinicznych i praktyki klinicznej dającą danej osobie pełny obraz medyczny schorzeń fizycznych i psychicznych z punktu widzenia profilaktyki, diagnostyki i terapii oraz rozrodczości;
- d) odpowiednie szpitalne doświadczenie kliniczne uzyskane pod odpowiednim nadzorem.

2. Pełny okres medycznego szkolenia tego rodzaju będzie obejmował co najmniej kurs sześcioletni lub 5 500 godzin zajęć teoretycznych i praktycznych prowadzonych na uniwersytecie lub pod nadzorem uniwersytetu.

3. Aby zostać przyjętym na takie szkolenie, kandydat musi posiadać dyplom lub zaświadczenie, uprawniające go do wstępu na dany kierunek studiów na uniwersytecie w Państwie Członkowskim.

4. W przypadku osób, które rozpoczęły szkolenie przed 1 stycznia 1972 roku, szkolenie, o którym mowa w ust. 2, może obejmować sześciomiesięczne szkolenie praktyczne w pełnym wymiarze na poziomie uniwersyteckim, nadzorowane przez właściwe władze.

5. Żaden przepis niniejszej dyrektywy nie narusza uprawnień, jakie mogą zostać przyznane przez Państwa Członkowskie zgodnie z normami prawnymi obowiązującymi na ich terytorium, pozwalające posiadaczom dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, które nie zostały uzyskane w Państwie Członkowskim, do podjęcia i prowadzenia działalności lekarza.

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że szkolenie prowadzące do uzyskania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalizacji medycznych, spełnia co najmniej następujące wymogi:

- a) prowadzi do ukończenia sześcioletnich studiów w ramach kursu, o którym mowa w art. 23; szkolenie prowadzące do uzyskania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego specjalizację w zakresie stomatologii i chirurgii jamy ustnej oraz chirurgii twarzowo-szczękowej (podstawowe szkolenie medyczne i stomatologiczne) również wymaga ukończenia kursu lekarza dentysty, o którym mowa w art. 1 dyrektywy Rady nr 78/687/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w odniesieniu do działalności lekarzy dentystów⁶,
- b) obejmuje szkolenie teoretyczne i praktyczne,
- c) jest to kurs w pełnym wymiarze godzin nadzorowany przez właściwe władze lub instytucje zgodnie z załącznikiem I pkt. 1,
- d) jest prowadzone w ośrodku uniwersyteckim, klinice lub, w razie potrzeby, zakładzie zdrowotnym zatwierdzonym w tym celu przez właściwe władze lub instytucje,
- e) wiąże się z osobistym uczestnictwem lekarza kształcącego się na specjalistę w działalności i obowiązkach danej jednostki,

2. Państwa Członkowskie uzależnią nadawanie dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalizacji medycznych od posiadania jednego z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie medycyny, o których mowa w art. 23. Wydanie dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego specjalizację w zakresie stomatologii, chirurgii jamy ustnej i chirurgii twarzowo-szczękowej (podstawowe szkolenie medyczne i stomatologiczne) jest uzależnione również od posiadania jednego z dyplomów, świadectw oraz innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje lekarza dentysty, o których mowa w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.

Artykuł 25

1. Bez uszczerbku dla zasady szkolenia w pełnym wymiarze godzin określonej w art. 24 ust. 1 lit. c) i do chwili podjęcia przez Komisję decyzji zgodnie z ust. 3, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na szkolenie specjalistyczne w niepełnym wymiarze godzin, na warunkach zatwierdzonych przez właściwe władze krajowe w przypadku, gdy szkolenie w pełnym wymiarze byłoby niepraktyczne z uzasadnionych, indywidualnych powodów.

2. Szkolenie w niepełnym wymiarze godzin będzie prowadzone zgodnie z załącznikiem I pkt. 2 niniejszej dyrektywy, na poziomie jakościowo odpowiadającym szkoleniu w pełnym wymiarze godzin. Poziom szkolenia nie będzie zaniżony czy to z

---

⁶ Dz. U nr L 233 z 24.8.1978, str. 10.

powodu tego, że jest prowadzone w niepełnym wymiarze, czy to z powodu prowadzenia prywatnej, dochodowej działalności zawodowej.

Całkowity czas trwania szkolenia specjalistycznego nie może zostać ograniczony w przypadku, jeżeli jest prowadzone w niepełnym wymiarze godzin.

3. Najpóźniej do 25 stycznia 1989 r. Rada podejmie decyzję, czy przepisy ust. 1 i 2 należy utrzymać czy zmienić, w świetle ponownej analizy sytuacji i na wniosek Komisji, z uwzględnieniem faktu, że możliwość szkolenia w niepełnym wymiarze godzin należy utrzymać w pewnych okolicznościach, które będą przeanalizowane w odniesieniu do każdej specjalności oddzielnie.

Szkolenie w niepełnym wymiarze godzin, rozpoczęte przed 1 stycznia 1983 r., można ukończyć zgodnie z obowiązującymi przepisami obowiązującymi przed tą datą.

Artykuł 26

Państwa Członkowskie gwarantują, że minimalny czas trwania specjalistycznych kursów, wymienionych poniżej, nie będzie krótszy niż:

Grupa pierwsza (pięć lat):

- chirurgia ogólna
- neurochirurgia
- medycyna wewnętrzna (interna)
- urologia
- ortopedia

Grupa druga (cztery lata):

- ginekologia i położnictwo
- pediatria
- ftyzjologia
- anatomia patologiczna
- neurologia
- psychiatria

Trzecia grupa (trzy lata):

- anestezjologia

- okulistyka (oftalmologia)
- otorynolaryngologia

Artykuł 27

Państwa Członkowskie, które wprowadziły przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne w tej dziedzinie, zagwarantują, że minimalny czas trwania specjalistycznych kursów, wymienionych poniżej, nie będzie krótszy niż:

Grupa pierwsza (pięć lat):

- chirurgia plastyczna
- chirurgia klatki piersiowej
- chirurgia naczyniowa
- neuropsychiatria
- chirurgia dziecięca
- chirurgia gastroenterologiczna
- chirurgia szczękowo-twarzowa (podstawowe studia medyczne)

Grupa druga (cztery lata):

- kardiologia
- gastroenterologia
- reumatologia
- biologia kliniczna
- radiologia
- diagnostyka radiologiczna
- radioterapia
- medycyna tropikalna
- farmakologia
- psychiatria dziecięca
- mikrobiologia i bakteriologia

- medycyna pracy
- immunologia
- dermatologia
- wenerologia
- geriatria
- choroby nerek (nefrologia)
- choroby zakaźne
- medycyna środowiskowa
- hematologia
- medycyna nuklearna
- stomatologia, chirurgia jamy ustnej i chirurgia szczękowo-twarzowa (podstawowe wykształcenie medyczne i stomatologiczne)

Grupa trzecia (trzy lata):

- hematologia ogólna
- endokrynologia
- fizjoterapia
- stomatologia
- dermato-wenerologia
- alergologia

Artykuł 28

Jako rozwiązanie przejściowe i nie naruszające przepisów art. 24 ust. 1 lit. c) i art. 25. Państwa Członkowskie, których przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne przewidywały szkolenie specjalistyczne w niepełnym wymiarze godzin w dniu 20 czerwca 1975 r., nadal mogą stosować te przepisy w stosunku do kandydatów, którzy rozpoczęli szkolenie specjalistyczne najpóźniej dnia 31 grudnia 1983 r.

Każde przyjmujące Państwo Członkowskie ma prawo wymagać od osób, korzystających z przepisów akapitu pierwszego, przedłożenia, oprócz dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, zaświadczenia stwierdzającego, że przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat poprzedzających wydanie

zaświadczenia zgodnie z prawem wykonywały czynności lekarza specjalisty w danej dziedzinie.

Artykuł 29

Jako rozwiązanie przejściowe i nie naruszające przepisów art. 24 ust. 2:

- a) co się tyczy Luksemburga i w odniesieniu jedynie do dyplomów wydanych w Luksemburgu, których dotyczy ustawa z 1939 r. o nadawaniu stopni uniwersyteckich i naukowych, wydanie zaświadczenia specjalisty będzie uzależnione jedynie od posiadania dyplomu doktora medycyny, chirurgii i położnictwa przyznawanego przez Luksemburską Państwową Komisję Egzaminacyjną.
- b) co się tyczy Danii i w odniesieniu jedynie do dyplomów lekarzy wymaganych przez prawo, przyznawanych przez wydział medycyny uniwersytetu duńskiego zgodnie z dekretem ministra spraw wewnętrznych z dnia 14 maja 1970 r., wydanie zaświadczenia specjalisty będzie uzależnione jedynie od posiadania wyżej wymienionych dyplomów.

Dyplomy, o których mowa w lit. a) i b), mogą być przyznawane kandydatom, którzy rozpoczęli szkolenie przed dniem 20 grudnia 1976 r.

TYTUŁ IV

SPECJALISTYCZNE SZKOLENIE W ZAKRESIE OGÓLNEJ PRAKTYKI MEDYCZNEJ

Artykuł 30

Każde Państwo Członkowskie, na którego terytorium prowadzi się pełne szkolenie, o którym mowa w art. 23, wszczyna specjalistyczne szkolenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej spełniające wymagania, co najmniej tak rygorystyczne jak te określone w art. 31 i 32, w taki sposób, żeby pierwsze dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznawane po ukończeniu kursu zostały wydane nie później niż dnia 1 stycznia 1990 r.

Artykuł 31

1. Specjalistyczne szkolenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej, określone w art. 30, musi spełniać następujące minimalne wymagania:

- a) dostęp do niego będzie uzależniony od ukończenia przynajmniej sześcioletnich studiów w ramach szkolenia określonego w art. 23,
- b) będzie to kurs w pełnym wymiarze godzin trwający co najmniej dwa lata, prowadzony pod nadzorem właściwych władz lub instytucji,
- c) będzie mieć charakter raczej praktyczny niż teoretyczny; szkolenie praktyczne będzie prowadzone, z jednej strony, przez okres co najmniej sześciu miesięcy w

zatwierdzonym szpitalu lub klinice z odpowiednim wyposażeniem i o odpowiednim zakresie usług, a z drugiej strony przez okres co najmniej sześciu miesięcy w zatwierdzonych placówkach ogólnej praktyki medycznej lub ośrodkach, w których zapewnia się podstawową opiekę medyczną; będzie prowadzone w oparciu o kontakt z innymi ośrodkami zdrowia lub instytucjami zajmującymi się ogólną praktyką medyczną; jednakże, bez uszczerbku dla podstawowych okresów szkolenia, szkolenie praktyczne może być prowadzone przez okres najwyżej sześciu miesięcy w innych zatwierdzonych ośrodkach zdrowia lub instytucjach zajmujących się ogólną praktyką medyczną,

d) pociąganie to za sobą osobisty udział kapitałowy osoby pobierającej naukę w działalności zawodowej i obowiązkach osób, z którymi pracuje.

2. Państwa Członkowskie będą uprawnione do odroczenia wniosku o zastosowanie przepisów ust. 1 lit. c) odnoszące się do podstawowych okresów szkolenia najpóźniej do dnia 1 stycznia 1995 r.

3. Państwa Członkowskie uzależnią wydanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie formalnych kwalifikacji przyznanych po ukończeniu szkolenia specjalistycznego w zakresie ogólnej praktyki medycznej od posiadania przez kandydata dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, określonych w art. 3.

Artykuł 32

Jeżeli w dniu 22 września 1986 r. Państwo Członkowskie prowadziło szkolenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej z wykorzystaniem doświadczenia w zakresie medycyny ogólnej uzyskanego przez lekarza w jego własnym gabinecie pod kierunkiem osoby upoważnionej do nadzoru takiego szkolenia, Państwo Członkowskie może utrzymać ten rodzaj szkolenia na zasadzie eksperymentu pod warunkiem, że szkolenie to:

- jest zgodne z art. 31 ust. 1 lit. a) i art. 31 ust. 1 lit. b) i art. 31 ust. 3,
- czas jego trwania jest równy dwukrotnej różnicy pomiędzy okresem ustanowionym w art. 31 ust. 1 lit. b) i sumą okresów ustanowionych w tiret trzecim niniejszego artykułu,
- obejmuje okres szkolenia w zatwierdzonym szpitalu lub klinice z odpowiednim wyposażeniem i o odpowiednim zakresie usług, oraz okres szkolenia w zatwierdzonej placówce ogólnej praktyki medycznej lub ośrodku, W przypadku gdy Lekarze zapewniają podstawową opiekę medyczną; począwszy od dnia 1 stycznia 1995 r., każdy z tych okresów będzie wynosił co najmniej sześć miesięcy.

Artykuł 33

Na podstawie nabytego doświadczenia i w świetle postępów w szkoleniu w zakresie ogólnej praktyki medycznej, Komisja przedłoży Radzie najpóźniej do dnia 1 stycznia

1996 r. sprawozdanie w sprawie wykonania artykułu 31 i 32 oraz odpowiednie wnioski w celu uzyskania dalszej harmonizacji szkolenia lekarzy ogólnych.

Rada podejmuje działanie na podstawie tych wniosków, zgodnie z procedurami przewidzianymi w Traktacie, przed 1 stycznia 1997 r.

Artykuł 34

1. Bez uszczerbku dla zasady szkolenia w pełnym wymiarze godzin, określonej w art. 31 ust. 1 lit. b), Państwa Członkowskie mogą, oprócz szkolenia w pełnym wymiarze godzin, wyrazić zgodę na specjalne szkolenie w niepełnym wymiarze godzin w zakresie ogólnej praktyki medycznej, W przypadku, gdy zostaną spełnione poniższe warunki:

- całkowity okres szkolenia nie może być skrócony z powodu następującego po nim szkolenia w niepełnym wymiarze godzin,

tygodniowy okres szkolenia nie może być krótszy niż szkolenia w pełnym wymiarze godzin.

- szkolenie w niepełnym wymiarze godzin musi obejmować pewne okresy w pełnym wymiarze godzin, zarówno szkolenia prowadzonego w szpitalu lub klinice, jak i szkolenia w zatwierdzonych placówkach praktyki medycznej lub ośrodkach, w których zapewnia się podstawową opiekę medyczną. Liczba i czas trwania okresów, w których odbywa się szkolenie w pełnym wymiarze godzin, powinien być taki, żeby zapewnić odpowiednie przygotowanie do skutecznego wykonywania ogólnej praktyki medycznej.

2. Poziom szkolenia w niepełnym wymiarze godzin musi być na poziomie jakościowym równym poziomowi szkolenia w pełnym wymiarze godzin i prowadzić do uzyskania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji, określonych w art. 30.

Artykuł 35

1. Niezależnie od wszelkich uznawanych przez siebie praw nabytych, Państwa Członkowskie mogą wydać dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, określonych w art. 30, lekarzowi, który nie ukończył szkolenia, o którym mowa w art. 31 i 32, ale który posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji wydany przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, stwierdzający ukończenie innego dodatkowego szkolenia; Jednakże Państwa Członkowskie mogą wydawać takie dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji tylko w wypadku, gdy poświadczają one poziom umiejętności odpowiadający temu po ukończeniu szkolenia, o którym mowa w art. 31 i 32.

2. Państwa Członkowskie, przyjmując własne przepisy zgodnie z ust. 1, określą zakres, w jakim dodatkowe szkolenie ukończone przez kandydata i jego doświadczenie zawodowe mogą być brane pod uwagę zamiast szkolenia, określonego w artykułach 31 i 32.

Państwa Członkowskie mogą wydawać dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, określonych w art. 30, jedynie w przypadku, gdy kandydat ma, co najmniej sześciomiesięczne doświadczenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej, uzyskane w placówce ogólnej praktyki medycznej lub W przypadku, gdy lekarze w ośrodku zapewniają podstawową opiekę medyczną, o czym mowa w art. 31 ust. 1 lit. c).

Artykuł 36

1. Począwszy od dnia 1 stycznia 1995 r., zależnie od nabytych, praw, każde Państwo Członkowskie uzależni wykonywanie ogólnej praktyki medycznej w ramach swojego systemu zabezpieczenia społecznego od posiadania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji określonych w art. 30.

Jednakże, Państwa Członkowskie mogą zwolnić od tego obowiązku osoby, które odbywają specjalistyczne szkolenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej.

2. Każde Państwo Członkowskie określi uznawane przez siebie prawa nabyte. Jednakże uzna prawo do wykonywania działalności w zakresie ogólnej praktyki medycznej w ramach własnego systemu zabezpieczenia społecznego bez dyplomów, świadectw lub innych dowodów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, określonych w art. 30, jako nabyte przez tych wszystkich lekarzy, którzy w dniu 31 grudnia 1994 r. mają takie prawo na podstawie art. 1 - 20 i którzy w tym dniu mieszkają na terytorium tego państwa na mocy art. 2 lub art. 9 ust. 1.

3. Każde Państwo Członkowskie może stosować przepisy ust. 1 przed dniem 1 stycznia 1995 r., pod warunkiem, że każdy lekarz, który ukończył szkolenie, określonym w art. 23, w innym Państwie Członkowskim, będzie mógł ustanowić praktykę na terytorium tego Państwa do 31 grudnia 1994 r. i prowadzić ją w ramach jego systemu zabezpieczenia społecznego na mocy art. 2 lub art. 9 ust. 1

4. Właściwe władze każdego Państwa Członkowskiego wydadzą na wniosek zainteresowanego lekarza mającego prawa nabyte na mocy ust. 2, świadectwo dające mu prawo prowadzenia ogólnej praktyki medycznej w ramach krajowego systemu zabezpieczenia społecznego bez dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje, określonych w art. 30.

5. Ust. 1 nie narusza możliwości, jaką mają Państwa Członkowskie na mocy własnych przepisów i w odniesieniu do swojego terytorium, do przyznawania prawa prowadzenia ogólnej praktyki medycznej w ramach systemu zabezpieczeń społecznych osobom, które nie mają dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających wykształcenie medyczne i specjalne wykształcenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej, uzyskanych w obu przypadkach w Państwach Członkowskich, ale które mają dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty jednego lub obydwu rodzajów, potwierdzające wykształcenie uzyskane w Państwie niebędącym Państwem Członkowskim.

Artykuł 37

1. Każde Państwo Członkowskie uzna w ramach swojego systemu zabezpieczenia społecznego, w celach prowadzenia ogólnej praktyki medycznej, dyplomy, świadectwa

lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, o określonych w art. 30, wydane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie zgodnie z art. 31, 32, 34 i 35.

2. Każde Państwo Członkowskie uznaje świadectwa, określone w art. 36 ust. 4, wydane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie i będzie uznawać je na własnym terytorium za równorzędne dyplomom, świadectwom lub innym dokumentom potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, które samo wydaje, i które uprawniają do prowadzenia ogólnej praktyki medycznej w ramach krajowego systemu zabezpieczenia społecznego.

Artykuł 38

Obywatele Państw Członkowskich, którym Państwo Członkowskie wydało dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, określonych w art. 30 lub art. 36 ust. 4, będą mieli prawo posługiwania się w przyjmującym Państwie Członkowskim tytułami zawodowymi stosowanymi w tym Państwie i ich skrótami.

Artykuł 39

1. Z zastrzeżeniem art. 38, przyjmujące Państwa Członkowskie zagwarantują, że obywatele Państw Członkowskich, których dotyczy art. 37, mają prawo do używania tytułu określającego wykształcenie lub, w stosownych przypadkach, jego skrótu obowiązującego w Państwie Członkowskim ich pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego przybywają, w języku tego państwa. Przyjmujące Państwo Członkowskie może zażądać, by ten tytuł był opatrzony informacją dotyczącą nazwy i siedziby instytucji albo komisji egzaminacyjnej, która go nadała.

2. Jeżeli tytuł określający wykształcenie używany w Państwie Członkowskim pochodzenia lub Państwie Członkowskim, z którego dany obywatel przybywa, może być mylony w przyjmującym Państwie Członkowskim, z tytułem wymagającym w tym państwie dodatkowego szkolenia, a którego zainteresowana osoba nie odbyła, przyjmujące Państwo Członkowskie może żądać od tej osoby używania tytułu obowiązującego w Państwie Członkowskim, z którego ona pochodzi lub przybywa, w odpowiedniej formie określonej przez przyjmujące Państwo Członkowskie.

Artykuł 40

Na podstawie nabytych doświadczeń i w świetle postępów w szkoleniu w zakresie ogólnej praktyki medycznej, Komisja przedłoży Radzie najpóźniej dnia 1 stycznia 1997 r. sprawozdanie o stosowaniu przepisów tego tytułu oraz, w razie potrzeby, właściwe wnioski dotyczące odpowiedniego przeszkolenia każdego lekarza ogólnego w celu spełnienia wymogów ogólnej praktyki medycznej. Rada podejmie działania zgodnie z procedurami ustanowionymi w Traktacie.

Artykuł 41

Jak tylko Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o dacie wejścia w życie środków, jakie podjęło zgodnie z przepisami art. 30, Komisja opublikuje właściwe zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, podając przyjęte przez to Państwo

Członkowskie określenia nazw dyplomów, świadectw lub innych dowodów potwierdzających posiadanie kwalifikacji i w razie potrzeby danych tytułów zawodowych.

TYTUŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 42

W terminie przewidzianym w art. 19 ust. 1, Państwa Członkowskie wyznaczają władze i organy właściwe do wydawania lub przyjmowania dyplomów, świadectw i innych dowodów potwierdzających kwalifikacje, jak również dokumentów i informacji, o których mowa w niniejszej dyrektywie, o czym niezwłocznie poinformują inne Państwa Członkowskie i Komisję

Artykuł 43

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie napotka poważne trudności w przy stosowaniu niniejszej dyrektywy w określonych obszarach, Komisja wspólnie z tym państwem dokona analizy tych trudności i zwróci się o opinię do Komitetu Wyższych Urzędników ds. zdrowia publicznego powołanego decyzją 75/365/EWG⁷.

W razie potrzeby, Komisja przedłoży Radzie stosowne wnioski.

Artykuł 44

Dyrektywa wymieniona w części „A” zał. III traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań Państw Członkowskich dotyczących terminów transpozycji wymienionych w części „B” zał. III.

Odniesienia do wspomnianych dyrektyw będą interpretowane jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i powinny być odczytywane zgodnie z tabelą zamieszczoną w zał. IV.

Artykuł 45

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 5 kwietnia 1993 roku.

W imieniu Rady

J. TROEJBORG

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Charakterystyka specjalistycznego szkolenia w pełnym i niepełnym wymiarze godzin, określone w art. 24 ust. 1 lit. c) i art. 25.

1. Szkolenie specjalistów w pełnym wymiarze godzin.

Tego rodzaju szkolenia prowadzą specjalistyczne placówki uznawane przez właściwe władze.

Obejmuje udział kapitałowy we wszelkiej działalności lekarskiej wydziału, na którym jest prowadzone, w tym dyżury tak, by szkolący się specjalista poświęcał na szkolenie praktyczne i teoretyczne cały swój czas przeznaczony na pracę zawodową w ciągu zwykłego tygodnia pracy, przez cały rok, zgodnie z przepisami wydanymi przez właściwe władze. W zależności od tego, placówki te będą stosownie wynagradzane.

Szkolenie można przerwać z przyczyn takich jak oddelegowanie ze służby wojskowej, ciąża, choroba lub zastępstwo. Całkowity okres szkolenia nie ulegnie jednak skróceniu z powodu tych przerw.

2. Szkolenie specjalistów w niepełnym wymiarze godzin.

Szkolenie takie spełnia takie same wymogi jak szkolenie w pełnym wymiarze godzin; różnić się od niego jedynie możliwością ograniczenia w udziale kapitałowym w działalności lekarskiej do okresu równego, co najmniej połowie okresu określonego w pkt. 1 ust. drugim.

Właściwe władze zagwarantują, żeby całkowity okres i jakość szkolenia specjalistów w niepełnym wymiarze godzin nie był niższy niż w przypadku szkolenia w pełnym wymiarze godzin.

Z takim szkoleniem w niepełnym wymiarze godzin będzie związane odpowiednie wynagrodzenie.

ZAŁĄCZNIK II

Daty uchylenia przez niektóre Państwa Członkowskie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących wydawania dyplomów, świadectw i innych dowodów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, o których mowa w art. 9 ust. 7

BELGIA

chirurgia klatki piersiowej:	1 stycznia 1983 r.
chirurgia naczyniowa:	1 stycznia 1983 r.
neuropsychiatria:	1 sierpnia 1987 roku, z wyjątkiem osób, które rozpoczęły szkolenie przed tą datą
chirurgia gastroenterologiczna:	1 stycznia 1983 r.

DANIA

hematologia:	1 stycznia 1983 r., z wyjątkiem osób, które rozpoczęły szkolenie przed tą datą i ukończyły je przed końcem 1988 r.
fizjoterapia:	1 stycznia 1983 r. z wyjątkiem osób, które rozpoczęły szkolenie przed tą datą i ukończyły je przed końcem 1988 r.
medycyna tropikalna:	1 sierpnia 1987 r. z wyjątkiem osób, które rozpoczęły szkolenie przed tym terminem

FRANCJA

radiologia:	3 grudnia 1971 r.
neuropsychiatria:	31 grudnia 1971 r.

LUKSEMBURG

radiologia:	dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie są już przyznawane osobom które rozpoczęły szkolenie po 5 marca 1982 r.
neuropsychiatria:	dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie są już przyznawane osobom które rozpoczęły szkolenie po 5 marca 1982 r.

NIDERLANDY

radiologia:	8 lipca 1984 r.
-------------	-----------------

neuropsychiatria; 9 lipca 1984 r.

ZAŁĄCZNIK III

Część A

Uchylone dyrektywy (o których mowa w art. 44)

1. Dyrektywa nr 75/362/EWG
2. Dyrektywa nr 75/363/EWG
z późniejszymi zmianami:
  - dyrektywa nr 81/1057/EWG: jedynie w zakresie, w jakim art. 1 odnosi się do przepisów uchylonych dyrektyw nr 75/362/EWG i 75/363/EWG
  - dyrektywy nr 82/76/EWG
  - dyrektywy nr 89/594/EWG: jedynie art. 1- 9
  - dyrektywy nr 90/658/EWG: jedynie art. 1 ust. 1 i ust. 2, oraz art. 2
3. Dyrektywy nr 86/457/EWG

Część „B”

Terminy transpozycji przepisów do prawa krajowego, (o których mowa w art. 44)

Dyrektywy

Data transpozycji

75/362/EWG (Dz. U. WE nr L 167, z 30. 6. 1975, str. 1)	20 grudnia 1976 r. *
81/1057/EWG (Dz. U. WE nr L 385, z 31. 12. 1981, str. 25)	30 czerwca 1982 r.
75/363/EWG (Dz. U. WE nr L 167, z 30. 6. 1975, str. 14)	20 grudnia 1976 r. **
82/76/EWG (Dz. U. WE nr L 43, z 15. 2. 1982, str. 21)	31 grudnia 1982 r.
89/594/EWG (Dz. U. WE nr L 341, z 23. 11. 1989, str. 19)	8 maja 1991 r.
90/658/EWG (Dz. U. WE nr L 353, z 17. 12. 1990, str. 73)	1 lipca 1991 r.
86/457/EWG (Dz. U. WE nr L 267, z 19. 9. 1986, str. 26)	1 stycznia 1985 r.

---

* 1 stycznia 1981 dla Grecji, 1 stycznia 1986 dla Hiszpanii i Portugalii

** 1 stycznia 1981 dla Grecji, 1 stycznia 1986 dla Hiszpanii i Portugalii. Dla terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Niemcy podejmą wszelkie środki konieczne do zastosowania art.2-5 dyrektywy 75/363/EWG (art.24-27 tej dyrektywy) do 3 kwietnia 1992 (dyrektywa 90/658/EWG, art.2).

ZAŁĄCZNIK IV

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 75/362/EWG	Dyrektywa 75/363/EWG	Dyrektywa 86/457/EWG	Dyrektywa 81/1057/EWG	Dyrektywa 89/594/EWG	Dyrektywa 82/76/EWG
Art. 1	Art. 1 i 24					
Art. 2	Art. 2					
Art. 3	Art. 3					
Art. 4	Art. 4					
Art. 5	Art. 5					
Art. 6	Art. 6					
Art. 7	Art. 7					
Art. 8	Art. 8					
Art. 9. 1	Art. 9. 1			Art. 1		
Art. 9. 2	Art. 9. 2			Art. 1		
Art. 9. 3	Art. 9a. 1					
Art. 9. 4	Art. 9a. 2					
Art. 9. 5	Art. 9. 3					
Art. 9. 6					Art. 9. 1	
Art. 9. 7					Art. 9. 2	
Art. 10	Art. 10					
Art. 11	Art. 11					
Art. 12	Art. 12					
Art. 13	Art. 13					
Art. 14	Art. 14					
Art. 15	Art. 15					
Art. 16	Art. 15a					
Art. 17	Art. 16					
Art. 18	Art. 17					
Art. 19	Art. 18					
Art. 20	Art. 20					
Art. 21	Art. 21					
Art. 22	Art. 22					
Art. 23		Art. 1				
Art. 24		Art. 2				
Art. 25. 1		Art. 3. 1				
Art. 25. 2		Art. 3. 2				
Art.25.3		Art.3.3				
pierwszy akapit		pierwszy akapit				
Art.25.3 drugi akapit		Art. 4				
Art. 26		Art. 5				
Art. 27		Art. 7				
Art. 28		Art. 8				
Art. 29			Art. 1			
Art. 30			Art.2. 1,2,3			
Art. 31			Art. 3			
Art. 32			Art. 4			
Art. 33			Art. 5			
						Art. 14

Art. 34			Art. 6			
Art. 35			Art. 7			
Art. 36			Art. 8			
Art. 37			Art. 9			
Art. 38			Art. 10			
Art. 39			Art. 11			
Art. 40			Art. 12.2.			
Art. 41	Art. 23		Art. 2.4			
Art. 42	Art. 26	Art. 10				
Art. 43						
Art. 44	Art. 27					
Art. 45	Załącznik					
Zał. I					Załącznik	
Zał. II						

DYREKTYWA RADY

z dnia 16 września 1985 r.

**dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych
w zakresie niektórych rodzajów działalności w dziedzinie farmacji**

(85/432/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności jego artykuły 49 i 57,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Społeczno - Ekonomicznego³

a także mając na uwadze, co następuje:

osoby posiadające dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji uprawniających do wykonywania zawodu farmaceuty są specjalistami w dziedzinie produktów leczniczych, i z zasady muszą mieć dostęp do wykonywania zawodu farmaceuty w jego podstawowym zakresie we wszystkich Państwach Członkowskich; niniejsza dyrektywa definiując ów podstawowy zakres nie skutkuje ograniczeniem wykonywania czynności dostępnych w Państwach Członkowskich przez farmaceutów, zwłaszcza w odniesieniu do analiz biomedycznych, a także nie daje im monopolu na jakąkolwiek działalność farmaceutyczną, jako że tworzenie monopolu pozostaje wyłącznie w gestii Państw Członkowskich;

ponadto, niniejsza dyrektywa nie gwarantuje koordynacji wszystkich warunków dostępu do zawodu farmaceuty; w szczególności rozmieszczenie geograficzne aptek i monopol na dostawę produktów leczniczych pozostają w gestii Państw Członkowskich;

mając na celu osiągnięcie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie farmacji, zgodnie z wymogami dyrektywy Rady 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierającej środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji⁴, szeroka porównywalność przebiegu

---

¹ Dz.U. nr C 35 z 18.2.1981, str. 3.

² Dz.U. nr C 277 z 17.10.1983, str. 160.

³ Dz.U. nr C 230 z 10.9.1981, str. 10.

⁴ Dz.U. nr L 253 z 24.9.1985, str.37.

kształcenia w Państwach Członkowskich w znacznym stopniu pozwala ograniczyć koordynację w tym zakresie do żądania przestrzegania minimalnych norm, pozostawiając Państwom Członkowskim swobodę organizacji nauczania;

niniejsza dyrektywa nie zabrania Państwom Członkowskim stawiania dodatkowych warunków dotyczących kształcenia w celu dostępu do działalności nie ujętej w skoordynowanym podstawowym zakresie czynności; w związku z tym przyjmujące Państwo Członkowskie, które stawia takie warunki, może żądać ich wypełnienia od obywateli Państw Członkowskich posiadających jeden z dyplomów określonych w art. 4 dyrektywy 85/433/EWG;

koordynacja będąca przedmiotem niniejszej dyrektywy obejmuje kwalifikacje zawodowe; odnośnie takich kwalifikacji, większość Państw Członkowskich w chwili obecnej nie stosuje rozróżnienia między osobami wykonującymi zawód farmaceuty jako pracownicy najemni, a osobami pracującymi na własny rachunek; w związku z tym, wydaje się konieczne rozszerzyć stosowanie niniejszej dyrektywy na osoby zatrudnione jako pracownicy najemni;

w Państwach Członkowskich opracowuje się programy dalszego kształcenia w niektórych aspektach farmacji z zamiarem pogłębienia niektórych obszarów wiedzy nabywanej podczas kształcenia farmaceutów; w związku z tym, mając na względzie wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji specjalisty w różnych dziedzinach farmacji oraz w celu zrównania we Wspólnocie praw wszystkich specjalistów w tej dziedzinie będących obywatelami Państw Członkowskich, konieczny jest określony zakres koordynacji wymogów kształcenia w specjalnościach w dziedzinie farmacji tam, gdzie istnieją specjalistyczne formy kształcenia uznawane w kilku Państwach Członkowskich, które mogą uprawniać osobę do używania tytułu specjalisty, nie czyniąc takiego kształcenia warunkiem dostępu do wykonywania czynności objętych skoordynowanym podstawowym zakresem czynności; koordynacja, o której mowa powyżej, nie wydaje się w obecnej fazie możliwa, lecz stanowi cel do osiągnięcia jak najszybciej, łącznie ze stosownym wzajemnym uznawaniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że osoby posiadające dyplom, świadectwo bądź inne uniwersyteckie lub im równoważne kwalifikacje w dziedzinie farmacji, spełniające warunki ustanowione w art. 2 będą uprawnione co najmniej do dostępu do czynności wymienionych w ust. 2 oraz do wykonywania takich czynności pod warunkiem spełniania dodatkowych wymogów doświadczenia zawodowego, gdzie to konieczne.

2. Do czynności określonych w ust. 1 zalicza się:

- sporządzanie formy farmaceutycznej produktów leczniczych,
- wytwarzanie i testowanie produktów leczniczych,
- testowanie produktów leczniczych w laboratorium przeznaczonym do tego celu,

- składowanie, utrzymanie i dystrybucja produktów leczniczych w obrocie hurtowym,
- sporządzanie, testowanie, składowanie i dostarczanie produktów leczniczych w ogólnie dostępnych aptekach,
- sporządzanie, testowanie, składowanie i dystrybucja produktów leczniczych w szpitalach,
- udzielanie informacji i porad na temat produktów leczniczych.

3. W przypadku gdy w momencie przyjęcia niniejszej dyrektywy istnieje w Państwie Członkowskim system konkursów oparty o testy do celów wyboru spośród kandydatów posiadających dyplomy określone w ust. 1, osób do mianowania na stanowiska zarządzające w nowych aptekach zakładanych w ramach krajowego systemu dystrybucji, to dane Państwo Członkowskie może, poprzez odstępstwo od przepisów ust. 1, utrzymać system konkursów i zobowiązać obywateli Państw Członkowskich posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie farmacji określonych w art. 2 ust. 1 i art. 6 dyrektywy 85/433/EWG do wzięcia udziału w takim konkursie.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie podporządkują wydawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji określonych w art. 1, następującym warunkom minimalnym:

1. Kształcenie prowadzące do uzyskania dyplomu, świadectwa lub innych dokumentów potwierdzające posiadanie kwalifikacji będzie gwarantować:
  - a) stosowną wiedzę o lekarstwach i substancjach używanych do wytwarzania lekarstw,
  - b) stosowną wiedzę o technologii farmaceutycznej oraz fizycznego, chemicznego, biologicznego oraz mikrobiologicznego testowania produktów leczniczych;
  - c) stosowną wiedzę o metabolizmie i skutkach działania produktów leczniczych oraz o działaniu substancji toksycznych, a także używaniu produktów leczniczych;
  - d) stosowną wiedzę do oceny danych naukowych dotyczących lekarstw, tak aby w oparciu o nią móc udzielać właściwych informacji;
  - e) stosowną wiedzę o wymogach prawnych i innych związanych z wykonywaniem zawodu farmaceuty.
2. Aby zostać przyjętym na takie studia, kandydat musi posiadać dyplom lub świadectwo, które daje mu prawo przyjęcia na dane studia na uniwersytetach w Państwie Członkowskim lub w instytucjach szkolnictwa wyższego o statusie uznanym za równorzędny.

3. Dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji będą zaświadczać o ukończeniu kształcenia trwającego co najmniej pięć lat i obejmującego:
  - co najmniej cztery lata teoretycznego i praktycznego kształcenia w pełnym wymiarze na uniwersytecie, w instytucji szkolnictwa wyższego o statusie uważanym za równorzędny bądź pod nadzorem uniwersytetu,
  - co najmniej sześć miesięcy stażu w ogólnodostępnej aptece lub w szpitalu pod nadzorem oddziału farmaceutycznego szpitala.
4. Na zasadzie odstępstwa od artykułu od ust. 3:
  - a) jeżeli w momencie przyjęcia niniejszej dyrektywy w Państwie Członkowskim istnieją równocześnie dwa kursy kształcenia, z których jeden trwa pięć lat, a drugi cztery lata, wtedy będzie się uznawać, że dyplom, świadectwo lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, stwierdzające ukończenie kursu czteroletniego spełnia warunki dotyczące czasu trwania kursu określone w ust. 3, pod warunkiem że dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, stwierdzające ukończenie obu kursów kształcenia są przez to państwo uznawane za równoważne;
  - b) jeżeli, z powodu niewystarczającej liczby miejsc w ogólnodostępnych aptekach i szpitalach w pobliżu miejsc prowadzenia kształcenia, Państwo Członkowskie nie jest w stanie zapewnić sześciomiesięcznego stażu, może ono, na okres pięciu lat po upływie terminu ustanowionego w art. 5, wprowadzić przepisy stanowiące o tym, że stażysta może przez okres nie dłuższy niż połowa czasu trwania stażu pracować jako farmaceuta w przedsiębiorstwie wytwarzającym produkty lecznicze.
5. Kształcenie określone w ust. 3, obejmuje następujące przedmioty jako teoretyczne i praktyczne minimum programowe:
  - biologia roślin i zwierząt,
  - fizyka,
  - chemia ogólna i nieorganiczna,
  - chemia organiczna,
  - chemia analityczna,
  - chemia farmaceutyczna łącznie z analizą produktów leczniczych,
  - biochemia (medyczna) ogólna i stosowana,
  - anatomia i fizjologia; terminologia medyczna,
  - mikrobiologia,

- farmakologia i farmakoterapia,
- technologia farmaceutyczna,
- toksykologia,
- farmakognozja,
- ustawodawstwo oraz, gdzie stosowne, etyka zawodowa.

Podział między kształceniem teoretycznym i praktycznym będzie w każdym z przedmiotów nadawał teorii znaczenie wystarczające do zachowania uniwersyteckiego charakteru kształcenia.

Artykuł 3

Nie później niż w terminie trzech lat po upływie terminu ustanowionego w art. 5, Komisja przedłoży Radzie właściwe propozycje w sprawie specjalizacji w dziedzinie farmacji, a w szczególności w dziedzinie farmacji klinicznej. Rada zbada te propozycje w ciągu jednego roku.

Artykuł 4

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobody przepływu pracowników we Wspólnocie⁵, niniejsza dyrektywa ma zastosowanie również do obywateli Państw Członkowskich, którzy jako pracownicy najemni wykonują lub będą wykonywać jedną z czynności określonych w art. 1 dyrektywy 85/433/EWG.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne w celu wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 października 1987 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.
2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 6

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie napotka poważne trudności w określonych obszarach przy stosowaniu niniejszej dyrektywy, Komisja wspólnie z tym państwem dokona analizy tych trudności i zwróci się o opinię do Komitetu Farmaceutycznego powołanego decyzją Rady nr 75/320/EWG⁶.

W razie potrzeby, Komisja przedłoży Radzie właściwe wnioski.

---

⁵ Dz.U. nr L 257 z 19.10.1968, str. 2.

⁶ Dz.U. nr L 147 z 9.6.1975, str. 23.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 16 września 1985 r.

W imieniu Rady

M. FISCHBACH

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 16 września 1985 r.

dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji

(85/433/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49 i 57,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z Traktatem, od zakończenia okresu przejściowego zabroniona jest wszelka dyskryminacja ze względu na przynależność państwową w odniesieniu do przedsiębiorczości i świadczenia usług; zakaz takich praktyk ze względu na przynależność państwową dotyczy w szczególności udzielania wszelkich zezwoleń wymaganych do prowadzenia niektórych rodzajów działalności, a także rejestracji lub członkostwa w organizacjach lub instytucjach zawodowych;

niemniej jednak wydaje się pożądane wprowadzenie określonych przepisów dla ułatwienia skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości;

na podstawie art. 54 ust. 3 lit. h) Traktatu, Państwa Członkowskie zobowiązane są nie udzielać w żadnej formie pomocy, mogącej wypaczać warunki wykonywania prawa przedsiębiorczości;

art. 57 ust. 1 Traktatu przewiduje przyjęcie dyrektyw w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji;

ze względu na obecne różnice w przebiegu kształcenia w dziedzinie farmacji w Państwach Członkowskich, konieczne jest ustanowienie pewnych koordynujących przepisów umożliwiających Państwom Członkowskim wprowadzenie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji;

---

¹ Dz.U. nr C 35 z 18.2.1981, str. 6 oraz Dz.U. nr C 40 z 18.2.1984, str. 4.

² Dz.U. nr C 277 z 17.10.1983, str. 160.

³ Dz.U. nr C 230 z 10.9.1981, str. 10.

koordynacja taka ustanowiona została dyrektywą Rady 85/432/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie niektórych rodzajów działalności w dziedzinie farmacji⁴;

w niektórych Państwach Członkowskich dostęp do pewnych rodzajów działalności w dziedzinie farmacji uzależniony jest nie tylko od uzyskania odpowiedniego dyplomu, świadectwa lub innych kwalifikacji, ale wymaga także posiadania dodatkowego doświadczenia zawodowego; wśród Państw Członkowskich nie występuje, jak dotąd, zbieżność poglądów na ten temat, w celu zapobieżenia trudnościom wskazane jest uznanie za warunek wystarczający posiadanie właściwego doświadczenia praktycznego o równym czasie trwania, uzyskanego w innym Państwie Członkowskim;

zgodnie z krajowymi politykami w zakresie zdrowia publicznego, mającymi na celu między innymi zapewnienie zadowalającego zaopatrzenia w produkty lecznicze na ich terytoriach, niektóre Państwa Członkowskie ograniczają liczbę nowo zakładanych aptek, podczas gdy inne nie przyjęły takich przepisów; w tych okolicznościach, przedwczesne jest postanowienie, że skutki uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie farmacji muszą obejmować działalność farmaceuty prowadzącego aptekę ogólnodostępną przez okres krótszy niż trzy lata; problem ten musi być powtórnie przeanalizowany przez Komisję i Radę w określonym terminie;

w odniesieniu do posiadania świadectwa wykształcenia dyrektywa, w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów nie zakłada równoważności wykształcenia objętego takimi dyplomami, posługiwanie się takimi kwalifikacjami powinno być dozwolone jedynie w języku Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec;

w celu ułatwienia stosowania niniejszej dyrektywy przez władze krajowe, Państwa Członkowskie mogą postanowić, że oprócz świadectwa wykształcenia, osoba, która spełnia wymagane przez dyrektywę warunki kształcenia, zobowiązana jest przedstawić świadectwo, w którym właściwe władze kraju pochodzenia danej osoby lub państwa, z którego przybywa, potwierdzą, że świadectwo takie równoważne jest ze świadectwami objętymi zakresem niniejszej dyrektywy;

niniejsza dyrektywa nie narusza przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, które zabraniają spółkom prowadzenia niektórych rodzajów działalności lub nakładają na nie określone warunki dla ich prowadzenia;

trudno jest oszacować, na ile stosowne mogłyby być obecnie przepisy mające na celu zwiększenie swobody świadczenia usług przez farmaceutów; zatem w chwili obecnej, nie jest wskazane uchwalanie takich przepisów;

w odniesieniu do wymagań dotyczących nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, należy dokonać rozróżnienia pomiędzy wymaganiami, jakie należy spełnić rozpoczynając wykonywanie zawodu a wymaganiami niezbędnymi przy jego wykonywaniu;

w odniesieniu do pracowników najemnych, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie⁵, nie ustanawia żadnych przepisów szczególnych odnoszących się do nieskazitelnego charakteru i

---

⁴ Dz.U. nr L 253 z 24.9.1985, str. 34.

⁵ Dz.U. nr L 257 z 19.10.1968, str. 2.

nieposzlakowanej opinii, zdyscyplinowania zawodowego lub używania tytułu zawodowego; w zależności od danego Państwa Członkowskiego, takie zasady mają lub mogą być stosowane zarówno w odniesieniu do pracowników najemnych jak i pracujących na własny rachunek;

działalność w dziedzinie farmacji w Państwach Członkowskich uzależniona jest od posiadania dyplomu, świadectwa lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji; takie działalności wykonywane są zarówno przez pracowników najemnych jak i pracujących na własny rachunek lub przez tę samą osobę w obydwu formach w okresie jej pracy zawodowej, w celu zachęcania do możliwie swobodnego przepływu tych specjalistów wewnątrz Wspólnoty wydaje się konieczne rozszerzyć niniejszą dyrektywę na pracowników najemnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Zakres

Artykuł 1

Niniejszą dyrektywę stosuje się do działalności, do której dostęp i której prowadzenie uzależnione jest, w co najmniej jednym Państwie Członkowskim od kwalifikacji zawodowych, oraz które dostępne są dla osób posiadających jeden z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie farmacji, określonych w art. 4.

ROZDZIAŁ II

Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie farmacji

Artykuł 2

1. Każde Państwo Członkowskie uznaje dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, wymienione w art. 4, przyznawane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 2 dyrektywy 85/432/EWG, poprzez nadawanie tym kwalifikacjom, odnośnie do prawa dostępu do rodzajów działalności wymienionych w art. 1 oraz ich prowadzenia na swoim terytorium, takiego samego znaczenia, jak tym dyplomom, świadectwom i innym dokumentom potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, wymienionym w art. 4, które ono samo nadaje.

2. Jednakże Państwa Członkowskie nie muszą uznawać, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, określone w ust. 1, uprawniających do zakładania nowych aptek ogólnodostępnych. Do celów stosowania niniejszej dyrektywy, za nowe uważać się będzie także apteki działające krócej niż trzy lata.

Pięć lat po terminie zastrzeżonym w art. 19 ust. 1 Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie o sposobach wprowadzenia w życie poprzedniego akapitu przez Państwa Członkowskie oraz o możliwości rozszerzenia skutków wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych

dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, określonych w ust. 1. Komisja przedstawi właściwe wnioski.

Artykuł 3

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 2 i bez wpływu na przepisy art. 45 Aktu Przystąpienia z 1979 r., nie wymaga się od Republiki Greckiej nadawania uprawnieniom, określonym w art. 2, dyplomom, świadectwom i innym dokumentom potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, nadawanym przez inne Państwa Członkowskie, z wyjątkiem przypadku prowadzenia rodzajów działalności, określonych w art. 1, w charakterze pracownika najemnego, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1612/68.

Tak długo, jak Republika Grecka korzysta z niniejszego odstępstwa i bez wpływu na art. 45 Aktu Przystąpienia z 1979 r., nie wymaga się od pozostałych Państw Członkowskich nadawania uprawnień, określonych w art. 2 świadectwom, określonych w art. 4 lit. d), z wyjątkiem przypadku prowadzenia takich rodzajów działalności, określonych w art. 1 w charakterze pracownika najemnego, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1612/68.

2. Dziesięć lat po terminie uzgodnionym w art. 19 Komisja przedstawia Radzie stosowne wnioski w celu rozszerzenia skutków wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w celu ułatwienia skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości między Republiką Grecką a pozostałymi Państwami Członkowskimi. Rada stanowi w odniesieniu do tych wniosków zgodnie z procedurą ustanowioną w Traktacie EWG.

Artykuł 4

Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, określone w art. 2 obejmują:

a) *w Belgii:*

Le diplôme légal de pharmacien/het wettelijk diploma van apoteker (dyplom farmacji) przyznawany przez wydziały medyczne i farmaceutyczne uniwersytetów, przez centralną komisję egzaminacyjną lub przez państwowe komisje egzaminacyjne ds. edukacji uniwersyteckiej;

b) *w Danii:*

Bevis for bestaaet farmaceutisk kandidateksamen (uniwersytecki dyplom farmacji);

c) *w Republice Federalnej Niemiec:*

1) *Zeugnis ueber die staatliche Pharmazeutische Pruefung* (państwowe świadectwo egzaminacyjne z farmacji) przyznawane przez właściwe władze;

2) Świadectwa wydane przez właściwe władze Republiki Federalnej Niemiec stwierdzające, że dyplomy wydane po dniu 8 maja 1945 r. przez właściwe władze Niemieckiej Republiki Demokratycznej uznawane są za równoważne z wymienionymi w ust. 1 powyżej;

d) *w Grecji:*

Πιατοποιητικό των αρμοδίων αρχών, ικανότητας άσκησης της φαρμακευτικής, χορηγούμενο μετά κρατική εξέταση (świadcetwo stwierdzające zdolność do wykonywania zawodu farmaceuty) wydawane przez właściwe władze po egzaminie państwowym;

e) *we Francji:*

Państwowy dyplom farmacji wydawany przez uniwersytety lub państwowy dyplom doktora farmacji wydawany przez uniwersytety;

f) *w Irlandii:*

Świadcetwo *Zarejestrowanego chemika farmaceuty*

g) *w Włoszech:*

Dyplom lub świadectwo uprawniające do wykonywania zawodu farmaceuty, otrzymywane po zdaniu egzaminu państwowego;

h) *w Luksemburgu:*

Państwowy dyplom farmacji wydawany przez państwową komisję egzaminacyjną i podpisany przez Ministra Edukacji;

i) *w Niderlandach:*

Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen (uniwersytecki dyplom farmacji);

j) *w Zjednoczonym Królestwie:*

świadectwo *Registered Pharmaceutical Chemist*.

Artykuł 5

W przypadku, gdy w Państwie Członkowskim dostęp do wykonywania jednego z rodzajów działalności, określonych w art. 1 lub prowadzenie takiej działalności uzależnione jest nie tylko od posiadania dyplomu, świadectwa lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, wymienionych w art. 4, lecz także od dodatkowego doświadczenia zawodowego, państwo to przyjmie jako wystarczający dowód w tym zakresie świadectwo wydane przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego dana osoba pochodzi lub z którego przybywa, stwierdzające, że osoba ta prowadziła przedmiotową działalność przez równoważny okres czasu w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi lub z którego przybyła.

Jednakże uznanie takie nie ma zastosowania w odniesieniu do dwuletniego okresu doświadczenia zawodowego wymaganego przez Wielkie Księstwo Luksemburga przy przyznawaniu państwowej koncesji na aptekę ogólnodostępną.

ROZDZIAŁ III

Prawa nabyte

Artykuł 6

Dyplomy, świadectwa i inne kwalifikacje uniwersyteckie lub równoważne w dziedzinie farmacji nadane obywatelom Państw Członkowskich przez Państwa Członkowskie, które nie spełniają podstawowych wymogów wykształcenia, ustanowionych w art. 2 dyrektywy 85/432/EWG, traktowane są na równi z dyplomami spełniającymi te wymagania, jeżeli:

- dokumentują wykształcenie zakończone przed stosowaniem niniejszej dyrektywy,
lub:
- dokumentują wykształcenie zakończone po, lecz rozpoczęte przed stosowaniem niniejszej dyrektywy,

oraz, w obu przypadkach, jeżeli:

- towarzyszą im świadectwa stwierdzające, że ich posiadacze byli faktycznie i pełnoprawnie zatrudnieni przy wykonywaniu jednej z rodzajów działalności, określonych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG w Państwie Członkowskim przez co najmniej trzy kolejne lata z pięciu lat poprzedzających wydanie zaświadczenia, pod warunkiem, że działalność ta podlega w tym państwie uregulowaniom prawnym.

ROZDZIAŁ IV

Używanie tytułu określającego wykształcenie

Artykuł 7

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 14, przyjmujące Państwa Członkowskie gwarantują, że obywatele Państw Członkowskich, którzy spełniają warunki określone w art. 2, 5 i 6 uzyskają prawo do posługiwania się pełnoprawnym tytułem określającym wykształcenie, lub, w miarę potrzeb, jego skrótem, właściwym dla Państwa Członkowskiego, z którego pochodzą lub z którego przybywają, w języku tego państwa. Przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać, aby niniejszy tytuł zaopatrzony był w nazwę i adres instytucji lub komisji egzaminacyjnej, która tytuł nadała.

2. Jeżeli tytuł określający wykształcenie używany w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, może być mylony w przyjmującym Państwie Członkowskim, z tytułem wymagającym w tym państwie dodatkowego szkolenia, a którego zainteresowana osoba nie odbyła, przyjmujące Państwo Członkowskie może żądać od tej osoby używania tytułu obowiązującego w Państwie Członkowskim, z którego ona pochodzi lub przybywa, w odpowiedniej formie określonej przez przyjmujące Państwo Członkowskie.

ROZDZIAŁ V

Przepisy mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości

Artykuł 8

1. Przyjmujące Państwo Członkowskie, które wymaga od swoich obywateli podejmujących działalność po raz pierwszy, określoną w art. 1, dowodu nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, przyjmuje w odniesieniu do obywateli innych Państw Członkowskich, jako wystarczający dowód zaświadczenie wydane przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, potwierdzające, że zostały spełnione wymagania Państwa Członkowskiego, dotyczące nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, niezbędne do podjęcia tej działalności.

2. Jeżeli Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, nie wymaga dowodu nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii od osób zamierzających podjąć działalność po raz pierwszy, przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od obywateli Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, wyciągu z rejestru sądowego lub w razie jego braku, równoważnego dokumentu wystawionego przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec

3. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada informacje na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na podjęcie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec weryfikuje dokładność tych informacji i stwierdza, czy mogą one mieć wpływ w tym państwie na podjęcie przedmiotowej działalności. Władze tego państwa decydują o rodzaju i zakresie zarządzanego postępowania wyjaśniającego i powiadamiają przyjmujące Państwo Członkowskie o ewentualnych dalszych działaniach w odniesieniu do świadectw lub dokumentów przez te władze wystawionych.

4. Państwa Członkowskie zapewniają poufność przekazywanych informacji.

Artykuł 9

1. Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim obowiązują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne ustanawiające wymagania, co do nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, w tym przepisy dotyczące postępowania dyscyplinarnego za poważne wykroczenia zawodowe lub skazanie za przestępstwo kryminalne, związane z wykonywaniem działalności, określonej w art. 1, Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, przekazuje przyjmującemu Państwu Członkowskiemu wszelkie niezbędne informacje o środkach lub postępowaniu dyscyplinarnym o charakterze zawodowym lub administracyjnym podjętych wobec danej osoby, lub o karach za przestępstwa, wymierzonych jej w czasie wykonywania zawodu w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

2. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada informacje na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na prowadzenie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec

Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec zweryfikuje dokładność tych informacji i stwierdzi, czy mogą one mieć wpływ w tym Państwie Członkowskim na prowadzenie przedmiotowej działalności. Władze tego państwa zadecydują o naturze i zakresie zarządzanego postępowania wyjaśniającego i powiadomią przyjmujące Państwo Członkowskie o działaniach będących wynikiem postępowania, podjętych w odniesieniu do informacji przekazanych zgodnie z ust. 1.

3. Państwa Członkowskie zapewniają poufność przekazywanych informacji.

Artykuł 10

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli, zamierzających podjąć lub wykonywać działalność, określoną w art. 1, świadectwa o stanie zdrowia fizycznego lub psychicznego, państwo to uznaje za wystarczający dowód dokument wymagany w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

Jeżeli Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, nie nakłada tego rodzaju wymogów na osoby zamierzające podjąć lub wykonywać daną działalność, przyjmujące Państwo Członkowskie uznaje za wystarczające takiemu obywatelowi świadectwo wydane przez właściwe władze tego państwa, jako odpowiadające świadectwom wydawanym w przyjmującym Państwie Członkowskim.

Artykuł 11

Dokumenty, określone w art. 8, 9 i 10 nie mogą być przedłożone po upływie trzech miesięcy od daty ich wystawienia.

Artykuł 12

1. Postępowanie w sprawie uzyskania zezwolenia przez osobę zainteresowaną podjęciem działalności, określonej w art. 1, zgodnie z art. 8, 9 i 10, musi zostać zakończona jak najszybciej, nie później jednak niż w trzy miesiące po przedłożeniu wszystkich dokumentów dotyczących tej osoby, wyłączwszy opóźnienia wynikające z odwołań złożonych po zakończeniu postępowania.

2. W przypadkach określonych w art. 8 ust. 3 oraz art. 9 ust. 2, wniosek o powtórne zbadanie sprawy zawiesza bieg terminu zastrzeżonego w ust. 1.

Konsultowane Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, udziela odpowiedzi w terminie trzech miesięcy.

Po otrzymaniu odpowiedzi lub po upływie powyższego terminu przyjmujące Państwo Członkowskie kontynuuje postępowanie określone w ust. 1.

Artykuł 13

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli zamierzających podjąć lub wykonywać działalność, określoną w art. 1, złożenia przysięgi lub uroczystego oświadczenia, a forma przysięgi lub oświadczenia nie może być użyta przez obywateli innych Państw Członkowskich, to Państwo Członkowskie zapewni możliwość złożenia przysięgi lub oświadczenia w stosownej i równoważnej formie.

Artykuł 14

Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim używanie tytułu zawodowego związanego z wykonywaniem działalności, określonej w art. 1 podlega prawnej regulacji, obywatele innych Państw Członkowskich spełniający warunki ustanowione w art. 2, 5 i 6 używają tytułu zawodowego w przyjmującym Państwie Członkowskim, który odpowiada wymogom kwalifikacyjnym w tym państwie oraz używają jego skrótu.

Artykuł 15

1. Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne, w celu umożliwienia zainteresowanym osobom uzyskania informacji o przepisach prawnych dotyczących zdrowia i ubezpieczeń społecznych oraz dotyczących etyki zawodowej, obowiązujących w przyjmującym Państwie Członkowskim.

W tym celu Państwa Członkowskie mogą utworzyć ośrodki informacyjne, gdzie osoby zainteresowane mogą uzyskać niezbędne informacje. Przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać, aby osoby zainteresowane skontaktowały się z takim ośrodkiem.

2. Państwa Członkowskie mogą utworzyć ośrodki, określone w ust. 1, przy właściwych władzach i organach, które muszą wyznaczyć w terminie przewidzianym w art. 19 ust. 1.

3. Państwa Członkowskie zadbają, aby zainteresowane osoby posiadały w interesie własnym oraz w interesie klientów znajomość języka, konieczną do wykonywania zawodu w przyjmującym Państwie Członkowskim.

ROZDZIAŁ VI

Postanowienia końcowe

Artykuł 16

W przypadku uzasadnionych wątpliwości przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od właściwych władz innego Państwa Członkowskiego potwierdzenia autentyczności dyplomów, świadectw i innych dowodów formalnych kwalifikacji wydanych przez to drugie Państwo Członkowskie, określonych w rozdziale II i III, jak również potwierdzenia, że zainteresowana osoba spełnia wszystkie wymogi dotyczące kształcenia określone w dyrektywie 85/432/EWG.

Artykuł 17

W terminie przewidzianym w art. 19 ust. 1, Państwa Członkowskie wyznaczają władze i organy właściwe do wydawania lub przyjmowania dyplomów, świadectw i innych dowodów

formalnych kwalifikacji, jak również dokumentów i informacji, określonych w niniejszej dyrektywie, o czym niezwłocznie poinformują inne Państwa Członkowskie i Komisję.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie także do obywateli Państw Członkowskich, którzy zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1612/68 prowadzą lub będą prowadzić jeden z rodzajów działalności, określonych w art. 1 jako pracownicy najemni.

Artykuł 19

1. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 października 1987 r. Niezwłocznie powiadamią o tym Komisję.
2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 20

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie napotka poważne trudności w niektórych dziedzinach przy stosowaniu niniejszej dyrektywy, Komisja, wspólnie z tym państwem, dokona analizy tych trudności i zwróci się o opinię do Komitetu Farmaceutycznego, utworzonego na mocy decyzji Rady 75/320/EWG⁶.

W miarę potrzeb, Komisja przedłoży Radzie właściwe propozycje.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 16 września 1985 r.

W imieniu Rady

M. FISCHBACH

Przewodniczący

---

⁶ Dz.U. nr L 147 z 9.6.1975, str. 23.

DYREKTYWA RADY

z dnia 22 grudnia 1980 r.

zmieniająca, w następstwie przystąpienia Grecji, dyrektywę 80/154/EWG dotyczącą wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie połoźnictwa łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług

(80/1273/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Akt Przystąpienia z 1979 r., w szczególności jego art. 146,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 80/154/EWG z dnia 21 stycznia 1980 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie połoźnictwa i zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług¹, została przyjęta po podpisaniu Aktu Przystąpienia;

w związku z przystąpieniem Grecji, niektóre zmiany niniejszej dyrektywy są konieczne, aby zapewnić jej identyczne stosowanie przez Grecję i inne Państwa Członkowskie;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do dyrektywy 80/154/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Do art. 1 dodaje się co następuje:

“ w Grecji:

“Ματα”.”

2. Do art. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

“j) w Grecji:

- poświadczone przez Ministerstwo Służb Społecznych “πτυχίο μαίιας”

---

¹ Dz.U. nr L 33 z 11.2.1980, str. 1.

- wydane przez KATEE “πτυχίο άνωτέρας σχολής στελεχων υγείας και κοινωνικής προνοίας, ημήματος μαιών”.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie ustanowionym w art. 20 ust. 1 dyrektywy 80/154/EWG.

Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1980 r.

W imieniu Rady

J. SANTER

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 14 grudnia 1981 r.

**uzupełniająca dyrektywy 75/362/EWG, 77/452/EWG, 78/686/EWG i 78/1026/EWG,
dotyczące wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów
potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy, pielęgniarek odpowiedzialnych za
opiekę ogólną, lekarzy dentyistów i lekarzy weterynarii, w odniesieniu do praw
nabytych**

(81/1057/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, 57 i 66,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

w dyrektywach 75/362/EWG⁴, 77/452/EWG⁵, 78/686/EWG⁶ i 78/1026/EWG⁷ które mają na celu wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji odpowiednio lekarzy, pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, lekarzy dentyistów i lekarzy weterynarii, zawierających postanowienia ułatwiające skuteczne korzystanie z prawa zakładania przedsiębiorstw i swobody świadczenia usług, postanowienia odnoszące się do praw nabytych dotyczą dyplomów, świadectw i innych dokumentów poświadczających posiadane kwalifikacje lekarza, pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, lekarza dentyistę i lekarza weterynarii, wydanych przez Państwa Członkowskie przed wdrożeniem powyższych dyrektyw;

postanowienia te nie mają więc zastosowania do dyplomów, świadectw i innych dokumentów poświadczających posiadane kwalifikacje i wykształcenie niespełniające podstawowych wymogów kształcenia przewidzianych w dyrektywach 75/363/EWG⁸,

---

¹ Dz.U. C 121 z 23.5.1981, str. 3.

² Dz.U. C 172 z 13.7.1981, str. 114.

³ Dz.U. C 185 z 27.7.1981, str. 7.

⁴ Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 1.

⁵ Dz.U. L 176 z 15.7.1977, str. 1.

⁶ Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 1.

⁷ Dz.U. L 362 z 23.12.1978, str. 1.

⁸ Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 14.

77/453/EWG⁹, 78/687/EWG¹⁰ i 78/1027/EWG¹¹ oraz rozpoczęte przed a ukończone po wdrożeniu wyżej wymienionych dyrektyw;

uwzględnienie tego pominięcia uważa się za celowe,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Art. 9 ustępy 1 i 2 dyrektywy 75/362/EWG, art. 4 dyrektywy 77/452/EWG, art. 7 ustępy 1 i 2 dyrektywy 78/686/EWG oraz art. 4 dyrektywy 78/1026/EWG będą miały również zastosowanie do dyplomów, świadectw i innych dokumentów poświadczających posiadane kwalifikacje i odbycie kształcenia niespełniającego wymagań przewidzianych w artykułach od 1 do 5 dyrektywy 75/363/EWG, art. 1 dyrektywy 77/453/EWG, w artykułach od 1 do 3 dyrektywy 78/687/EWG oraz w art. 1 dyrektywy 78/1027/EWG, jeśli zostało ono rozpoczęte przed a ukończone po wdrożeniu wyżej wymienionych dyrektyw.

Artykuł 2

Nie później niż do 30 czerwca 1982 r. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki w celu dostosowania przepisów krajowych do wymogów niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 1981 r.

W imieniu Rady
G. HOWE
Przewodniczący

---

⁹ Dz.U. L 176 z 15.07.1977, str. 8.

¹⁰ Dz.U. L 233 z 24.08.1978, str. 10.

¹¹ Dz.U. L 362 z 23.12.1978, str. 7.

DYREKTYWA RADY

z dnia 20 grudnia 1985 r.

zmieniająca, ze względu na przystąpienie Hiszpanii i Portugalii, dyrektywę Rady 85/433/EWG, dotyczącą wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierającą środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji

(85/584/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii, w szczególności jego art. 396,

a także mając na uwadze, co następuje:

z uwagi na przystąpienie Hiszpanii i Portugalii konieczne jest wprowadzenie określonych zmian do dyrektywy 85/433/EWG¹ zapewniających jednakowe stosowanie przez Królestwo Hiszpanii i Republikę Portugalii oraz inne Państwa Członkowskie;

na mocy art. 2 ust. 3 Traktatu o Przystąpieniu Hiszpanii i Portugalii instytucje Wspólnoty mogą przyjąć przed przystąpieniem środki, określone w art. 396 Aktu Przystąpienia, środki te wchodzi w życie z dniem wejścia w życie tego Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Ze skutkiem od 1 stycznia 1986 r., z uwzględnieniem wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu Hiszpanii i Portugalii, do art. 4 dyrektywy 85/433/EWG dodaje się co następuje:

„k) w *Hiszpanii*:

titulo de licenciado en farmacia (uniwersytecki stopień w dziedzinie farmacji wydany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki lub przez uniwersytety);

1) w *Portugalii*:

Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas (świadectwo nauk farmaceutycznych wydane przez uniwersytety).”

Artykuł 2

---

¹ Dz.U. nr L 253 z 24.9.1985, str. 37.

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą w terminie przewidzianym w art. 19 ust. 1 dyrektywy 85/433/EWG.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 1985 r.

W imieniu Rady

R. KRIEPS

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 10 października 1989 r.

zmieniająca dyrektywę 77/452/EWG dotyczącą wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarstwa odpowiedzialnej za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, oraz uzupełniająca dyrektywę 77/453/EWG dotyczącą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności pielęgniarstwa odpowiedzialnych za opiekę ogólną

(89/595/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49 i art. 57 ust. 1 i ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie oraz art. 66,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

we współpracy z Parlamentem Europejskim²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 1 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 77/453/EWG⁴ ustala zasadę, że kształcenie teoretyczne i techniczne jest skoordynowane i zrównoważone z kształceniem klinicznym, aczkolwiek nie ustalono określonych proporcji, zaś art. 1 ust. 4 stwierdza, że Rada, działając na podstawie wniosku Komisji zdecyduje, czy te przepisy należy utrzymać w mocy czy zmienić;

w świetle tego stwierdzenia biorąc pod uwagę w szczególności zwiększone wymagania dotyczące poziomu wiedzy pielęgniarstwa odpowiedzialnych za opiekę ogólną, należy zmienić art. 1 ust. 4 dyrektywy 77/453/EWG w taki sposób, by ustalić okres kształcenia teoretycznego na przynajmniej jedną trzecią, długość trwania kształcenia klinicznego i na przynajmniej jedną drugą minimalnego okresu kształcenia, określonego w art. 1 ust. 2 lit. b) tej dyrektywy; taka proporcja stwarza konieczność bardziej szczegółowego określenia wymogów kształcenia teoretycznego i kształcenia klinicznego;

koniecznie należy również uściślić, jak w przypadku podobnych przepisów zawartych w innych dyrektywach odnoszących się do zawodów związanych ze służbą zdrowia, że wykaz tematów w Załączniku do dyrektywy 77/453/EWG nie jest ograniczona i używać jako

¹ Dz.U. nr C 20 z 26.1.1988, str. 10. i Dz.U. nr C 322 z 15.12.1988, str. 22.

² Dz.U. nr C 235 z 12.9.1988, str. 68. i Dz.U. nr C 256 z 9.10.1989.

³ Dz.U. nr C 134 z 24.5.1988, str. 27.

⁴ Dz.U. nr L 176 z 15.7.1977, str. 8.

terminów standardowych „kształcenia teoretyczne” i „kształcenia kliniczne” w dyrektywie 77/453/EWG i w nagłówkach Załącznika do niej; podobnie konieczne jest ujednoczenie słownictwa niektórych przepisów dyrektywy 77/452/EWG⁵, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/594/EWG⁶, ze słownictwem podobnych przepisów dyrektywy Rady 75/362/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. odnoszącej się do wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji medycznych, włącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług⁷, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/594/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do dyrektywy 77/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada informacje na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na podjęcie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec

Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego cudzoziemiec przybywa, dokona weryfikacji tych informacji. Jego władze podejmą decyzję, o rodzaju i zakresie postępowania wyjaśniającego jakie należy przeprowadzić i powiadomi przyjmujące Państwo Członkowskie o wszelkich działaniach, które podejmą w związku ze świadectwami lub dowodami, które wydały.

Państwa Członkowskie gwarantują poufność przekazywanych informacji.”;

2. Art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada informacje na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego przed podjęciem przed zainteresowaną osobą działalności w tym państwiepoza jego terytorium, a które może mieć wpływ na prowadzenie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec

Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego cudzoziemiec przybywa, dokona weryfikacji tych informacji. Władze tego państwa zdecydują o rodzaju i zakresie postępowania weryfikacyjnego, które należy przeprowadzić i poinformują przyjmujące Państwo Członkowskie o działaniach podjętych w związku z informacją, którą przekazały zgodnie z ust. 1.”;

---

⁵ Dz.U. nr L 176 z 15.7.1977, str. 1.

⁶ Dz.U. nr L 341 z 23.11.1989, str. 19.

⁷ Dz.U. nr L 167 z 30.6.1975, str. 1.

3. Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli zamierzających podjąć lub wykonywać działalność, określoną w art. 1, złożenia przysięgi lub uroczystego oświadczenia, a forma przysięgi lub oświadczenia nie może być użyta przez obywateli innych Państw Członkowskich, to Państwo Członkowskie zapewni możliwość złożenia przysięgi lub oświadczenia w stosownej i równoważnej formie.”;

4. W art. 11 ust. 1 po drugim akapicie dodaje się:

„W tym celu oraz w uzupełnieniu oświadczenia, przewidzianego w ust. 2, dotyczącego świadczenia usług, Państwa Członkowskie mogą, w celu umożliwienia stosowania przepisów dotyczących wykonywania zawodu obowiązujących na ich terytorium, wymagać albo automatycznej tymczasowej rejestracji albo członkostwa *pro forma* w organizacji lub instytucji zawodowej albo alternatywnie, wpisu do rejestru, pod warunkiem, że rejestracja lub uzyskanie członkostwa nie spowoduje opóźnień, czy też w inny sposób nie utrudni świadczenia usług albo też nie obciąży osoby świadczącej usługi dodatkowymi kosztami.”;

5. Art. 14 skreśla się.

Artykuł 2

W dyrektywie 77/453/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 1 ust. 2 lit. b) oraz ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„2. b) kształcenie zawodowe w pełnym wymiarze godzin, które musi obejmować przedmioty zawarte w programie nauczania wymienione w Załączniku do niniejszej dyrektywy i obejmuje trzyletni kurs lub 4 600 godzin szkolenia teoretycznego i praktycznego.

3. Państwa Członkowskie zapewnią, że instytucja kształcąca pielęgniarstwa jest odpowiedzialna za koordynację kształcenia teoretycznego i klinicznego przez cały okres kształcenia.

a) „kształcenie teoretyczne” zostaje zdefiniowane jako:

ta część kształcenia pielęgniarstwa, dzięki której uczennice pielęgniarstwa zdobywają wiedzę, zrozumienie i umiejętności zawodowe wymagane, by zaplanować, zapewnić i ocenić pełną opiekę pielęgniarstwa. Naukę taką zapewniają szkoły pielęgniarstwa i inne środowiska nauczające wybrane przez szkolącą instytucję oraz jest prowadzona przez nauczycieli pielęgniarstwa i inne kompetentne osoby.

b) „Kształcenie kliniczne” zostaje zdefiniowane jako:

ta część kształcenia w zakresie pielęgniarstwa, dzięki której uczennice pielęgniarce jako część zespołu i poprzez pośredni kontakt ze zdrową lub chorą osobą i/lub grupą uczą się, jak planować, zapewnić i oceniać wymaganą pełną opiekę pielęgniarstwą na podstawie nabytej wiedzy i umiejętności. Kształcąca się pielęgniarka uczy się nie tylko być członkiem zespołu, lecz także być kierownikiem zespołu organizującego pełną opiekę pielęgniarstwą, włącznie z edukacją zdrowotną przeznaczoną dla indywidualnych osób i małych grup w instytucjach służby zdrowia lub w społeczności.

Za naukę, która odbywa się w szpitalach i innych instytucjach służby zdrowia oraz w społeczności są odpowiedzialni nauczyciele, którzy są pielęgniarzami, we współpracy i przy pomocy innych wykwalifikowanych pielęgniarek. Pozostały wykwalifikowany personel może zostać włączony do procesu nauczania.

Uczennice pielęgniarce uczestniczą w pracy oddziałów na tyle, na ile ich praca przyczynia się do ich kształcenia, pozwalając nauczyć się podejmować odpowiedzialność związaną ze sprawowaniem opieki pielęgniarstwą.

4. Kształcenie teoretyczne, określone w części A Załącznika, należy zrównoważyć i skoordynować ze kształceniem klinicznym, określonym w części B Załącznika, w taki sposób, by wiedza i doświadczenie wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu zostały nabyte w odpowiedni sposób. Czas trwania kształcenia teoretycznego powinien wynosić nie mniej niż jedną trzecią a czas trwania kształcenia klinicznego nie mniej, niż jedną drugą minimalnego okresu kształcenia, określonym w ust. 2 lit. b).”;

2. W Załączniku wprowadza się następujące zmiany:

a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Program kształcenia prowadzący do przyznania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji pielęgniarce odpowiedzialnej za opiekę ogólną, składa się z dwu części i przynajmniej tych przedmiotów, które wymieniono poniżej. Kształcenie, z co najmniej jednego z tych przedmiotów mogą stanowić część programu lub w związku z innymi kursami.”;

b) nagłówki części A i B otrzymują brzmienie:

- w wersji hiszpańskiej: „A. Enseñanza teórica y técnica” zostaje zastąpione przez „A. Enseñanza teórica” i „B. Enseñanzas de enfermería clínica” zostaje zastąpione przez „B Enseñanza clínica”,
- w wersji duńskiej: „A. Teoretisk og teknisk undervisning” zostaje zastąpione przez „A. Teoretisk undervisning”,
- w wersji niemieckiej: „A. Theoretischer und technischer Unterricht” zostaje zastąpiony przez „A. Technischer Unterricht” i „B. Klinisch-praktische Krankenpflege-Ausbildung” zostaje zastąpione przez „B. Klinische Unterweisung”,

- w wersji greckiej: „A. Θεωρητική και πρακτική διδασκαλία” zostaje zastąpiony przez „A. Θεωρητική διδασκαλία” i „B. Κλινική διδασκαλία του νοσοκομίου” zostaje zastąpione „B. Κλινική διδασκαλία”,
- w wersji angielskiej: „A. Theoretical and technical instruction” zostaje zastąpione przez „A. Theoretical instruction”,
- w wersji francuskiej: „A. Enseignement théorique et technique” zostaje zastąpione przez „A. Enseignement théorique” i „B. Enseignement infirmier clinique” zostaje zastąpione przez „B. Enseignement clinique”,
- w wersji włoskiej: „A. Insegnamento teorico e tecnico” zostaje zastąpione przez „A. Insegnamento teorico” i „B. Insegnamento infermieristico clinico” zostaje zastąpione przez „B. Insegnamento clinico”,
- w wersji niderlandzkiej: „A. Theoretisch en technisch onderwijs” zostaje zastąpione przez „Theoretisch onderwijs”,
- w wersji portugalskiej: „A. Ensino teórico e técnico” zostaje zastąpione przez „A. Ensino teórico” oraz „B. Ensino clínico da enfermagem” zostaje zastąpione przez „B. Ensino clínico”.

Artykuł 3

Kursy kształcenia pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, które rozpoczęły się przed dniem 13 października 1991 r. według poprzedniego programu zgodnie z art. 1 dyrektywy 77/453/EWG mogą zostać ukończone zgodnie z tym programem.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż dnia 13 października 1991 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 10 października 1989 r.

W imieniu Rady

F. DOUBIN

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 30 października 1989 r.

zmieniająca dyrektywy 75/362/EWG, 77/452/EWG, 77/686/EWG, 78/1026/EWG oraz 80/154/EWG odnoszące się do wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy, pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, lekarzy dentyków, lekarzy weterynarii oraz położnych, jak również dyrektywy 75/363/EWG, 78/1027/EWG oraz 80/155/EWG dotyczące koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarza, lekarza weterynarii i położnej

(89/594/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, 57 ust. 1 i ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie oraz art. 66;

uwzględniając wniosek Komisji¹,

we współpracy z Parlamentem Europejskim²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

należy wprowadzić pewne techniczne zmiany do dyrektyw 75/362/EWG⁴, 77/452/EWG⁵, 78/686/EWG⁶, 78/1026/EWG⁷, 80/154⁸, ostatnio zmienionych Aktem Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii, odnoszących się do wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza, pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, lekarza dentystry, lekarza weterynarii, oraz położnej, jak również do dyrektywy 75/363/EWG⁹, ostatnio zmienionej dyrektywą 82/76/EWG¹⁰, oraz dyrektywy 78/1027/EWG¹¹ i 80/155/EWG¹² dotyczących koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie do działalności lekarzy, lekarzy weterynarii i położnych, szczególnie w celu uwzględnienia zmian zaistniałych w nazwach dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania powyższych zawodów, oraz zmian dotyczących zakresu

---

¹ Dz.U. nr C 353, z 30.12.1987, str. 17 oraz Dz.U. nr C 322, z 15.12.1988, str. 22.

² Dz.U. nr C 235, z 12.9.1988, str. 67 oraz Dz.U. nr C 256, z 9.10.1989.

³ Dz.U. nr C 134, z 24.5.1988, str. 29.

⁴ Dz.U. nr L 167, z 30.6.1975, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 176, z 15.7.1977, str. 1.

⁶ Dz.U. nr L 233, z 24.8.1978, str. 1.

⁷ Dz.U. nr L 362, z 23.12.1978, str. 1.

⁸ Dz.U. nr L 33, z 11.2.1980, str. 1.

⁹ Dz.U. nr L 167, z 30.6.1975, str. 14.

¹⁰ Dz.U. nr L 43, z 15.2.1982, str. 21.

¹¹ Dz.U. nr L 362, z 23.12.1978, str. 7.

¹² Dz.U. nr L 33, z 11.2.1982, str. 8.

określonych specjalizacji medycznych, a także powstania nowych specjalizacji medycznych lub zaprzestania uznawania niektórych dawnych specjalizacji w niektórych Państwach Członkowskich;

na poziomie wspólnotowym niezbędna jest ochrona praw nabytych przez osoby posiadające specjalizacje, które przestano przyznawać w wyniku zmian przepisów, jakie nastąpiły w Państwie Członkowskim, które poprzednio specjalizacje owe przyznało, a w związku z tym, w miarę potrzeby, należy uzupełnić powyższe dyrektywy poprzez właściwe przepisy;

pożądane jest, by ze względu na zasadę słuszności, ustanowić środki przejściowe dotyczące niektórych osób posiadających dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza weterynarii i położnej przyznawanych, odpowiednio, przez Republikę Włoch i Królestwo Hiszpanii osobom, których kształcenie nie było w pełni zgodne z wymogami zawartymi w dyrektywach 78/1027/EWG i 80/155/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Zmiany dotyczące dyrektyw 75/362/EWG i 75/363/EWG (wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny i koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy)

Artykuł 1

W art. 3 dyrektywy 75/362/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w lit. a) („w Niemczech”):

- ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. świadectwo egzaminu państwowego w dziedzinie medycyny wydane przez właściwe władze po dniu 30 czerwca 1988 r. oraz świadectwo potwierdzające odbycie stażu medycznego podczas kształcenia praktycznego („Arzt im Praktikum”);”;

- ustęp poprzednio oznaczony cyfrą 2 otrzymuje oznaczenie cyfrą 3, a wyrażenie „wyszczególnione w ust. 1;” otrzymuje brzmienie: „wyszczególnione w ust. 1 i 2;”

2. lit f) („we Włoszech ”) otrzymuje brzmienie:

„f) we Włoszech:

„diploma di laurea in medicina e chirurgia” (dyplom ukończenia studiów wyższych w dziedzinie medycyny i chirurgii) wydany przez uniwersytet, wraz

z „diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia” (dyplom potwierdzający uprawnienia do wykonywania zawodu lekarza i chirurga) przyznawany przez państwową komisję egzaminacyjną;”

3. lit. j) („w Grecji ”) otrzymuje brzmienie:

„j) w Grecji:

„Ptxío Iatrikhw” (tytuł absolwenta nauk medycznych) przyznany przez:

- wydział medycyny uniwersytetu, lub
- katedrę nauk medycznych wydziału medycyny uniwersytetu;”

4. lit. k) („w Hiszpanii ”) otrzymuje brzmienie:

„k) w Hiszpanii:

“Título di Licenciado en Medicina y Cirugía” (tytuł absolwenta nauk medycznych i chirurgii uniwersytetu) nadawany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki, lub rektora uniwersytetu;”

Artykuł 2

W art. 5 ust. 2 dyrektywy 75/362/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. tekst dotyczący Belgii otrzymuje brzmienie:

“w Belgii:

“Le titre d'agrégation en qualité de médecin spécialiste/erkenningstitel van geneesheer specialist” (urzędowy dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji uprawniającej do wykonywania zawodów medycznych) przyznawany przez Ministra odpowiedzialnego za zdrowie publiczne”

2. w części zatytułowanej “we Francji” dodaje się następujące tiret:

„- „le diplôme d'études spécialisées de médecine délivré par les universités; ” (dyplom ukończenia specjalistycznych studiów w dziedzinie medycyny przyznawany przez uniwersytet);”

3. w części zatytułowanej „w Niderlandach” wprowadza się następujące zmiany:

- dotychczasowy tekst zostaje zamieniony w tiret pierwsze;
- dodaje się następujące tiret:

„- „Het door de Sociaal-Geneseskundigen Registratie-Comissie (SGRC) afgegeven getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Register

von Sociaal-Geneskundigen” (świadczenie zatwierdzenia i rejestracji przez radę rejestracyjną lekarzy medycyny społecznej);”

4. tekst dotyczący Grecji otrzymuje brzmienie:

‘w Grecji:

“Titlos Iatrikis eidikotitas chorigoymenos apo tis Nomarchies’ (świadczenie uzyskania specjalizacji medycznej) wydane przez prefektury;”

Artykuł 3

W art. 5 ust. 3 dyrektywy 75/362/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. pod nagłówkiem “anestezjologia”:

- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:

“Francja: anesthésiologie-réanimation chirurgicale”;

- podpozycja dotycząca Niderlandów otrzymuje brzmienie:

“Niderlandy: anesthesiologie”;

2. pod nagłówkiem “chirurgia ogólna”:

- podpozycja dotycząca Hiszpanii otrzymuje brzmienie:

“Hiszpania: cirugía general y del aparato digestivo”;

3. pod nagłówkiem “okulistyka”:

- podpozycja dotycząca Belgii otrzymuje brzmienie:

“Belgia: ophthalmologie-oftamologie”;

4. pod nagłówkiem “pulmonologia”:

- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:

„Francja: pneumologie”;

- podpozycja dotycząca Niderlandów otrzymuje brzmienie:

„Niderlandy: longziekten en tuberculose”;

5. pod nagłówkiem „urologia”:

- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:

„Francja: chirurgie urologique”,

6. pod nagłówkiem „ortopedia”:

- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:

„Francja: chirurgie orthopédique et traumatologie”

7. dodaje się następujące nagłówki:

„- anatomia patologiczna

Niemcy: Pathologie

Belgia: anatomie pathologique/pathologische anatomie

Dania: patologisk anatomi og histologi eller
vaevsundersogelse

Francja: anatomie et cythologie pathologique

Irlandia: morbid anatomy and histopathology

Włochy: anatomia patologica

Luksemburg: anatomie pathologique

Niderlandy: pathologische anatomie

Zjednoczone Królestwo: morbid anatomy and histopathology

Grecja: patologiki anatomiki

Hiszpania: anatomía patológica

Portugalia: anatomia patológica

- neurologia

Niemcy: Neurologie

Belgia: neurologie/neurologie

Dania: neuromedicin eller medicinske nervesygdomme

Francja: neurologie

Irlandia: neurology

Włochy: neurologia

Luksemburg:	neurologie
Niderlandy:	neurologie
Zjednoczone Królestwo:	neurology
Grecja:	Nenologia
Hiszpania:	neurología
Portugalia:	neurologia;
-	psychiatria
Niemcy:	Psychiatrie
Belgia:	psychiatrie/psychiatrie
Dania:	psykiatri
Francja:	psychiatrie
Irlandia:	psychiatry
Włochy:	psichiatria
Luksemburg:	psychiatrie
Niderlandy:	psychiatrie
Zjednoczone Królestwo:	psychiatry
Grecja:	Psychiatriki
Hiszpania:	psiquiatría
Portugalia:	psiquiatria.”

Artykuł 4

W art. 7 ust. 2 dyrektywy 75/362/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. pod nagłówkiem „hematologia biologiczna”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Francja: hématologie”,

- we wszystkich innych wersjach językowych z wyjątkiem francuskiego i portugalskiego, skreśla się podpozycję dotyczącą Hiszpanii;
2. Skreśla się nagłówek „anatomia patologiczna”;
  3. pod nagłówkiem „chirurgia plastyczna”:
    - podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
„Francja : chirurgie thoracique et cardio-vasculaire”;
  4. pod nagłówkiem „chirurgia klatki piersiowej”:
    - podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
“Francja: chirurgie thoracique et cardio-vasculaire”,
  5. pod nagłówkiem „chirurgia dziecięca”:
    - dodaje się następującą podpozycję dotyczącą Francji:
„Francja: chirurgie infantile”;
  6. pod nagłówkiem „chirurgia naczyniowa”:
    - w niderlandzkiej wersji językowej nagłówek otrzymuje brzmienie: „chirurgie van bloedvaten”,
    - dodaje się następującą podpozycję:
„Francja: chirurgie vasculaire”,
    - podpozycja dotycząca Włoch otrzymuje brzmienie:
„Włochy: chirurgie vascolare”;
  7. pod nagłówkiem „kardiologia”, podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
„Francja: pathologie cardio-vasculaire”;
  8. pod nagłówkiem „gastroenterologia”:
    - podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
„Francja: gastro-entérologie et hépatologie”,
    - podpozycja dotycząca Luksemburga otrzymuje brzmienie:
„Luksemburg: gastro-entérologie”,

- podpozycja dotycząca Niderlandów otrzymuje brzmienie:
„Niderlandy: gastro-enterologie”;
- podpozycja dotycząca Grecji otrzymuje brzmienie:
„Grecja: gastrenteologia”;

9. pod nagłówkiem „reumatologia”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Dania: reumatologi”;

10. pod nagłówkiem „endokrynologia”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Francja: endocrinologie - maladies métaboliques”;
- podpozycja dotycząca Luksemburga otrzymuje brzmienie:
„Luksemburg: endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition”;

11. pod nagłówkiem „fizjoterapia”:

- podpozycja dotycząca Grecji otrzymuje brzmienie:
„Grecja: psysiki iatriki kai apokatkestasi”;

12. skreśla się nagłówki „neurologia” i „psychiatria”;

13. pod nagłówkiem „neuropsychiatria” podpozycja dotycząca Grecji otrzymuje brzmienie:

„Grecja: nevrologia-psychiatriki”;

14. pod nagłówkiem „dermatologia-wenerologia”:

- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
„Francja: dermatologie et vénéréologie”;
- podpozycja dotycząca Niderlandów otrzymuje brzmienie:
„Niderlandy: dermatologie en venerologie”;

15. pod nagłówkiem „radiologia”:

- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:

„Francja: électro-radiologie”;

16. pod nagłówkiem „radiologia diagnostyczna”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Niemcy: Radiologische Diagnostik”,
- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
„Francja: radiodiagnostic et imagerie médicale”;

17. pod nagłówkiem „radioterapia”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Niemcy: Strahlentherapie”,
- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
„Francja: oncologie, option radiothérapie”;

18. pod nagłówkiem „medycyna tropikalna”:

- skreśla się podpozycję w brzmieniu „Belgia: médecine tropicale/tropische geneeskunde”;

19. pod nagłówkiem „psychiatria dziecięca”:

- dodaje się następującą podpozycję:
“Irlandia: child and adolescent psychiatry”;

20. pod nagłówkiem „geriatria”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Niderlandy: klinische geriatrie”;

21. pod nagłówkiem „choroby nerek”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Francja: néphrologie”,
- dodaje się następującą podpozycję:
„Luksemburg: néphrologie”,

22. pod nagłówkiem „medycyna społeczna”:

- dodaje się następującą podpozycję:
“Francja: santé publique et médecine sociale”;

23. do części zatytułowanej “medycyna pracy” wprowadza się następujące zmiany:

a) do tytułu, z wyjątkiem angielskiej wersji językowej, wprowadza się następujące zmiany:

- duńska wersja językowa: “arbejdsmedicin”;
- niemiecka wersja językowa: “Arbeitsmedizin”;
- grecka wersja językowa: “iatriki tis ergasias”;
- hiszpańska wersja językowa: “medicina del trabajo”;
- francuska wersja językowa: “médecine du travail”;
- włoska wersja językowa: “medicina del lavoro”;
- niderlandzka wersja językowa: “arbeidsgeneeskunde”;
- portugalska wersja językowa: “medicina do trabalho”;

b) dodaje się następującą podpozycję:

- “Niemcy: Arbeitsmedizin”;
- “Dania: samfundsmedicin/arbejdsmedicin”;
- “Francja: médecine du travail”;
- “Włochy: medicina del lavoro”;
- “Niderlandy: arbeids- en bedrijfsgeneeskunde”;
- “Grecja: iatriki tis ergasias”;
- “Portugalia: medicina do trabalho”;

24. pod nagłówkiem “alergologia”:

- podpozycja dotycząca Grecji otrzymuje brzmienie:
“Grecja: allergiologia”;

25. pod nagłówkiem “chirurgia gastro-enterologiczna”:

- dodaje się następującą podpozycję:

“Francja: chirurgie viscérale”;

26. dodaje się następujące nagłówki:

“medycyna jądrowa:

Niemcy: Nuklearmedizin;

Belgia: médecine nucléaire/nucleaire geneeskunde;

Francja: médecine nucléaire;

Włochy: medicina nucleare;

Niderlandy: nucléaire geneeskunde;

Zjednoczone Królestwo: nuclear medicine;

Grecja: πυρινική ιατρική;

Hiszpania: medicina nuclear;

Portugalia: medicina nuclear;

chirurgia szczękowo-twarzowa (podstawowe studia medyczne):

Francja: chirurgie maxillo-faciale et stomatologie;

Włochy: chirurgia maxillo-facciale;

Hiszpania: cirugía oral y maxilofacial;

chirurgia dentystyczna, chirurgia szczękowo-twarzowa oraz jamy ustnej
(podstawowe studia medyczne i dentystyczne):

Niemcy: Zahn-, Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie;

Belgia: stomatologie/chirurgie orale et maxillo-faciale,
stomatologie/orale en maxillo-faciale chirurgie;

Irlandia: oral and maxillo-facial surgery;

Zjednoczone Królestwo: oral and maxillo-facial surgery.”

Artykuł 5

Art. 9 ust. 3 dyrektywy 75/362/EWG otrzymuje brzmienie:

“3. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny nie odpowiadają nazwie zawartej dla tego Państwa Członkowskiego w art. 3, 5 i 7, każde Państwo Członkowskie ma obowiązek uznać za wystarczające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji wydawane przez te Państwa Członkowskie, wraz z zaświadczeniem wystawionym przez właściwe władze lub instytucje. Zaświadczenie to potwierdza, iż dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny lub specjalizacji medycznych wydane zostały po odbyciu studiów zgodnie z dyrektywą 75/363/EWG, które w art. 2, 4 lub 6 niniejszej dyrektywy uznano za odpowiednie, oraz które są uznawane przez Państwo Członkowskie, które je wydało jako kwalifikacje lub uprawnienia zgodne z wymogami zawartymi w niniejszej dyrektywie, odpowiednio, w art. 3, 5 lub 7.

Artykuł 6

Art. 2 dyrektywy 75/363/EWG otrzymuje brzmienie:

- do ust. 1 lit. a) dodaje się następujące przepisy:

“studia kończące się uzyskaniem dyplomu, świadectwa, lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji specjalisty chirurga dentysty chirurgii szczękowo-twarzowej (podstawowe studia medyczne i dentystyczne) wymagają również ukończenia stażu jako lekarz dentysta, o którym mowa w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG¹;

- dodaje się następujący przypis: “¹ Dz.U. WE nr L 233, z 24. 8. 1978, str. 10”;
- do ust. 2 dodaje się następujące przepisy:

“Wystawienie dyplomu, świadectwa, lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie specjalizacji w dziedzinie dentystyki i chirurgii szczękowo-twarzowej (podstawowe studia medyczne i dentystyczne) jest uzależnione od posiadania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty, o których mowa w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.”;

- ust. 3 otrzymuje brzmienie:

“3. W granicach wyznaczonych przez art. 9, Państwa Członkowskie mają obowiązek powołać właściwe organa lub instytucje wydające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1.”

Artykuł 7

Do art. 4 dyrektywy 75/363/EWG, na końcu sekcji zatytułowanej “Grupa druga” dodaje się następujące tiret:

“- patologia

- neurologia
- psychiatria".

Artykuł 8

Art. 5 dyrektywy 75/363/EWG otrzymuje brzmienie:

1. pod nagłówkiem "Grupa pierwsza":

- w niderlandzkiej wersji językowej wyrażenie "chirurgie van harten bloedvaten" otrzymuje brzmienie: "chirurgie van bloedvaten",
- dodaje się następująca słowa:
"-chirurgia szczękowa i twarzy (podstawowe studia medyczne)";

2. pod nagłówkiem "Grupa druga":

- skreśla się słowa "neurologia", "psychiatria" i "patologia;
- z wyjątkiem angielskiej wersji językowej, nagłówek "medycyna pracy" otrzymuje brzmienie:
  - duńska wersja językowa: "arbejdsmedicin";
  - niemiecka wersja językowa: "Arbeitsmedizin";
  - grecka wersja językowa: "iatriki tis ergasias";
  - hiszpańska wersja językowa: "medicina del trabajo";
  - francuska wersja językowa: "medecine du travail";
  - włoska wersja językowa: "medecina del lavoro";
  - niderlandzka wersja językowa: "arbeidsgeneeskunde";
  - portugalska wersja językowa: "medicina do trabalho";
- dodaje się następujące tiret:
"- medycyna jądrowa,
- chirurgia jamy ustnej, zębowa i twarzowo-szczękowa (podstawowe studia medyczne i dentystyczne)".

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie, które uchylili przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie neuropsychiatrii, radiologii, chirurgii klatki piersiowej, chirurgii naczyniowej, chirurgii gastroenterologicznej, biologii hematologicznej, fizjoterapii, medycyny tropikalnej, podejmując jednocześnie kroki mające na celu zapewnienie swoim obywatelom możliwości korzystania z wcześniej nabytych uprawnień, powinny również stosować te same procedury w stosunku do obywateli innych Państw Członkowskich, pod warunkiem, iż posiadane przez nich dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji z dziedziny neuropsychiatrii, radiologii, chirurgii klatki piersiowej, chirurgii naczyniowej, chirurgii gastroenterologicznej, biologii hematologicznej, fizjoterapii, medycyny tropikalnej są zgodne z wymogami zawartymi w art. 9 ust. 2 dyrektywy 75/362/EWG lub w art. 2, 3, i 5 dyrektywy 75/363/EWG, o ile wyżej wymienione dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uzyskane zanim dane Państwo Członkowskie zaprzestało wydawania takich dyplomów, świadectw, lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w wyżej wymienionych specjalnościach.

3. Daty uchylecia przez zainteresowane Państwo Członkowskie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych związanych z przyznawaniem dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wymienionych w ust. 1 umieszczone są w niniejszym Załączniku.

4. Niniejszym skreśla się art. 9 ust. 4 dyrektywy 75/362/EWG oraz art. 15 dyrektywy 82/76/EWG.

ROZDZIAŁ II

Zmiany dotyczące dyrektywy 77/452/EWG (wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług)

Artykuł 10

W art. 1 ust. 2 dyrektywy 77/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. pod nagłówkiem “w Zjednoczonym Królestwie” dotychczasowy tekst otrzymuje brzmienie:

“State Registered Nurse or Registered General Nurse”;

2. pod nagłówkiem “w Grecji” dotychczasowy tekst otrzymuje brzmienie:

“Diplomatoychos i ptychioychos nosokomos, nosileftis i nosileftria”.

Artykuł 11

W art. 3 dyrektywy 77/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. lit f) (“we Włoszech”) otrzymuje brzmienie:

“f) we Włoszech:

- “diploma di infermiere professionale” przyznawany przez szkoły posiadające uprawnienia państwowe;”

2. lit i) (“w Zjednoczonym Królestwie”) otrzymuje brzmienie:

i) w Zjednoczonym Królestwie:

- świadectwo wpisu do rejestru jako “Registered General Nurse” w części I rejestru prowadzonego przez Centralną Radę Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ds. Pielęgniarstwa, Położnictwa i Opieki Otwartej,

3. lit j) (“w Grecji”) otrzymuje brzmienie:

j) w Grecji:

- “To diploma Adelfis Nosokomas tis Anoterias Scholis Adelfon Nosokomon” (dyplom pielęgniarstwa ogólnego wydany przez wyższe szkoły pielęgniarckie), uwierzytelniony przez Ministerstwo Opieki Społecznej lub Ministerstwo Zdrowia, lub
- “To ptychio Nosokomon toy Tmimatos Adelfon Nosokomon ton Paraiatrikon Scholon ton Kentron Anoterias Teknikis kai Epangelmatikis Ekpaidefsis” (tytuł pielęgniarcki przyznawany przez wydziały pielęgniarckie szkół o profilu medycznym (szkół paramedycznych) przy ośrodkach wyższego kształcenia technicznego i zawodowego) nadawany przez Ministerstwo Edukacji i Religii, lub
- “To ptychio nosilefti i osileftrias ton Technologikon Ekpaideftikon Idrymaton (TEI)” (dyplom studiów pielęgniarckich instytucji kształcenia technicznego) prowadzonych przez Ministerstwo Edukacji i Religii, lub
- “To ptychio tis Anotatis Nosileftikis tis Scholis Epangelmaton Ygeias, Tmima Nosileftikis toy Panepistimioy Athinon” (tytuł pielęgniarki nadawany przez sekcję pielęgniarcką wydziału nauk medycznych Uniwersytetu Ateńskiego;”

5. lit k) (“w Hiszpanii”) otrzymuje brzmienie:

“k) w Hiszpanii:

“Titulo de Diplomado en Enfermeria” (dyplom ukończenia studiów uniwersyteckich z zakresu pielęgniarstwa) wydawany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki, lub przez rektora uczelni”.

Artykuł 12

W art.4 dyrektywy 77/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- dotychczasowe dwa ustępy zostają połączone w ust. 1 poprzedzony oznaczeniem: “1’.”,
- dodaje się ust. 2 o następującym brzmieniu:

“2. W przypadku obywateli tych Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji uprawniające do wykonywania zawodu pielęgniarstwa nie są zgodne z wytycznymi zawartymi w art. 3, każde Państwo Członkowskie ma obowiązek uznać za wystarczające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, nadane przez te Państwa Członkowskie, potwierdzone przez zaświadczenia wydane przez właściwe władze lub organizacje. Zaświadczenia te powinny poświadczać, iż dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji uprawniające do wykonywania zawodu pielęgniarstwa odpowiedzialnej za opiekę ogólną zostały wydane po odbyciu kształcenia zgodnego z wymogami zawartymi w dyrektywie 77/453/EWG, o których mowa w art. 2 niniejszej dyrektywy i traktowane są przez Państwo Członkowskie, które je nadało jako kwalifikacje lub uprawnienia zgodne z zawartymi w art. 3 niniejszej dyrektywy.”

ROZDZIAŁ 3

Zmiany dotyczące dyrektywy 78/686/EWG (wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentystry, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług)

Artykuł 13

W art. 1 dyrektywy 78/686/EWG tekst pod nagłówkiem “- we Włoszech” otrzymuje brzmienie:

“- we Włoszech:
odontoiatra”.

Artykuł 14

W art. 5 ust. 1 dyrektywy 78/686/EWG do akapitu “1. Ortodoncja” dodaje się następującą podpozycję:

“- w Grecji:

“Titlos tis Odootiatrikis eidikotitas tis Orthodontikis” (tytuł potwierdzający odbycie specjalistycznego kształcenia w zakresie ortodoncji) nadawany przez właściwe władze wyznaczone w tym celu.”

Artykuł 15

Do art. 7 dyrektywy 78/686/EWG dodaje się następujący ust. 3:

“3. W przypadku obywateli tych Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie dentystyki (ortodoncja i chirurgia jamy ustnej), nie są zgodne z przepisami art. 3 i 5, każde Państwo Członkowskie ma obowiązek uznać za wystarczające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, nadane przez te Państwa Członkowskie, potwierdzone przez zaświadczenia wydane przez stosowne władze lub organizacje. Zaświadczenia te powinny poświadczать, iż dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie dentystyki (ortodoncja i chirurgia jamy ustnej) zostały wydane po odbyciu kształcenia zgodnego z wymogami zawartymi w dyrektywie 78/687/EWG, o których mowa w art. 2 i 4 niniejszej dyrektywy i traktowane są przez Państwo Członkowskie, które je nadało jako kwalifikacje spełniające wymogi zawarte w art. 3 lub 5 niniejszej dyrektywy.”

ROZDZIAŁ IV

Zmiany dotyczące dyrektyw 78/1026/EWG i 78/1027/EWG (wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie weterynarii i koordynacja przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy weterynarii)

Artykuł 16

Art. 2 ust. 2 dyrektywy 78/1026/EWG otrzymuje brzmienie:

W przypadku, gdy dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, wymieniony w art. 3 został wydany przed wprowadzeniem w życie niniejszej dyrektywy lub został wydany po tym terminie, ale kształcenie, na podstawie którego został nadany, miało miejsce zanim niniejszy artykuł zaczął obowiązywać, dokument ów powinien być potwierdzony przez zaświadczenie wydane przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego, w którym stwierdzone zostanie, iż jest on zgodny z wymogami zawartymi w art. 1 dyrektywy 78/1027/EWG.”

Artykuł 17

Art. 3 dyrektywy 78/1026/EWG otrzymuje brzmienie:

1. lit j) (“w Grecji”) otrzymuje brzmienie:

“j) w Grecji:

“Ptychio ktiniatrikis” (dyplom lekarza weterynarii) wydany przez wydział nauk geotechnicznych Uniwersytetu Arystotelesa w Salonikach lub Szkołę Weterynarii przy Uniwersytecie Arystotelesa w Salonikach;”

2. lit k) (“w Hiszpanii”) otrzymuje brzmienie:

“k) w Hiszpanii:

“Titulo de Licenciado en Veterinaria” (uniwersytecki tytuł w dziedzinie weterynarii) nadawany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki lub przez rektora uniwersytetu;”.

Artykuł 18

Art. 4 dyrektywy 78/1026/EWG otrzymuje brzmienie:

“Artykuł 4

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie spełniają wszystkich minimalnych wymogów wykształcenia szczegółowo określonych w art. 1 dyrektywy 78/1027/EWG, każde Państwo Członkowskie uznaje jako wystarczające potwierdzenie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie weterynarii, wydane przez te Państwa Członkowskie przed wejściem w życie dyrektywy 78/1027/EWG, z dołączonym zaświadczeniem stwierdzającym, że obywatele ci faktycznie i zgodnie z prawem wykonywali działalność przez co najmniej trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli tych Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji z dziedziny weterynarii, nie są zgodne z wytycznymi zawartymi w art. 3, każde Państwo Członkowskie ma obowiązek uznać za wystarczające dyplomy, świadectwa, i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji wydane przez te Państwa Członkowskie i potwierdzone przez zaświadczenia wydane przez właściwe władze lub organizacje. Zaświadczenia te powinny stwierdzać, iż dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie weterynarii zostały wydane po uzyskaniu wykształcenia zgodnego z wymogami zawartymi w dyrektywie 78/1027/EWG, o których mowa w art. 2 i 4 niniejszej dyrektywy i traktowane są przez Państwo Członkowskie, które je nadało jako kwalifikacje spełniające wymogi zawarte w art. 3 niniejszej dyrektywy.”

Artykuł 19

Do art. 1 dyrektywy 78/1027/EWG dodaje się następujący ustęp:

“5. Jako środek przejściowy nie naruszający przepisów ust. 2, ustala się, że Włochy, których ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne dotyczące programu kształcenia nie były w pełni zgodne z wymogami określonymi w

Załączniku w chwili, gdy dyrektywa 78/1026/EWG oraz niniejsza dyrektywa weszły w życie, mogą nadal stosować swe przepisy do osób, które rozpoczęły kształcenie w zakresie weterynarii nie później niż dnia 31 grudnia 1984 r.

Każde Państwo Członkowskie ma prawo żądać, aby posiadacze dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, uprawniających do wykonywania zawodu a wydane przez Włochy po ukończeniu kształcenia rozpoczętego przed dniem 1 stycznia 1985 r. przedłożyli zaświadczenia, iż przez przynajmniej trzy kolejne lata z pięciu lat poprzedzających wydanie zaświadczenia wykonywali oni faktycznie i zgodnie z prawem czynności, chyba że do wymienionego wyżej dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji dołączone jest zaświadczenie wydane przez właściwe władze włoskie, w którym poświadczają one odbycie kształcenia w pełni zgodnego z wymogami zawartymi w niniejszym artykule i Załączniku.”

Artykuł 20

W Załączniku do dyrektywy 78/1027/EWG w greckiej wersji językowej pod nagłówkiem “B. Przedmioty specjalistyczne” tiret pierwszej podpozycji “Grupa 2: Nauki kliniczne” wyrażenie “Cheiroyrgiki” zostaje zastąpione słowami “Maieftiki”.

ROZDZIAŁ V

Zmiany dotyczące dyrektyw 80/154/EWG i 80/155/EWG (wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa i koordynacja przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i wykonywania działalności przez położne)

Artykuł 21

Art.1 dyrektywy 80/154/EWG otrzymuje brzmienie:

1. pod nagłówkiem “w Republice Federalnej Niemiec” dotychczasowy tekst otrzymuje brzmienie:
“Hebamme” lub “Entbindungspfleger”;
2. pod nagłówkiem “w Grecji” dotychczasowy tekst otrzymuje brzmienie:
“Maia” lub “Maieftis”

Artykuł 22

Art. 3 dyrektywy 80/154/EWG otrzymuje brzmienie:

1. w lit. a) (“w Republice Federalnej Niemiec”) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

- “- Zeugnis ueber die staatliche Pruefung fuer Hebammen und Entbindunspfeger” wydawany przez państwową komisję egzaminacyjną”;
2. w lit. h) (“w Niderlandach”) we wszystkich wersjach językowych z wyjątkiem języka niderlandzkiego, wyrażenie “vroedvreuwdiploma” otrzymuje brzmienie: “diploma van verloskundige”;
3. lit. i) (“w Zjednoczonym Królestwie”) otrzymuje brzmienie:
- “i) w Zjednoczonym Królestwie:
- wpis położnej do części 10 rejestru prowadzonego przez Centralną Radę Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ds. Pielęgniarstwa, Położnictwa i Opieki Otwartej.”;
4. lit. j) (“w Grecji”) otrzymuje brzmienie:
- “j) w Grecji:
- “Ptyxio Maiaw h Maiezth” uwierzytelnione przez Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej;
  - “Ptxío Anvtéraw Sxolhw StelexvnZgeíaw kai Koinvnikhw Prónoiaw, Tmhmatow Maieztikhw” przyznawane przez wydział zdrowia i pracowników opieki społecznej, oddziały położnictwa wyższych ośrodków kształcenia technicznego i zawodowego, lub przez jednostki szkoleniowe prowadzone przez Ministerstwo Edukacji i Religii”;
5. lit. k) (“w Hiszpanii”) otrzymuje brzmienie:
- “k) w Hiszpanii:
- dypłom “matrona” lub “asistente obstétrico (matrona)” lub “enfermería obstétrica ginecológica”, przyznawany przez Ministerstwo Szkolnictwa i Nauki”,

Artykuł 23

Do art. 5 dyrektywy 80/154/EWG dodaje się następujący ustęp:

“3. Bez uszczerbku dla art. 4, w przypadku obywateli tych Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji z dziedziny położnictwa nie są zgodne z wytycznymi zawartymi w art. 3, każde Państwo Członkowskie ma obowiązek uznać za wystarczające dyplomy, świadectwa, i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, nadane przez te Państwa Członkowskie, wraz z zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organizacje. Zaświadczenia te powinny stwierdzać, iż dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji położnych zostały wydane po odbyciu kształcenia zgodnego z wymogami zawartymi w dyrektywie 80/155/EWG, o których mowa w art. 2

niniejszego dyrektywy i traktowane są przez Państwo Członkowskie, które je nadało jako kwalifikacje spełniające wymogi zawarte w art. 3 niniejszej dyrektywy.”

Artykuł 24

Do art. 1 dyrektywy 80/155/EWG dodaje się następujące ustępy:

“5. Przepisy niniejszej dyrektywy nie naruszają możliwości jakie mają Państwa Członkowskie przyznania na ich terytorium zgodnie z uregulowaniami prawnymi w nich obowiązującymi, prawa dostępu i wykonywania zawodu położnej posiadaczom dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji które nie zostały nabyte w Państwie Członkowskim.

6. Jako środek przejściowy nie naruszający przepisów ust. 1 i 4, ustala się, że Hiszpania, której przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące kształcenia nie w pełni odpowiadały wymogom zawartym w niniejszej dyrektywie, w momencie gdy dyrektywa 80/154/EWG i niniejsza dyrektywa weszły w życie, mogą nadal stosować swe przepisy do osób, które rozpoczęły kształcenie specjalistyczne w dziedzinie położnictwa nie później niż w dniu 31 grudnia 1985 r.”

Każde przyjmujące Państwo Członkowskie ma prawo żądać, aby posiadacze dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji uprawniające do wykonywania zawodu położnej nadane przez Hiszpanię przed dniem 1 stycznia 1986 r. przedłożyli zaświadczenia potwierdzające, iż przez przynajmniej trzy kolejne lata z pięciu lat poprzedzających wydanie zaświadczenia wykonywali oni faktycznie i zgodnie z prawem czynności położnej, chyba, że do wymienionego wyżej dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji dołączone jest zaświadczenie wydane przez właściwe władze, w którym poświadczają one odbycie kształcenia zgodnego z wymogami zawartymi w niniejszym artykule i Załączniku.”

Artykuł 25

Art. 4 ust.6 dyrektywy 80/155/EWG w hiszpańskiej wersji językowej otrzymuje brzmienie:

“6. llevar a cabo el parto normal cuando se trate de una presentación de vértice, incluyendo, si es necesario, la episiotomía, y, en caso de urgencia, realizar el parto en presentación de nalgas.”

Artykuł 26

Art. 8 dyrektywy 80/155/EWG w niemieckiej wersji językowej otrzymuje brzmienie:

“Artykuł 8

Spaetestens sechs Jahre nach Bekanntgabe dieser Richtlinie beschliesst der Rat auf Vorschlag der Kommission und nach Stellungnahme des Beratenden Ausschusses,

ob die Ausnahme nach Teil B Nummer 3 des Anhangs geändert oder aufgehoben werden soll.”

Artykuł 27

Część B Załącznika do dyrektywy 80/155/EWG otrzymuje brzmienie:

“B. KSZTAŁCENIE PRAKTYCZNE I KLINICZNE

Niniejsze kształcenie odbywać się musi pod stosownym nadzorem:

1. Poradnictwo dla kobiet ciężarnych, obejmujące co najmniej 100 badań prenatalnych.
2. Kontrola i opieka nad przynajmniej 40 kobietami ciężarnymi.
3. Przyjęcie przez uczennicę co najmniej 40 porodów; jeżeli z powodu braku rodzących nie można osiągnąć tej liczby, można ją zmniejszyć do minimum 30, pod warunkiem że uczennica asystuje przy 20 dalszych porodach.
4. Aktywny udział w porodach pośladowych. Jeżeli nie jest to możliwe ze względu na brak porodów pośladowych praktykę tą można odbyć w sytuacji symulowanej.
5. Wykonywanie nacięcia krocza i nauka zakładania szwów. Nauka owa obejmować powinna szkolenie teoretyczne i praktykę kliniczną. Nauka zakładania szwów powinna obejmować rany po nacięciu krocza i proste pęknięcia krocza. O ile jest to absolutnie niemożliwe, praktyka może się odbyć w sytuacji symulowanej.
6. Nadzór i opieka nad 40 kobietami, u których mogą wystąpić powikłania w trakcie ciąży, porodu i porodu.
7. Nadzór i opieka (łącznie z przeprowadzaniem badań) nad przynajmniej 100 położnicami i zdrowymi noworodkami.
8. Obserwacja i opieka nad noworodkami wymagającymi specjalnej troski, w tym nad noworodkami nie donoszonymi lub przenoszonymi, z małą wagą urodzeniową lub chorymi.
9. Opieka nad kobietami z ginekologicznymi i położniczymi objawami patologicznymi.
10. Zapoznanie z opieką medyczną i chirurgiczną. Ma ono mieć charakter kształcenia teoretycznego i praktyki klinicznej.”

Przepisy końcowe

Artykuł 28

Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 1990 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 29

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 października 1989 r.

W imieniu Rady

P. SOISSON

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Daty uchylenia przez niektóre Państwa Członkowskie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących nadawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, o których mowa w art. 9 dyrektywy

BELGIA

Chirurgia klatki piersiowej	1 stycznia 1983 r.	
Chirurgia naczyniowa	1 stycznia 1983 r.	
Neuropsychiatria	1 sierpnia 1987 r.	z wyjątkiem osób, które rozpoczęły kształcenie przed tym terminem

Chirurgia gastroenterologiczna 1 stycznia 1983

DANIA

Hematologia biologiczna

Fizjoterapia

1 stycznia 1983 r. z wyjątkiem osób, które rozpoczęły kształcenie przed tym terminem i ukończyły je do końca 1988 r.;

Medycyna tropikalna

1 sierpnia 1987 r. z wyjątkiem osób, które rozpoczęły kształcenie przed tym terminem

FRANCJA

Radiologia

Neuropsychiatria

3 grudnia 1971 r.

31 grudnia 1971 r.

LUKSEMBURG

Radiologia

Neuropsychiatria

Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie są już przyznawane osobom, które rozpoczęły kształcenie po 5 marca 1982 r.

NIDERLANDY:

Radiologia

Neuropsychiatria

8 lipca 1984 r.

9 lipca 1984 r.

DYREKTYWA RADY

z dnia 4 grudnia 1990 r.

**zmieniająca, z uwagi na zjednoczenie Niemiec, niektóre dyrektywy odnoszące się do
wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych**

(90/658/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49 i art. 57 ust. 1 i ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie oraz art. 66,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

we współpracy z Parlamentem Europejskim²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

z uwagi na zjednoczenie Niemiec niezbędne jest wprowadzenie niektórych zmian do dyrektyw 75/362/EWG⁴, 77/452/EWG⁵, 78/686/EWG⁶, 78/1026/EWG⁷ i 80/154/EWG⁸, ostatecznie zmienionych dyrektywami 89/594/EWG⁹ i 89/595/EWG¹⁰, dotyczących, odpowiednio, wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza, pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, lekarza dentystry, lekarza weterynarii oraz położnej, jak również do dyrektywy 85/433/EWG¹¹, zmienionej dyrektywą 85/584/EWG¹² i dyrektywy 85/384/EWG¹³, ostatecznie zmienionej dyrektywą nr 86/17/EWG¹⁴, dotyczących, odpowiednio, wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wydawanych w dziedzinie

¹ Dz.U. nr L 266 z 28.9.1990, str. 12 wraz ze zmianą przekazaną 28 listopada 1990 r.

² Opinia wydana dnia 24 października 1990 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja wydana dnia 21 listopada 1990 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym)

³ Opinia wydana dnia 20 listopada 1990 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym)

⁴ Dz.U. nr L 167 z 30.6.1975, str. 1

⁵ Dz.U. nr L 176 z 15.7.1977, str. 1

⁶ Dz.U. nr L 233 z 24.8.1978, str. 1

⁷ Dz.U. nr L 362 z 23.12.1978, str. 1

⁸ Dz.U. nr L 33 z 11.2.1980, str. 1

⁹ Dz.U. nr L 341 z 23.11.1989, str. 19

¹⁰ Dz.U. nr L 341 z 23.11.1989, str. 30

¹¹ Dz.U. nr L 253 z 24.9.1985, str. 37

¹² Dz.U. nr L 372 z 31.12.1985, str. 42

¹³ Dz.U. nr L 223 z 21.8.1985, str. 15

¹⁴ Dz.U. nr L 27 z 1.2.1986, str. 71

farmacji i architektury oraz do dyrektywy 75/363/EWG¹⁵, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/594/EWG, dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarza;

od czasu zjednoczenia Niemiec, prawo wspólnotowe stosuje się w pełni na terytorium dawnej Niemieckiej Republiki Demokratycznej;

w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji panującej na wspomnianym terytorium niezbędne okazuje się wprowadzenie zmian do wspomnianych dyrektyw;

konieczne jest przyznanie – na zasadzie praw nabytych – obywatelom niemieckim, wykonującym swój zawód na wyżej wymienionym terytorium na podstawie wykształcenia, którego zdobywanie rozpoczęli tam przed zjednoczeniem, a które nie jest zgodne z zasadami wspólnotowymi w dziedzinie kształcenia, prawa do uznania ich dyplomów, świadectw czy innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji na warunkach podobnych do tych, z których skorzystali inni obywatele Państw Członkowskich w momencie przyjmowania wyżej wymienionych dyrektyw lub w momencie przyjmowania tych Państw do Wspólnoty;

należy chronić na szczeblu Wspólnoty prawa nabyte osób posiadających stare dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które nie są już wydawane wskutek zmian zaszłych w przepisach Państwa Członkowskiego, które je wydało. Postanowienie takie zostało wprowadzone na mocy dyrektywy 89/594/EWG do większości dyrektyw dotyczących wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji. Postanowienie to może, bez potrzeby wnoszenia do niego żadnych zmian, działać na korzyść obywateli niemieckich pochodzących z terytorium dawnej Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Należy również wprowadzić podobne postanowienie do dyrektywy 85/433/EWG dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie farmacji;

większość przepisów szczególnych odnoszących się do uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wydawanych przez dawną Niemiecką Republikę Demokratyczną traci podstawę z uwagi na zjednoczenie Niemiec. Przepisy te powinny zostać uchylone,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do dyrektywy 75/362/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 lit. a) skreśla się pkt 3 („Niemcy”).
2. Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 9a

---

¹⁵ Dz.U. nr L 167 z 30.6.1975, str. 14

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 1 dyrektywy 75/363/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,
- nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w art. 3 lit. a) punkty 1 i 2 oraz
- jest do nich dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze niemieckie stwierdzające, że osoby te wykonywały w Niemczech, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, przedmiotowy zawód przynajmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza specjalisty, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 2-5 dyrektywy 75/363/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed wygaśnięciem terminu ustanowionego w art. 9 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 75/363/EWG oraz
- umożliwiają wykonywanie zawodu lekarza specjalisty na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w art. 5 i 7.

Państwa Członkowskie mogą jednakże wymagać, by do tych dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji było dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze bądź organy niemieckie, stwierdzające, że dana osoba wykonywała zawód lekarza specjalisty przez okres równy podwojonemu okresowi różnicy pomiędzy długością specjalistycznego kształcenia nabytego na terytorium Niemiec i minimalną długością kształcenia ustanowioną w dyrektywie 75/363/EWG, w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie spełniają minimalnych wymagań dotyczących długości kształcenia ustanowionych w art. 4 i 5 dyrektywy 75/363/EWG.”

W art. 9 ust. 1 dyrektywy 75/363/EWG dodaje się następujący akapit drugi:

„Jednakże w odniesieniu do terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Niemcy podejmują środki niezbędne do stosowania art. 2-5 w terminie osiemnastu miesięcy począwszy od daty zjednoczenia.”

Artykuł 3

Do dyrektywy 77/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art.3 lit. a) („Niemcy”) skreśla się tiret drugie;
2. Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 1 dyrektywy 77/453/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,
- dają prawo do wykonywania zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w art. 3 lit. a) oraz
- jest do nich dołączone zaświadczenie, wydane przez właściwe władze niemieckie, stwierdzające, że osoby te wykonywały, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, zawód pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną w Niemczech, przynajmniej przez trzy lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia. Ta działalność musi obejmować pełną odpowiedzialność za planowanie, organizację i realizację opieki pielęgniarskiej nad pacjentem.”

Artykuł 4

Do dyrektywy 78/686/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 lit. a) („Niemcy”) skreśla się:
  - podział na dwa numerowane punkty,

- tekst z pkt. 2.

2. Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 7a

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,
- nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza dentysty na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie określone w art. 3 lit. a) oraz
- jest do nich dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze niemieckie stwierdzające, że osoby te wykonywały w Niemczech, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, omawiany zawód przynajmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty specjalisty, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 2 i 3 dyrektywy 78/687/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec oraz
- nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza dentysty specjalisty na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w art. 5 ust. 1 i 2.

Państwa Członkowskie mogą jednakże wymagać, by do tych dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji było dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze bądź instytucje niemieckie, stwierdzające, że dana osoba wykonywała zawód lekarza dentysty specjalisty przez okres równy podwojonemu okresowi różnicy pomiędzy długością specjalistycznego kształcenia nabytego na terytorium Niemiec i minimalną długością kształcenia ustanowioną w

dyrektywie 78/687/EWG, w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie spełniają minimalnych wymagań dotyczących długości kształcenia ustanowionych w art. 2 dyrektywy 78/687/EWG.”

Artykuł 5

Do dyrektywy 78/1026/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 lit. a) („Niemcy”) skreśla się:
  - podział na dwa numerowane punkty,
  - tekst z pkt. 2.
2. Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 4a

W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza weterynarii, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia przewidzianych w art. 1 dyrektywy 78/1027/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,
- nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w art. 3 lit. a) oraz
- jest do nich dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze niemieckie stwierdzające, że osoby te wykonywały w Niemczech, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, omawiany zawód przynajmniej przez trzy kolejne lata z rzędu w okresie pięciu lat poprzedzających wydanie datę wydania zaświadczenia.”

Artykuł 6

W dyrektywie 80/154/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 lit. a) („Niemcy”) skreśla się:
  - podział na dwa tiret,
  - tekst z drugiego tiret.

2. Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 5a

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji położnej, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymagom kształcenia ustanowionym w art. 1 dyrektywy 80/155/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,
- nadają prawo do wykonywania zawodu położnej na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w art. 3 lit. a) oraz
- jest do nich dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze niemieckie stwierdzające, że osoby te wykonywały w Niemczech, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, omawiany zawód przynajmniej przez trzy lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji położnej, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które odpowiada minimalnym wymagom kształcenia ustanowionym w art. 1 dyrektywy 80/155/EWG, ale które, na podstawie art. 2, może być uznane tylko pod warunkiem uzupełnienia go praktyką zawodową określoną w art. 4, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają te dyplomy, certyfikaty i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec oraz
- jest do nich dołączone zaświadczenie stwierdzające, że osoby te wykonywały, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, omawiany zawód w Niemczech, przynajmniej przez dwa lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.”

Artykuł 7

W dyrektywie 85/433/EWG:

1. W art. 4 lit. c) („Niemcy”) skreśla się:

- podział na dwa numerowane punkty,

- tekst z pkt. 2.

2. W art. 6:

- obecny tekst otrzymuje oznaczenie ust. 1,
- dodaje się następujący ust. 2:

„2. Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, uniwersyteckie lub równoważne, w dziedzinie farmacji, które są wydawane obywatelom Państw Członkowskich przez Państwa Członkowskie, i które odpowiadają minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 2 dyrektywy 85/432/EWG, ale które nie odpowiadają nazwom określonym w art. 4, zostają uznane za równoważne przy stosowaniu dyrektywy z dyplomami określonymi w tymże artykule, o ile jest do nich dołączone zaświadczenie stwierdzające, że potwierdzają one wykształcenie zgodne z postanowieniami dyrektywy 85/432/EWG wspomnianymi w art. 2 niniejszej dyrektywy oraz o ile są one uznane za równoważne przez Państwo Członkowskie, które je wydało, z dyplomami, których nazwy zostały określone w art. 4 niniejszej dyrektywy”.

3. Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 6a

Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, uniwersyteckie lub równoważne, w dziedzinie farmacji, które potwierdzają wykształcenie nabyte przez obywateli Państw Członkowskich na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, a które nie odpowiadają minimalnym wymogom kształceniowych ustanowionym w art. 2 dyrektywy 85/432/EWG zostają uznane za równoważne z dyplomami odpowiadającymi takim wymaganiom, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,
- nadają prawo do wykonywania zawodu farmaceuty na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak tytuł, który jest wydawany przez właściwe władze niemieckie, określony w art. 4 lit. c) oraz
- jest do nich dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze niemieckie stwierdzające, że osoby posiadające te tytuły wykonywały, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, przynajmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia, jeden z zawodów, o których mowa w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG, o ile dostęp do tego zawodu jest w danym Państwie Członkowskim regulowany na mocy szczególnych przepisów.”

Artykuł 8

Skreśla się art. 6 dyrektywy 85/384/EWG.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 1991 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przyjmując powyższe środki, Państwa Członkowskie zamieszczą w nich odniesienie do niniejszej dyrektywy lub też odniesienie takie zostanie do nich dołączone przy urzędowej publikacji. Sposób dokonania tego odniesienia jest ustanawiany przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 1990 r.

W imieniu Rady

G. DE MICHELIS

Przewodniczący

DYREKTYWA 97/50/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 6 października 1997 r.

zmieniająca dyrektywę 93/16/EWG mającą na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 49, 57 ust. 1 i 2 zdanie pierwsze i drugie oraz art. 66,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym²,

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu³, na podstawie wspólnego tekstu zatwierdzonego dnia 28 maja 1997 r. przez Komitet Pojedynczy,

a także mając na uwadze, co następuje:

konieczne jest wprowadzenie odpowiednich procedur uaktualniania art. 5 ust. 3, art. 7 ust. 2 i art. 26 i 27 dyrektywy 93/16/EWG⁴, uwzględniających częste zmiany następujące w szkoleniu i nazewnictwie specjalizacji medycznych w różnych Państwach Członkowskich;

wykorzystanie procedur, ustanowionych w decyzji Rady 87/373/EWG z dnia 13 lipca 1987 r., ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁵, pozwoliłoby poprawić skuteczność wspólnotowego procesu decyzyjnego, tak aby ułatwić skuteczne wykonywanie prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług przez lekarzy specjalistów, których prawa zależą od uaktualnienia cytowanych wcześniej przepisów;

procedury ustanowione w decyzji 87/373/EWG będą stosowane w oparciu o *modus vivendi*⁶ w dziedzinie komitologii, zawarty między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją, aż do czasu dokonania zmiany Traktatów na podstawie art. N ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej;

należy aktualizować art. 5 ust. 3 i art. 7 ust. 2 w odniesieniu do specjalizacji medycznych, gdy będą one uznane przez dwa lub więcej Państwa Członkowskie, i wpisywać te państwa na

¹ Dz.U. C 389 z 31.12.1994, str. 19.

² Dz.U. C 133 z 31.5.1995, str. 10.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 29 czerwca 1995 r. (Dz. U. C 183 z 17.7.1995, str. 24), Stanowisko wspólne Rady z dnia 18 czerwca 1996 r. (Dz. U. C 248 z 26.8.1996, str. 71) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 1996 r. (Dz. U. C 347 z 18.11.1996, str. 31). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lipca 1997 r. Decyzja Rady z dnia 24 lipca 1997 r.

⁴ Dz.U. L 165 z 7.7.1993, str. 1. Dyrektywa zmieniona przez Akt Przystąpienia z 1994 r.

⁵ Dz.U. L 197 z 18.7.1987, str. 33.

⁶ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, str. 1.

odpowiednie listy nazw specjalizacji, gdy kształcenie w tych Państwach Członkowskich zgodne jest z minimalnymi wymogami określonymi w dyrektywie 93/16/EWG;

należy określać w art. 26 i 27 wspomnianej dyrektywy minimalne okresy szkolenia we wprowadzanych specjalizacjach i w miarę potrzeb zmieniać inne minimalne okresy;

Komisja, wspomagana w trybie doradztwa przez Komitet Wyższych Urzędników ds. zdrowia publicznego, ustanowiony decyzją 75/365/EWG⁶, może wprowadzać niezbędne zmiany w art. 5 ust. 3 i w art. 7 ust. 2.

stosowne jest, aby wspomagając Komisję w dokonywaniu takich zmian art. 26 i 27, Komitet ten działał jako komitet zarządzający;

ustanowiony w Komisji na podstawie decyzji 75/364/EWG⁷ Komitet Doradczy Szkolenia Lekarzy przekazuje Komisji i Państwom Członkowskim opinie i zalecenia w ramach stosowania dyrektywy 93/16/EWG;

w przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy wydane przez państwa trzecie, istotne problemy związane ze stosowaniem dyrektyw sektorowych należy rozpatrywać w ramach powszechnego systemu uznawania dyplomów wykształcenia wyższego, przyznanych po ukończeniu edukacji zawodowej lub szkolenia,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 93/16/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Zmiany listy nazw zamieszczonej w ust. 3 dokonuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 44a ust. 2.”

2) w art. 7 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zmiany listy nazw zamieszczonej w ust. 2 dokonuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44a ust. 2.”

3) W art. 26 i 27 dodaje się następujący akapit:

„Zmiany wykazu minimalnych okresów trwania kursów szkolenia specjalistycznego, o którym mowa w niniejszym artykule, dokonuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44a ust. 3.”

4) Dodaje się art. 44a w brzmieniu:

---

⁶ Dz. U. L 167 z 30.6.1975, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 80/157/EWG (Dz. U. L 33 z 11.2. 1980, str. 15).

⁷ Dz. U. L 167 z 30.6.1975, str. 17.

„Artykuł 44a

1. W przypadku, gdy ma zostać zastosowana procedura ustanowiona niniejszym artykułem, Komisja jest wspomagana przez Komitet Wyższych Urzędników ds. zdrowia publicznego, powołany decyzją 75/365/EWG*.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje swoją opinię na temat tego projektu w terminie, jaki przewodniczący może określić w związku z pilnością rozważanej kwestii, w razie potrzeby odwołując się do głosowania.

Opinię włącza się do Protokołu. Każde Państwo Członkowskie może zażądać odnotowania w Protokole swojego stanowiska.

Komisja bierze pod uwagę opinię Komitetu w jak najszerszym zakresie, oraz informuje Komitet o zakresie, w jakim jego opinia została uwzględniona.

3. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet wydaje swoją opinię na temat tego projektu w terminie, jaki przewodniczący może ustanowić w związku z pilnością rozpatrywanej kwestii. Opinia zostaje wydana większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do decyzji, jakie Rada ma podejmować wniosok Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w komitecie obliczane są w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja podejmuje środki, które stosuje się niezwłocznie. Jednakże jeśli nie są one zgodne z opinią komitetu, o środkach tych Komisja bezzwłocznie powiadamia Radę.

W tym przypadku:

- a) Komisja odracza stosowanie podjętych środków o dwa miesiące od daty takiego powiadomienia;
- b) Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie określonym w lit. a).

---

* Dz. U. L 167 z 30.6.1975, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 80/157/EWG (Dz. U. L 33 z 11.2.1980, str. 15).”

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej ogłoszeniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 października 1997 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. M. GIL-ROBLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

J. POOS

Przewodniczący

Deklaracja Komisji

Dotycząca akapitu 7b preambuły (nowa)

Komisja podkreśla, że konieczność ustanowienia równoważności dyplomów lekarskich uzyskanych poza Unią Europejską pozostaje jednym z istotnych problemów do rozwiązania.

DYREKTYWA KOMISJI 98/21/WE

z dnia 8 kwietnia 1998 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 93/16/EWG mającą na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 49, art. 57 ust. 1 i 2, zdanie pierwsze i trzecie i art. 66,

uwzględniając dyrektywę Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającą na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji¹, ostatnio zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 97/50/WE², w szczególności jej art. 44a,

a także mając na uwadze, co następuje:

Niderlandy wystąpiły z uzasadnionym wnioskiem o zmianę nazwy medycyny pracy dla tego Państwa Członkowskiego w wykazie specjalizacji medycznych, wspólnych dla przynajmniej dwóch Państw Członkowskich;

Belgia i Luksemburg wystąpiły z uzasadnionym wnioskiem o włączenie medycyny pracy dla tych Państw Członkowskich do wykazu specjalizacji medycznych, wspólnych dla przynajmniej dwóch Państw Członkowskich;

Szwecja wystąpiła z uzasadnionym wnioskiem o włączenie medycyny społecznej dla tego Państwa Członkowskiego do wykazu specjalizacji medycznych wspólnych, dla przynajmniej dwóch Państw Członkowskich;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu Wysokich Urzędników ds. zdrowia publicznego ustanowionego w decyzji Rady 75/365/EWG³,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W art. 7 ust. 2 dyrektywy 93/16/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w punkcie „medycyna pracy”, dodaje się, co następuje:

¹ Dz.U. nr L 165 z 7.7.1993, str. 1.

² Dz.U. nr L 291 z 24.10.1997, str. 35.

³ Dz.U. nr L 167 z 30.6.1975, str. 19.

„Belgia: medycyna pracy/arbeidsgeneeskunde,

Luksemburg: medycyna pracy”.

- b) w punkcie „medycyna pracy”, określenie „arbeids- en bedrijfsgeneeskunde” odnoszące się do Niderlandów, zastępuje się określeniem „arbeid en gezondheid”.
- c) w punkcie „medycyna społeczna” dodaje się, co następuje:
„Szwecja: Socialmedecin”.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 31 grudnia 1998 r. o czym niezwłocznie powiadomią Komisję.

Przepisy te powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 kwietnia 1998 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji

DYREKTYWA KOMISJI 98/63/WE

z dnia 3 września 1998 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 93/16/EWG mająca na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności art. 49, art. 57 ust. 1 i 2, zdanie pierwsze i drugie oraz art. 66,

uwzględniając dyrektywę Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającą na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji¹, zmienioną dyrektywą Komisji 98/21/WE², w szczególności jej art. 44a,

a także mając na uwadze, co następuje:

Zjednoczone Królestwo wystosowało uzasadniony wniosek zmiany dla tego Państwa Członkowskiego określić neurochirurgii, medycyny internistycznej, ortopedii, anatomii patologicznej i psychiatrii znajdujących się w wykazie specjalności lekarskich wspólnych dla wszystkich Państw Członkowskich;

Luksemburg wystosował uzasadniony wniosek wprowadzenia, dla tego Państwa Członkowskiego, określić biologii klinicznej, gastro - enterologicznej chirurgii, medycyny jądrowej, chirurgii szczękowo - twarzowej i chirurgii dentystrycznej, jamy ustnej i szczękowo - twarzowej, do wykazu specjalności lekarskich wspólnych dla dwóch lub więcej Państw Członkowskich;

Grecja wystosowała uzasadniony wniosek zmiany dla tego Państwa Członkowskiego określenia radioterapii w wykazie specjalności lekarskich wspólnych dla dwóch lub więcej Państw Członkowskich;

Zjednoczone Królestwo wystosowało uzasadniony wniosek zmiany dla tego Państwa Członkowskiego określić mikrobiologii bakteriologicznej, chirurgii piersiowej, kardiologii, wenerologii, diagnostyki radiologicznej, radioterapii, geriatry, chorób nerkowych, chorób zakaźnych i medycyny społecznej znajdujących się w wykazie specjalności lekarskich wspólnych dla dwóch lub więcej Państw Członkowskich;

---

¹ Dz. U. L 165 z 7.7.1993, str. 1.

² Dz. U. L 119 z 22.4.1998, str. 15.

Grecja wystosowała uzasadniony wniosek wprowadzenia dla tego Państwa Członkowskiego określeń chirurgii naczyniowej i medycyny społecznej znajdujących się w wykazie specjalności lekarskich wspólnych dla dwóch lub więcej Państw Członkowskich;

Belgia, Irlandia i Zjednoczone Królestwo wystosowały uzasadnione wnioski wprowadzenia dla tych Państw Członkowskich medycyny nagłych wypadków do wykazu specjalności lekarskich wspólnych dla dwóch lub więcej Państw Członkowskich;

Dania, Hiszpania, Włochy, Irlandia, Finlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo wystosowały uzasadnione wnioski wprowadzenia neurofizjologii klinicznej w wykazie specjalności lekarskich wspólnych dla dwóch lub więcej Państw Członkowskich;

Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu Wyższych Urzędników ds. zdrowia publicznego ustanowionego decyzją Rady 75/365/EWG³,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W art. 5 ust. 3 dyrektywy 93/16/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) w punkcie “neurochirurgia”, określenie “neurological surgery” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostaje zastąpione określeniem “neurosurgery”;
- b) w punkcie “medycyna internistyczna”, określenie “general medicine” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostaje zastąpione określeniem “general (internal) medicine”;
- c) w punkcie “ortopedia”, określenie “orthopaedic surgery” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostaje zastąpione określeniem “trauma and orthopaedic surgery”;
- d) w punkcie “anatomia patologiczna”, określenie “morbid anatomy and histopathology” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostaje zastąpione określeniem “histopathology”;
- e) w punkcie “psychiatria”, określenie “psychiatry” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostaje zastąpione określeniem “psychiatry ogólna”.

Artykuł 2

W art. 7, ust. 2 dyrektywy 93/16/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) w punkcie “biologia kliniczna” dodano następujące zdanie:
“Luksemburg: biologie clinique”;
- b) w punkcie “mikrobiologia - bakteriologia”, określenie “microbiology - bacteriology” przy

---

³ Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 19.

państwie “Zjednoczone Królestwo” zostaje zastąpione określeniem “medical microbiology and virology”;

- c) w punkcie “chirurgia piersiowa”, określenie “thoracic surgery” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostaje zastąpione określeniem “cardio - thoracic surgery”;
- d) w punkcie “chirurgia naczyniowa”, dodano:
“Greece: Αγγειοχειρουργικής”;
- e) w punkcie “kardiologia”, określenie “cardio - vascular diseases” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostaje zastąpione określeniem “cardiology”;
- f) w punkcie “wenerologia”, określenie “venerology” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostaje zastąpione określeniem “genito - urinary medicine”;
- g) w punkcie “diagnostyka radiologiczna” określenie “diagnostic radiology” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostaje zastąpione określeniem “clinical radiology”;
- h) w punkcie “radioterapia”, określenie “Ακτινοθεραπευτική” przy państwie “Grecja” zostaje zastąpione określeniem “Ακτινοθεραπευτική - Ογκολογία”, a określenie “radiotherapy” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostaje zastąpione określeniem “clinical oncology”;
- i) w punkcie “geriatria”, określenie “geriatrics” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostaje zastąpione określeniem “geriatric medicine”;
- j) w punkcie “choroby nerkowe”, określenie “renal disease” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostało zastąpione określeniem “renal medicine”;
- k) w punkcie “choroby zakaźne”, określenie “communicable diseases” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostało zastąpione określeniem “infectious diseases”;
- l) w punkcie “medycyna społeczna”, w greckim zostało dodane: “Grece Κοινωνική Ιατρική”, a określenie “community medicine” przy państwie “Zjednoczone Królestwo” zostało zastąpione określeniem “public health medicine”;
- m) w punkcie “chirurgia gastro - enterologiczna”, dodano następujące określenie:
“Luksemburg: chirurgie gastro - entérologique”;
- n) w punkcie “medycyna jądrowa”, dodano następujące określenie :
“Luksemburg: médecine nucléaire”;
- o) w punkcie “chirurgia szczękowo- twarzowa (podstawowe szkolenie medyczne)”, dodano następujące określenie:

“Luksemburg: chirurgie maxillo - faciale”;

- p) w punkcie “chirurgia dentystyczna, jamy ustnej, szczękowo - twarzowa (podstawowe szkolenie medyczne i dentystyczne)”, dodano następujące określenie:

“Luksemburg: chirurgie dentaire, orale maxillo – faciale“;

- q) dodano następujące dwa punkty:

- *medycyna wypadkowa i nagłych wypadków*

Irlandia: accident and emergency medicine

Zjednoczone Królestwo: accident and emergency medicine

- *neurofizjologia kliniczna*

Dania: klinisk neurofysiology

Hiszpania: neurofisiologia clinica

Irlandia: neurophysiology

Szwecja: klinisk neurofysiology

Zjednoczone Królestwo: clinical neurophysiology”.

Artykuł 3

W art. 27 dyrektywy 93/16/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) w punkcie: “pierwsza grupa (pięć lat)”, dodano następujące określenie:

“- medycyna wypadkowa i nagłych wypadków”;

- b) w punkcie “grupa druga (cztery lata)”, dodano następujące określenie:

“- neurofizjologia”.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 30 czerwca 1999 roku i niezwłocznie powiadamią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte zgodnie z niniejszym ustępem powinny zawierać odniesienie do niniejszej

dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 września 1999 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji

DYREKTYWA KOMISJI 1999/46/WE

z dnia 21 maja 1999 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 93/16/EWG mającą na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy oraz wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 40, art. 47 ustęp 1 i 2, pierwsze i trzecie zdanie oraz art. 55 ,

uwzględniając dyrektywę Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającą na celu ułatwienia swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji¹, ostatnio zmienioną dyrektywą Komisji 98/63/WE², w szczególności jej art. 44a,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Włochy wystosowały uzasadniony wniosek o zmianę nazwy medycyny ginekologiczno - położniczej, okulistyki i pulmonologii dla tego Państwa Członkowskiego w wykazie medycyny specjalistycznej, wspólnej dla wszystkich Państw Członkowskich oraz zmianę nazwy biologii klinicznej, mikrobiologii - bakteriologii, chirurgii plastycznej, gastroenterologii, endokrynologii i fizjoterapii dla tego Państwa Członkowskiego w wykazie medycyny specjalistycznej, charakterystycznej dla dwóch lub więcej Państw Członkowskich.
2. Włochy wystosowały uzasadniony wniosek o włączenie nazwy biochemii, radiologii diagnostycznej, radioterapii i geriatry dla tego Państwa Członkowskiego do wykazu medycyny specjalistycznej, charakterystycznej dla dwóch lub więcej Państw Członkowskich; dlatego zmienia się wykaz medycyny specjalistycznej, wspólnej dla wszystkich Państw Członkowskich, w odniesieniu do radiologii diagnostycznej i radioterapii.
3. Hiszpania i Włochy wystosowały uzasadniony wniosek o włączenie medycyny społecznej dla tych Państw Członkowskich do wykazu medycyny specjalistycznej, charakterystycznej dla dwóch lub więcej Państw Członkowskich.
4. Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu Wyższych Urzędników ds. zdrowia publicznego, ustanowionego decyzją Rady 75/365/EWG³,

¹ Dz.U. nr L 165, z 7.7.1993, str. 1.

² Dz.U. nr L 253, z 15.9.1998, str. 24.

³ Dz.U. nr L 167, z 30.6.1975, str. 19.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W art. 5 ust. 3 dyrektywy 93/16/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) w punkcie „ginekologia i położnictwo” określenie „ostetricia e ginecologia” przy państwie „Włochy” zastępuje się określeniem „ginecologia e ostetricia”;
- b) w punkcie „okulistyka” określenie „oculistica” przy państwie „Włochy” zastępuje się określeniem „oftalmologia”;
- c) w punkcie „pulmonologia” określenie „tisiologia e malattie dell'apparato respiratorio” przy państwie „Włochy” zastępuje się określeniem „malattie dell'apparato respiratorio”;
- d) dodaje się dwie pozycje w brzmieniu:

„— *diagnostyka radiologiczna*

Belgia:	Radiodiagnostic / röntgendiagnose,
Dania:	Diagnostisk radiologi eller røntgenundersøgelse,
Niemcy:	Radiologische Diagnostik,
Grecja:	ακτινοδιαγνωστική,
Hiszpania:	Radiodiagnóstico,
Francja:	Radiodiagnostic et imagerie médicale,
Irlandia:	diagnostic radiology,
Włochy:	Radiodiagnostical,
Luksemburg:	Radiodiagnostic,
Niderlandy:	Radiodiagnostiek,
Austria:	Medizinische Radiologie - Diagnostik,
Portugalia:	Radiodiagnóstico,
Finlandia:	radiologia / radiologi,
Szwecja:	medicinsk radiologi,
Wielka Brytania:	diagnostic radiology.

— *radioterapia*

Belgia:	radio- et radiumthérapie / radoen radiumtherapie
Dania:	Terapeutisk radiologi eller strålebehandling
Niemcy:	Strahlentherapie
Grecja:	ακτινοθεραπευτική,
Hiszpania:	oncologia radioterápica
Francja:	oncologie, option radiothérapie,
Irlandia:	Radiotherapy,
Włochy:	Radioterapia,
Luksemburg:	Radiothérapie,
Niderlandy:	Radiotherapie,
Austria:	Strahlentherapie - Radioonkologie,

Portugalia:	Radiotherapy radiodiagnóstico,
Finlandia:	Syöpätaudit ja sädehoito - cancersjukodomar och radioterapi,
Szwecja:	onkology,
Wielka Brytania:	Radiotherapy.”

Artykuł 2

W art. 7 ust. 2 dyrektywy 93/16/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) w punkcie „mikrobiologia i bakteriologia” określenie „patologia diagnostica di laboratorio” przy państwie „Włochy” zastępuje się określeniem „patologia clinica”;
- b) w punkcie „mikrobiologia i bakteriologia” określenie „microbiologia” przy państwie „Włochy” zastępuje się określeniem „microbiologia e virologia”;
- c) w punkcie „biochemia” dodaje się następujący tekst:
„Włochy: biochimica clinica”.
- d) w punkcie „chirurgia plastyczna” określenie „chirurgia plastica” przy państwie „Włochy” zastępuje się określeniem „chirurgia plastica e ricostruttiva”;
- e) w punkcie „gastroenterologia” określenie „malattie dell’apparato digerente, della nutrizione e ricambio” przy państwie „Włochy” zastępuje się określeniem „gastroenterologia”;
- f) w punkcie „endokrynologia” określenie „endocrinologia” przy państwie „Włochy” zastępuje się określeniem „endocrinologia e malattie del ricambio”;
- g) w punkcie „fizjoterapia” określenie „fisioterapia” przy państwie „Włochy” zastępuje się określeniem „medicina fisica e riabilitazione”;
- h) w punkcie „geriatria” dodaje się:
„Włochy: geriatria”.
- i) w punkcie „medycyna społeczna” dodaje się:
„Hiszpania: medicina preventiva y salud pública
Włochy: igiene e medicina sociale”.
- j) skreśla się pozycję „diagnostyka radiologiczna” i „radioterapia”.

Artykuł 3

W art. 26 dyrektywy 93/16/EWG, do drugiej grupy (cztery lata), dodaje się:

„— radiologia diagnostyczna

— radioterapia”.

Artykuł 4

W art. 27 dyrektywy 93/16/EWG z drugiej grupy (cztery lata) skreśla się następujące wyrazy:

„— radiologia diagnostyczna

— radioterapia”.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później, niż do dnia 31 grudnia 1999 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Gdy Państwa Członkowskie przyjmą te przepisy, powinny one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metoda dokonywania takiego odniesienia będzie określona przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 maja 1999 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji

DYREKTYWA 2001/19/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 14 maja 2001 r.

zmieniająca dyrektywy Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG/, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarstwa ogólnej, lekarza dentysty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 40, 47 ust. 1, art. 47 ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie, oraz art. 55,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu³, w świetle tekstu jednolitego zatwierdzonego przez Komitet Pojedynczy dnia 15 stycznia 2001 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) W dniu 16 lutego 1996 r. Komisja złożyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie swoje sprawozdanie na temat stosowania ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia wyższych studiów, przygotowane zgodnie z art. 13 dyrektywy Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego trwających co najmniej trzy lata⁴. W sprawozdaniu tym Komisja podjęła się zbadania możliwości włączenia do dyrektywy obowiązku uwzględnienia podczas sprawdzania wniosków o uznanie, doświadczenia zdobytego po uzyskaniu przedmiotowych kwalifikacji, możliwość wprowadzenia koncepcji „kształcenia i szkolenia podlegających regulacjom prawnym”. Komisja podjęła się także zbadania możliwości przygotowania poszerzenia roli zespołu koordynacyjnego powołanego na mocy art. 9 ust. 2 dyrektywy 89/48/EWG w celu zagwarantowania jednolitego stosowania i interpretacji dyrektywy.

¹ Dz.U.nr C 28 z 26.1.1998, str. 1.

² Dz.U. nr C 235 z 27.7.1998, str. 53.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lipca 1998 r. (Dz.U. C 226 z 20.7.1998, str. 26), podtrzymana dnia 27 października 1999 r., wspólne stanowisko Rady z dnia 20 marca 2000 r. (Dz.U. C 119 z 27.4.2000, str. 1) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 1 lutego 2001 i decyzja Rady z dnia 26 lutego 2001 r.

⁴ Dz.U. nr L 19 z 24.1.1989, str. 16.

- 2) Koncepcja kształcenia i szkolenia podlegających regulacjom prawnym, wprowadzona dyrektywą Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniająca dyrektywę 89/48/EWG⁵ (obie dyrektywy zwane dalej „dyrektywami w sprawie ogólnego systemu”), powinna być rozciągnięta na początkowy system ogólny i opierać się na tych samych podstawach poprzez stosowanie do niego tych samych zasad. Wybór środków określania zawodów objętych edukacją i szkoleniem podlegającym regulacjom należy pozostawić do indywidualnej decyzji Państwa Członkowskiego.
- 3) Dyrektywy w sprawie ogólnego systemu pozwalają przyjmującemu Państwu Członkowskiemu, stosownie do określonych warunków, wymagać od osoby składającej wniosek, podjęcia środków wyrównawczych, szczególnie w przypadku, w którym występują istotne różnice między zdobytym teoretycznym i/lub praktycznym wykształceniem i przebyłym szkoleniem, a wymogami kwalifikacyjnymi w przyjmującym Państwie Członkowskim. Zgodnie z art. 39 i 43 Traktatu, w interpretacji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich⁶, przyjmujące Państwo Członkowskie musi ocenić, czy doświadczenie zawodowe jest wystarczające dla uzupełnienia brakującej wiedzy; dla jasności i pewności prawnej po stronie osób pragnących wykonywać swój zawód w innym Państwie Członkowskim, pożądane jest włączenie do dyrektyw w sprawie ogólnego systemu, wymagania, aby przyjmujące Państwo Członkowskie musiało zbadać, czy doświadczenie zawodowe zdobyte przez osobę składającą wniosek od momentu uzyskania kwalifikacji obejmuje zagadnienia, o których mowa powyżej.
- 4) Procedura koordynacji przewidziana w dyrektywach w sprawie ogólnego systemu powinna zostać poprawiona i uproszczona i umożliwiająca zespołowi koordynacyjnemu podejmowania i publikowania opinii w kwestiach, skierowanych do niego przez Komisję, dotyczących praktycznego zastosowania systemu ogólnego.
- 5) W komunikacie skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie inicjatywy SLIM, Komisja podjęła się przedstawienia propozycji, mających na celu uproszczenie aktualizowania wykazów kwalifikacji, które spełniają warunki ich automatycznego uznania. Dyrektywa Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mająca na celu ułatwienia swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji⁷ przewiduje prostą procedurę w przypadku kwalifikacji lekarzy rodzinnych; jak wykazała dotychczasowa praktyka, procedura zapewnia wystarczającą pewność prawną; pożądane jest rozszerzenie jej na kwalifikacje pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, lekarzy dentyków, lekarzy weterynarii, położnych, farmaceutów oraz lekarzy, o których odpowiednio mowa w dyrektywach Rady 77/452/EWG⁸, 77/453/EWG⁹, 78/686/EWG¹⁰, 78/687/EWG¹¹, 78/1026/EWG¹², 78/1027/EWG¹³, 80/154/EWG¹⁴,

⁵ Dz.U.nr L 209 z 24.7.1992, str. 25. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2000/5/WE (DZ.U. L 54 z 26.2.2000, str. 42).

⁶ C-340/89 (Vlassopoulou) 1991 Zb. Orz.-I-2357.

⁷ Dz.U. nr L 165 z 7.7.1993, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/46/WE (Dz.U. L 139 z 2.6.1999, str. 25).

⁸ Dz.U. nr L 176 z 15.7.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁹ Dz.U. nr L 176 z 15.7.1977, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 89/595/EWG (DZ.U. L 341 z 23.11.1989, str. 30).

¹⁰ Dz.U. nr L 233 z 24.8.1978, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

¹¹ Dz.U. nr L 233 z 24.8.1978, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

80/155/EWG¹⁵, 85/432/EWG¹⁶, 85/433/EWG¹⁷ i 93/16/EWG (zwanych dalej „dyrektywami sektorowymi”).

- 6) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, nie wymaga się od Państw Członkowskich uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, które nie są dowodem wykształcenia uzyskanego w jednym z Państw Członkowskich Wspólnoty¹⁸. Jednakże, Państwa Członkowskie powinny uwzględnić doświadczenie zawodowe uzyskane przez zainteresowaną osobę w innym Państwie Członkowskim¹⁹. W tej sytuacji, należy ustalić w dyrektywach sektorowych, że uznanie przez Państwo Członkowskie dyplomu, świadectwa i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji przyznanych pielęgniarcom odpowiedzialnym za opiekę ogólną, lekarzom dentystom, lekarzom weterynarii, położnym, architektom, farmaceutom lub lekarzom po zakończeniu kształcenia i szkolenia w państwie trzecim i zdobyciu doświadczeniu zawodowego przez zainteresowaną osobę w Państwie Członkowskim stanowią składniki wspólnotowe, które pozostałe Państwa Członkowskie powinny zbadać.
- 7) Należy ustalić okres, w którym Państwa Członkowskie mają podjąć decyzję w sprawie wniosków dotyczących uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji uzyskanych w państwie trzecim przez pielęgniarki odpowiedzialne za opiekę ogólną, lekarzy dentystów, lekarzy weterynarii, położne, architektów, farmaceutów lub lekarzy.
- 8) Kształcenie ustawiczne stało się szczególnie ważne w dziedzinie medycyny z powodu gwałtownego postępu technicznego i naukowego. Decyzja odnośnie tego, jak zagwarantować, poprzez właściwe kształcenie ustawiczne po ukończeniu studiów, aby lekarze podtrzymywali wiedzę o postępie w medycynie, należy do Państw Członkowskich. Obecny system wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych pozostaje bez zmian.
- 9) Osoba składająca wniosek musi mieć prawo do odwołania się, zgodnie z prawem krajowym, jeśli jego wniosek zostanie odrzucony lub gdy decyzja nie jest podjęta w przewidzianym terminie. Państwa Członkowskie podają powody swoich decyzji dotyczących uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji przez pielęgniarki odpowiedzialne za opiekę ogólną, lekarzy dentystów, lekarzy weterynarii, położne, architektów, farmaceutów lub lekarzy; w przypadku, gdy Państwo Członkowskie zadecyduje o uznaniu dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji, powinno mieć swobodę odnośnie podania lub niepodania powodów.
- 10) Kierując się zasadami sprawiedliwości, środki przejściowe powinny zostać podjęte w odniesieniu do niektórych lekarzy dentystów we Włoszech, posiadających dyplomy,

---

¹² Dz.U. nr L 362 z 23.12.1978, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

¹³ Dz.U. nr L 362 z 23.12.1978, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 89/594/EWG (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19).

¹⁴ Dz.U. nr L 33 z 11.2.1980, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

¹⁵ Dz.U. nr L 33 z 11.2.1980, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 89/594/EWG.

¹⁶ Dz.U. nr L 253 z 24.9.1985, str. 34.

¹⁷ Dz.U. nr L 253 z 24.9.1985, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia 1994 r.

¹⁸ C-154/93 (Tawil Alvertini) 1994 Zb.Orz. I – 451.

¹⁹ C-319/92 (Haim) 1994 Zb.Orz. I – 425.

świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny, przyznane we Włoszech po ukończeniu kształcenia medycznego, rozpoczętego po upływie nieprzekraczalnego terminu określonego w art. 19 dyrektywy 78/686/EWG.

- 11) Art. 15 dyrektywy 85/384/EWG²⁰ przewidujący odstępstwa w okresie przejściowym, który upłynął, powinien zostać skreślony.
- 12) W art. 24 dyrektywy 85/384/EWG należy dokonać jasnego rozróżnienia między wymogami formalnymi, które powinny być spełnione w przypadku podejmowania działalności gospodarczej oraz tymi, których spełnienia wymaga się w przypadku świadczenia usług, co tym samym uczyni skuteczniejszym korzystanie przez architekta ze swobody świadczenia usług.
- 13) Ze względu na wymóg równego traktowania, powinny być przewidziane środki przejściowe, wobec niektórych osób posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie farmacji, przyznanych we Włoszech po ukończeniu kształcenia, które nie jest w pełni zgodne z dyrektywą 85/432/EWG.
- 14) Pożądane jest rozszerzenie zakresu wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w farmacji w celu ułatwienia skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości między Grecją a pozostałymi Państwami Członkowskimi. Skreśla się zatem odstępstwo przewidziane w art. 3 dyrektywy 85/433/EWG.
- 15) W swoim sprawozdaniu na temat specjalnego kształcenia w gabinecie lekarza ogólnego przewidzianego w tytule IV dyrektywy 93/16/EWG, Komisja zaleciła, aby wymagania stawiane skróconemu kształceniu w gabinecie lekarza ogólnego zostało dostosowane do wymogów stosowanych odnośnie innych specjalistów.
- 16) Dyrektywy w sprawie ogólnego systemu oraz dyrektywy sektorowe powinny być zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

SEKCJA 1

ZMIANY WPROWADZONE DO DYREKTYW W SPRAWIE OGÓLNEGO SYSTEMU

Artykuł 1

W dyrektywie 89/48/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Art. 1 otrzymuje brzmienie:
  - a) drugie tiret lit. a) otrzymuje brzmienie:

---

²⁰ Dz.U. nr L 223 z 21.8.1985, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

„ – który wskazuje, iż jego posiadacz pomyślnie ukończył naukę w szkolnictwie pomaturalnym trwającą co najmniej trzy lata lub jednakowy okres przy niepełnym wymiarze godzin, na uniwersytecie lub w instytucji szkolnictwa wyższego, bądź też instytucji o zbliżonym poziomie oraz, w razie konieczności, pomyślnie ukończył szkolenie zawodowe, wymagane jako uzupełnienie kształcenia po szkole średniej, oraz”

b) dodaje się literę w brzmieniu.:

„d) kształcenie i szkolenie podlegające regulacjom: wszelkie kształcenie i szkolenie,
które:

- jest bezpośrednio dostosowane do praktyki określonego zawodu i
- składa się z kursów nauki w szkolnictwie pomaturalnym, trwających co najmniej trzy lata lub kursów skróconych, o analogicznej długości, na uniwersytecie lub w równorzędnej instytucji szkolnictwa wyższego oraz, tam, gdzie to właściwe, szkolenia zawodowego, stażu zawodowego lub praktyki zawodowej, wymaganych oprócz kursu nauki na poziomie powyżej szkoły średniej; struktura i poziom szkolenia zawodowego, stażu zawodowego lub praktyki zawodowej są ustalane przez przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne danego Państwa Członkowskiego albo monitorowane i zatwierdzane przez organ wyznaczony do tego celu.”;

2) w art. 3 lit. b) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże, można nie wymagać dwóch lat doświadczenia zawodowego określonych w akapicie pierwszym, w przypadku gdy kwalifikacje posiadane przez składającego wniosek określone w niniejszym punkcie, zostały przyznane po zakończeniu regulowanego kształcenia i szkolenia.”;

3) w art. 4 ust. 1 lit. b) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeśli przyjmujące Państwo Członkowskie zamierza wymagać, aby składający wniosek przebył okres adaptacyjny lub przystąpił do testu sprawdzającego, musi najpierw zbadać, czy wiedza zdobyta przez osobę składającą wniosek w trakcie nabywania przez nią doświadczenia zawodowego jest na takim poziomie, że całkowicie lub częściowo uzupełnia istotne różnice, określone w akapicie pierwszym.”;

4) w art. 6 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. W przypadku, gdy wymagane jest zaświadczenie o sytuacji finansowej w celu podjęcia lub kontynuowania zawodu podlegającego regulacji w przyjmującym Państwie Członkowskim, takie Państwo Członkowskie uzna zaświadczenia wystawione przez banki w Państwie Członkowskim pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego obcokrajowiec przybywa jako równorzędne z tymi, które wydaje się na jego własnym terytorium.

6. W przypadku, gdy właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego wymagają od swoich własnych obywateli pragnących podjąć lub kontynuować zawód regulowany, dowodu na to, że są oni ubezpieczeni od ryzyka finansowego związanego z ich odpowiedzialnością zawodową, takie Państwo Członkowskie przyjmie zaświadczenia wystawione przez towarzystwa ubezpieczeniowe innych Państw Członkowskich jako równorzędne z tymi, które wydaje się na jego własnym terytorium. Takie zaświadczenia będą stwierdzać, że ubezpieczyciel spełnia przepisy ustawowe i wykonawcze, obowiązujące w przyjmującym Państwie Członkowskim, dotyczące warunków i zakresu, który obejmują. Nie mogą być one przedkładane w terminie późniejszym niż trzy miesiące od daty ich wystawienia.”;

5. w art. 9 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„- ułatwianie wdrażania niniejszej dyrektywy, w szczególności poprzez uchwalenie i opublikowanie opinii w sprawach, przekazanych do niego przez Komisję.”.

Artykuł 2

W dyrektywie 92/51/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 1 lit. b) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeśli przyjmujące Państwo Członkowskie zamierza wymagać, aby składający wniosek przebył okres adaptacyjny lub przystąpił do testu sprawdzającego, musi ono najpierw zbadać, czy wiedza zdobyta przez składającego wniosek w trakcie nabywania przez niego doświadczenia zawodowego jest na takim poziomie, że całkowicie lub częściowo uzupełnia istotne różnice, określone w akapicie pierwszym.”;

2) w art. 5 po ust. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Jeśli przyjmujące Państwo Członkowskie zamierza wymagać, aby składający wniosek przebył okres adaptacyjny lub przystąpił do testu sprawdzającego, musi ono najpierw zbadać, czy wiedza zdobyta przez składającego wniosek w trakcie nabywania przez niego doświadczenia zawodowego jest na takim poziomie, że całkowicie lub częściowo uzupełnia istotne różnice, określone w akapicie pierwszym.”;

3) w art. 7 lit. a) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeśli przyjmujące Państwo Członkowskie zamierza wymagać, aby składający wniosek przebył okres adaptacyjny lub przystąpił do testu sprawdzającego, musi ono najpierw zbadać, czy wiedza zdobyta przez składającego wniosek w trakcie nabywania przez niego doświadczenia zawodowego jest na takim poziomie, że całkowicie lub częściowo uzupełnia istotne różnice, określone w akapicie pierwszym.”;

4) w art. 10 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. W przypadku, gdy wymagane jest zaświadczenie o sytuacji finansowej w celu podjęcia lub kontynuowania zawodu podlegającego regulacji w przyjmującym Państwie Członkowskim, takie Państwo Członkowskie uzna zaświadczenia

wystawione przez banki w Państwie Członkowskim pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego obcokrajowiec przybywa jako równorzędne z tymi, które wydaje się na jego własnym terytorium.

6. W przypadku, gdy właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego wymagają od swoich własnych obywateli, którzy pragną podjąć lub kontynuować zawód regulowany, dowodu na to, że są oni ubezpieczeni od ryzyka finansowego związanego z ich odpowiedzialnością zawodową, takie Państwo Członkowskie przyjmie zaświadczenia wystawione przez towarzystwa ubezpieczeniowe innych Państw Członkowskich jako równorzędne z tymi, które wydaje się na jego własnym terytorium. Takie zaświadczenia będą stwierdzać, że ubezpieczyciel spełnia przepisy ustawowe i wykonawcze obowiązujące w przyjmującym Państwie Członkowskim, dotyczące warunków i zakresu, który obejmują. Nie być one przedkładane w terminie późniejszym niż trzy miesiące od daty ich wystawienia.”;
- 5) w art. 13 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„- ułatwianie wdrażania niniejszej dyrektywy, w szczególności poprzez uchwalenie i opublikowanie opinii w sprawach, przekazanych do niego przez Komisję.”.
- 6) w art. 15 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. Zmiany wniesione do wykazów kształcenia i szkoleń wymienionych w załącznikach C i D na podstawie procedury ustanowionej powyżej stosuje się niezwłocznie od daty ustalonej przez Komisję.”.

SEKCJA 2

ZMIANY WPROWADZONE DO DYREKTYW SEKTOROWYCH

Sekcja 2.1

Pielęgniarki odpowiedzialne za opiekę ogólną

Artykuł 3

W dyrektywie 77/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. (dotyczy jedynie wersji w języku greckim);
2. w art. 2 wyrazy „wymienione w art. 3” zastępuje się wyrazami „wymienione w Załączniku”;
3. uchyla się art. 3;
- 4) odniesienia do art. 3 należy rozumieć jako odniesienia do Załącznika;
- 5) (dotyczy jedynie wersji w języku greckim);

- 6) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 18a

Państwa Członkowskie powiadają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują odnośnie przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje właściwe zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wymieniając nazwy przyjęte przez Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie kształcenia oraz, w przypadku gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

Artykuł 18b

Każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające, odnośnie obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia spełniających przepisy niniejszej dyrektywy i są traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równorzędne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 18c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w Państwie Członkowskim, jak również kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wydaje decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 18d

W przypadku, gdy wniosek jest odrzucany, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski mają prawo do odwołania się do sądów zgodnie z prawem krajowym. Prawo do odwołania obowiązuje również w przypadku niepodjęcia decyzji w przewidzianym terminie.”;

- 7) dodaje się Załącznik znajdujący się w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

W art. 1 ust. 1 dyrektywy 77/453/EWG wyrazy „wyszczególnione w art. 3 dyrektywy 77/452/EWG” zastępuje się wyrazami „wyszczególnione w Załączniku do dyrektywy 77/452/EWG”.

Sekcja 2.2

Lekarze dentyści

Artykuł 5

W dyrektywie 78/686/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wyrazy „wymienione w art. 3” zastępuje się wyrazami „wymienione w załączniku A”;
- 2) uchyla się art. 3;
- 3) tytuł rozdziału III otrzymuje brzmienie:

„Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności dentystycznych.”;

- 4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi w tej dziedzinie, uznaje dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza dentyisty ortodonta czy chirurga jamy ustnej, przyznawane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 2 i 3 dyrektywy 78/687/EWG, a których wykaz przedstawiony jest w załączniku B, przez nadanie tym kwalifikacjom takiej samej mocy obowiązującej na swoim terytorium jak dyplomom, świadectwom i innym dokumentom potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, które samo przyznaje.”;

- 5) uchyla się art. 5;
- 6) W artykule 6 wprowadza się następujące zmiany:

- a) do ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Weźmie również pod uwagę wszelkie posiadane przez nich doświadczenie zawodowe, uzyskane dodatkowe umiejętności i ustawiczne kształcenie w zakresie dentystryki.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwe władze lub organy przyjmującego Państwa Członkowskiego, po zweryfikowaniu zakresu i czasu trwania kształcenia specjalistycznego ukończonego przez zainteresowaną osobę, w oparciu o przedstawione dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, uwzględniając uzyskane dodatkowe umiejętności i ustawiczne kształcenie się w zakresie dentystryki, poinformują ją o okresie dodatkowego wymaganego kształcenia i zakresie, jaki obejmuje.”;

c) dodaje się następujący ustęp:

„4. Państwo Członkowskie podejmuje decyzję w terminie czterech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.”;

7) w art. 19 dotychczasowe dwa akapity zostają połączone w ust. 1, oraz dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. Państwa Członkowskie uznają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny przyznane we Włoszech osobom, które rozpoczęły kształcenie uniwersyteckie w dziedzinie medycyny w okresie między dniem 28 stycznia 1980 r. a 31 grudnia 1984 r., do których będzie dołączone zaświadczenie wystawione przez właściwe władze włoskie stwierdzające:

- że osoby, których to dotyczy, zdały test specjalistyczny wprowadzony przez właściwe władze włoskie w celu ustalenia, że posiadana przez nie wiedza i umiejętności są na poziomie porównywalnym z poziomem osób, które posiadają kwalifikacje wymienione dla Włoch w załączniku A:
- że rzeczywiście legalnie wykonywały jako podstawową działalność we Włoszech jeden z zawodów wyszczególnionych w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG co najmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat przez wydaniem tego zaświadczenia;
- oraz że są uprawnione do wykonywania lub rzeczywiście wykonują legalnie jako podstawową działalność zawody, o których mowa w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG, z zachowaniem tych samych warunków, co osoby posiadające kwalifikacje wymienione dla Włoch w załączniku A do niniejszej dyrektywy.

Wymóg dotyczący przystąpienia do testu wymienionego w akapicie pierwszym zostaje zawieszony w przypadku osób, które ukończyły z powodzeniem co najmniej trzy lata studiów, co jest poświadczone przez właściwe władze jako równoważne z kształceniem, o którym mowa w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.”;

8) odniesienia do art. 3 i 5 należy rozumieć jako odniesienia odpowiednio do załączników A i B;

9) dodaje się następujące artykuły:

„*Artykuł 23a*

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują w sprawach przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje właściwe zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wymieniając nazwy przyjęte przez Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie kształcenia oraz, w przypadku gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

Artykuł 23b

Każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy i są traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równoważne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 23c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w jakimś Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 23d

W przypadku odrzucenia wniosku, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów na mocy prawa krajowego. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku niepodjęcia decyzji w przewidzianym okresie.”

- 10) dodaje się załączniki A i B znajdujące się w załączniku II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 6

W art. 1 ust. 1 dyrektywy 78/687/EWG wyrazy „określone w art. 3 tej samej dyrektywy” zastępuje się wyrazami „określone w załączniku A do tej dyrektywy”.

Sekcja 2.3

Lekarze weterynarii

Artykuł 7

Do dyrektywy 78/1026/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wyrazy „w art. 3” zastępuje się wyrazami „w Załączniku”;
- 2) uchyla się art. 3;
- 3) odniesienia do art. 3 należy rozumieć jako odniesienia do Załącznika;
- 4) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Państwa Członkowskie powiadają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują w sprawie przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje stosowne zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wymieniając nazwy przyjęte przez Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie kształcenia oraz, w przypadku, gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

Artykuł 17b

Każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia spełniających przepisy niniejszej dyrektywy i są traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równoważne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 17c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w jakimś Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu

trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 17d

W przypadku odrzucenia wniosku, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów na mocy prawa krajowego. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku niepodjęcia decyzji w przewidzianym okresie.”;

- 5) Dodaje się Załącznik znajdujący się w załączniku III do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 8

W art. 1 ust. 1 dyrektywy 78/1027/EWG wyrazy „określone w art. 3 dyrektywy 78/1026/EWG” zastępuje się wyrazami „określone w Załączniku do dyrektywy 78/1026/EWG”.

Sekcja 2.4

Położne

Artykuł 9

Do dyrektywy 80/154/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 wyrazy „wymienione w art. 3” zastępuje się wyrazami „wymienione w Załączniku”;
- 2) w art. 2 ust. 1 tiret czwarte i piąte wyrazy „określone w art. 3 dyrektywy 77/452/EWG” zastępuje się wyrazami „określone w Załączniku do dyrektywy 77/452/EWG”.
- 3) uchyla się art. 3;
- 4) odniesienia do art. 3 należy rozumieć jako odniesienia do Załącznika;
- 5) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 19a

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują w sprawach przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje właściwe zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wymieniając nazwy przyjęte przez

Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie szkoleń oraz, w przypadku gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

Artykuł 19b

Każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia spełniających przepisy niniejszej dyrektywy i są traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równorzędne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 19c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w jakimś Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w jakimś Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 19d

W przypadku odrzucenia wniosku, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów zgodnie z prawem krajowym. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku nie podjęcia decyzji w przewidzianym okresie.”

- 6) dodaje się Załącznik znajdujący się w załączniku IV do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 10

Do dyrektywy 80/155/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1 wyrazy „określone w art. 3” zastępuje się wyrazami „określone w Załączniku”;
- 2) w art. 1 ust. 2 tiret drugie wyrazy „określone w art. 3 dyrektywy 77/452/EWG” zastępuje się wyrazami „określone w Załączniku do dyrektywy 77/452/EWG”.

Sekcja 2.5

Architekci

Artykuł 11

Do dyrektywy 85/384/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 6

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 6a

W przypadku odrzucenia wniosku, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów na mocy prawa krajowego. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku nie podjęcia decyzji w przewidzianym okresie.”

- 2) uchyla się art. 15;
- 3) w art. 24 ust. 1 wyrazy „na mocy art. 17 i 18” zastępuje się wyrazami „na mocy art. 17 i 18 w przypadku podejmowania działalności gospodarczej i stosownie do art. 22 w przypadku świadczenia usług”.

Sekcja 2.6

Farmaceuci

Artykuł 12

W art. 2 dyrektywy 85/432/EWG dodaje się punkt w brzmieniu:

- „6) Jako środek przejściowy i w drodze odstępstwa od ust. 3 i 5, Włochy, których przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne nakazywały kształcenie, które nie zostało w pełni dostosowane do wymagań dotyczących kształcenia ustanowionego w

niniejszym artykule, w nieprzekraczalnym terminie ustanowionym w art. 5, mogą w dalszym ciągu stosować te przepisy w odniesieniu do podejmowania działalności gospodarczej i do osób, które rozpoczęły kształcenie w dziedzinie farmacji przed dniem 1 listopada 1993 r. i zakończyły je przed dniem 1 listopada 2003 r.

Każde przyjmujące Państwo Członkowskie będzie uprawnione do wymagania, aby osoby posiadające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji z farmacji, przyznanych we Włoszech po ukończeniu kształcenia rozpoczętego przed dniem 1 listopada 2003 r., przedstawili, wraz ze swoimi kwalifikacjami, zaświadczenie stwierdzające, że przez co najmniej trzy kolejne lata w okresie pięciu lat przed wystawieniem zaświadczenia rzeczywiście i legalnie wykonywali działalność w jednym z zawodów, określonych w art. 1 ust. 2 w zakresie, w jakim działalność jest regulowana we Włoszech.”.

Artykuł 13

Do dyrektywy 85/433/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wyrazy „określone w art. 4” zastępuje się wyrazami „określone w Załączniku”;
- 2) uchyla się art. 3;
- 3) uchyla się art. 4;
- 4) odniesienia do art. 4 należy rozumieć jako odniesienia do Załącznika;
- 5) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 18a

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują w sprawach przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje właściwe zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wymieniając nazwy przyjęte przez Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie kształcenia oraz, w przypadku, gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

Artykuł 18b

Każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia zgodnych z przepisami niniejszej dyrektywy i są

traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równoważne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 18c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w jakimś Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w jakimś Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 18d

W przypadku odrzucenia wniosku, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów na mocy prawa krajowego. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku nie podjęcia decyzji w przewidzianym okresie.”

- 6) dodaje się Załącznik znajdujący się w załączniku V do niniejszej dyrektywy.

Sekcja 2.7

Lekarze

Artykuł 14

Do dyrektywy 93/16/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wyrazy „wymienione w art. 3” zastępuje się wyrazami „wymienione w załączniku A”;
- 2) uchyla się art. 3;
- 3) tytuł rozdziału II otrzymuje brzmienie:
„Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności lekarskich”;
- 4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie posiadające w tej dziedzinie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne uzna dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności lekarskich, przyznanych obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie zgodnie z art. 24, 25, 26 i 29, które są wymienione w załącznikach B i C, przyznając takim kwalifikacjom to samo znaczenie na swoim terytorium jak dyplomom, świadectwom i innym dokumentom potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, które samo przyznaje.”

- 5) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji określone w art. 4 to te, które zostały przyznane przez właściwe władze lub organy wymienione w załączniku B, i które odpowiadają, do celów związanych z odpowiednim szkoleniem specjalistycznym, kwalifikacjom wymienionym w załączniku C odnośnie tych Państw Członkowskich, w których szkolenie takie istnieje.”

- 6) uchyla się tytuł rozdziału III oraz art. 6 i 7;

- 7) w art. 8:

- a) do ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Uwzględni także ich doświadczenie zawodowe, dodatkowe kształcenie i ustawiczne kształcenie w zakresie medycyny.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwe władze lub organy przyjmującego Państwa Członkowskiego, po zweryfikowaniu zakresu i czasu trwania kształcenia zainteresowanej osoby w oparciu o przedstawione dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, odbytego dodatkowego kształcenia i ustawicznego kształcenia w zakresie medycyny poinformują ją o okresie dodatkowego wymaganego kształcenia i zakresie, jaki obejmuje.”

- c) dodaje się następujący ustęp:

„4. Państwo Członkowskie podejmie decyzję w terminie czterech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.”

- 8) w art. 9 dodaje się następujący ustęp:

„2a. Państwa Członkowskie uznają dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności lekarskich przyznane w Hiszpanii lekarzom, którzy odbyli przeszkolenia specjalistyczne przed dniem 1 stycznia 1995 r., które nie były zgodne z wymogami dotyczącymi specjalizacji ustanowionymi w art. 24-27, jeśli dowody zostaną przedstawione łącznie z zaświadczeniem przyznanym przez właściwe władze w Hiszpanii poświadczającym fakt zdania przez zainteresowaną

osobę testu sprawdzającego szczególne kwalifikacje zawodowe, organizowanego w związku ze specjalnymi środkami prawnymi przewidzianymi w królewskim dekreście 1497/99 w celu weryfikacji, czy zainteresowana osoba posiada wiedzę i kwalifikacje porównywalne z posiadanymi przez lekarzy, którzy posiadają specjalizacje lekarskie określone, w przypadku Hiszpanii, w art. 5 ust. 3 oraz w art. 7 ust. 2.”

9) w art. 23 dodaje się następujący ustęp:

„6. Kształcenie ustawiczne zapewni, zgodnie z regulacjami obowiązującymi w każdym Państwie Członkowskim, że osoby, które ukończyły studia będą mogły nadażać za postępem w medycynie.”

10) w art. 24 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) będzie wymagać pomyślnego ukończenia sześciolletnich studiów w ramach kształcenia określonego w art. 23, w trakcie których zostanie nabyta właściwa wiedza w zakresie medycyny ogólnej;”

11) art. 26 i 27 otrzymują brzmienie:

„*Artykuł 26*

Państwa Członkowskie posiadające w tej dziedzinie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne zagwarantują, że minimalne okresy szkoleń specjalistycznych nie mogą być krótsze od okresów przewidzianych w załączniku C dla każdego szkolenia. Taki minimalny okres szkolenia zostanie zmieniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44a ust. 3.”

12) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 30*

Każde Państwo Członkowskie, które prowadzi pełne kształcenie określone w art. 23, na swoim własnym terytorium ustanowi specjalne kształcenie w zakresie medycyny rodzinnej spełniające wymagania co najmniej tak samo rygorystyczne, jak ustanowione w art. 31 i 32, w taki sposób, aby pierwsze dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane po ukończeniu kursu zostały wydane nie później niż 1 stycznia 2006 r.”

13) w art. 31 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) będzie to pełnowymiarowy kurs, trwający co najmniej trzy lata, i odbywać się będzie pod nadzorem właściwych władz i organów.”

14) art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy kurs kształcenia określony w art. 23, obejmuje praktyczne kształcenie w uznanym szpitalu lub przychodni wyposażonej we właściwy sprzęt i świadczącej usługi w zakresie medycyny ogólnej lub w zatwierdzonym gabinecie

lekarza ogólnego lub innym uznanym ośrodku, w którym lekarze świadczą podstawową opiekę zdrowotną, czas trwania kształcenia może być wliczony, z zastrzeżeniem maksymalnego okresu jednego roku, do okresu ustanowionego w ust. 1 lit. b). Możliwość ta będzie dostępna jedynie dla Państwa Członkowskiego, w którym dnia 1 stycznia 2001 r. okres specjalnego kształcenia w praktyce lekarza ogólnego wynosi dwa lata.

W przypadku, gdy Komisja odnotuje, że dla Państwa Członkowskiego, gdy ten ustęp jest stosowany, wynikają większe trudności odnoszące się do poziomu kształcenia wskazanego w ust. 1 lit. b), przyjmie opinię Komitetu Wyższych Urzędników ds. Zdrowia Publicznego, ustanowionego decyzją Rady 75/365/EWG* i poinformuje Parlament Europejski oraz Radę. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, gdzie właściwe, propozycje mające na celu większą koordynację okresu specjalnego kształcenia w zakresie medycyny ogólnej.

* Dz.U. nr L 167 z 30.6.1975, str. 19.”

- 15) w art. 34 ust. 1 tiret drugie „60%” zastępuje się „50%”;
- 16) odniesienia do art. 3, 6, 7 i 27 należy rozumieć jako odniesienia odpowiednio do załącznika A, art. 4, art. 5 i art. 26;
- 17) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 42a

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują odnośnie przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje właściwe zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* wymieniając nazwy przyjęte przez Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie kształcenia oraz, w przypadku, gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

Artykuł 42b

Każde Państwo Członkowskie uznaje za wystarczające w odniesieniu obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia zgodnych z przepisami niniejszej dyrektywy i są traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równoważne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 42c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku, gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 42d

W przypadku odrzucenia wniosku, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów na mocy prawa krajowego. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku niepodjęcia decyzji w przewidzianym okresie.”

- 18) w art. 44a wprowadza się następujące zmiany:
- a) nie dotyczy tekstu w języku angielskim;
  - b) ust. 2 uchyla się
- 19) dodaje się załączniki A, B i C znajdujące się w załączniku VI do niniejszej dyrektywy;

SEKCJA 3

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 15

Najpóźniej w dniu 1 stycznia 2008 r. Komisja złoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stanu stosowania art. 1 pkt 1 i 2 w Państwach Członkowskich.

Po dokonaniu wszystkich koniecznych przesłuchań, Komisja przedstawi konkluzje dotyczące wszelkich zmian dotychczasowych regulacji w art. 1 pkt 1 i 2. Jeśli okaże się to konieczne, Komisja przedłoży także propozycje dotyczące poprawek dotychczasowych regulacji.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 2003 r. i niezwłocznie powiadają o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 maja 2001 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. LINDH

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie pielęgniarstwa (ogólnego)

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgien	1. Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster - Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e) - Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) 2. Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde - Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère) - Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) 3. Brevet van verpleegassistent(e) - Brevet d'hospitalier(ère) - Brevet einer Pflegeassistentin	1) De erkende opleidingsinstituten/ les établissements d'enseignement reconnus/die anerkannten Ausbildungsanstalten 2) De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/die zuständigen ‚Prüfungsausschüsse der Deutschsprachigen Gemeinschaft‘	
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	
Ελλάς	1) Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μιου Αθηνών 2) Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3) Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4) Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5) Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6) Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1) Πανεπιστήμιο Αθηνών 2) Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3) Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4) Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5) Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6) ΚΑΤΕΕ Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	Ministerio de Educación y Cultura/El rector de una Universidad	
France	1) Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) 2) Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret n° 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	
Luxembourg	1) Diplôme d'Etat d'infirmier 2) Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'Education nationale, de la Formation professionnelle et des Sports	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Nederland	<ol style="list-style-type: none"> 1) diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2) diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3) diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4) diploma beroepsonderwijs verpleegkundige - Kwalificatieniveau 4 5) diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige – Kwalificatieniveau 5 	<ol style="list-style-type: none"> 1) Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2) Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3) Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4) Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5) Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 	
Österreich	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diplom als ‚Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester/Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger‘ 2. Diplom als ‚Diplomierte Krankenschwester/ Diplomierter Krankenpfleger‘ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule 	
Portugal	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde 	
Suomi/Finland	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sairaanhoitajan tutkinto / sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK) / yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Terveystieteiden oppilaitokset / hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut / yrkeshögskolor 	
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various'	

ZALĄCZNIK II

„ZALĄCZNIK A

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie dentystyki

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgien	-Diploma van tandarts -Diplôme de licencié en science den-taire	1) De universiteiten/les universités 2) De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden	
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο	
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una Universidad	
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités	
Ireland	Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) / Bachelor of Dental Surgery (BDS) / Licentiate in Dental Surgery (LDS)	Universities / Royal College of Surgeons in Ireland	
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio dell'odontoiatria e protesi dentaria
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat	
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde	
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität	
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	Faculdade / Institutos Superiores	
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto / odontologie licentiatexamen	1) Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2) Oulun yliopisto 3) Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä / Beslut av Rättsskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring
Sverige	Tandläkarexamen	Universitetet i Umeå Universitetet i Göteborg Karolinska Institutet Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
United Kingdom	Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) / Licentiate in Dental Surgery	Universities / Royal Colleges”	

ZAŁĄCZNIK B

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności dentystycznych

1. *Ortodoncja*

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgi en	–		
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	
Deutschland	Fachzahnärztliche	Anerkennung für Kieferorthopädie Landeszahnärztekammer	
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	1) Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2) Νομαρχία	
España	–		
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	
Italia	–		
Luxemboug	–		
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	
Österreich	–		
Portugal	–		
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito / specialtandläkarexamen, tandreglering	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Oulun yliopisto 3. Turun yliopisto	
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	

2. *Chirurgia jamy ustnej*

Państwo	Tytuł kwalifikacji	Organ przyznający	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgi en	–		
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής	1) Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2) Νομαρχία	

Państwo	Tytuł kwalifikacji	Organ przyznający	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
España	–		
France	–		
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	
Italia	–		
Luxembourg	–		
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	
Österreich	–		
Portugal	–		
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkäarin tutkinto, suu- ja leukakirurgia / specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Oulun yliopisto 3. Turun yliopisto	
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose'	

ZALĄCZNIK III

„ZALĄCZNIK

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie weterynarii

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgien	- Diploma van dierenarts - Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	1) De universiteiten/les universités 2) De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole	
Deutschland	Deutschland Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule	
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας	
España	Titulo de Licenciado en Veterinaria	Ministerio de Educación y Cultura/ El rector de una Universidad	
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire		
Ireland	1) Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) 2) Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)		
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat	
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig /veeartsenijkundig examen		
Österreich	1. Diplom-Tierarzt 2. Magister medicinae veterinariae	Universität	1. Doktor der Veterinärmedizin 2. Doctor medicinae veterinariae 3. Fachtierarzt
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade	
Suomi/Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto / veterinärmedicinen licentiatexamen	Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet	

Państwo	Tytuł kwalifikacji	Organ przyznający	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Landbruksuniversitet	
United Kingdom	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London" 	

ZALĄCZNIK IV

„ZALĄCZNIK

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgi en	- Diploma van vroedvrouw/ - Diplôme d'accoucheuse	1) De erkende opleidingsinstituten/les établissements d'enseignement 2) De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	
Ελλάς	1) Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2) Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3) Πτυχίο Μαιας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	
España	Título de matrona / asistente obstétrico (matrona) / enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	
Italia	Diploma d'ostetrica	Schools recognised by State	
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'Education nationale, de la Formation professionnelle et des Sports	
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	
Österreich	Hebammen-Diplom	Hebammenakademie / Bundeshebammenlehranstalt	
Portugal	1) Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2) Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3) Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Suomi/Finland	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kätilön tutkinto / barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK) / yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Terveystieteiden tutkimuskeskukset / hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut / yrkeshögskolor 	
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	

ZALĄCZNIK V

„ZALĄCZNIK

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
Belgique/ België/Belgi en	- Diploma van apotheker - Diplôme de pharmacien	1) De universiteiten / les universités 2) De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française
	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση
España	Título de licenciado en farmacia	Ministerio de Educación y Cultura / El rector de una Universidad
France	Diplôme d'Etat de pharmacien/Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist	
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades
Suomi/Finla nd	Proviisorin tutkinto / provisorexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist"	

ZAŁĄCZNIK VI

„ZAŁĄCZNIK A

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie medycyny

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgien	Diploma van arts Diplôme de docteur en médecine	1. De universiteiten/les universités 2. De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	1. Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og 2. Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen
Deutschland	1. Zeugnis über die Ärztliche Prüfung 2. Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden	1. Bescheinigung über die Ableistung der Tätigkeit als Arzt im Praktikum 2. –
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	1) Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου 2) Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου	
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	Ministerio de Educación y Cultura/ El rector de una Universidad	
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités	
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde	
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer	
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto / medicine licentiatexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta / examensbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience

ZALĄCZNIK B

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności lekarskich

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Countryesärztekammer	
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. 3. 4. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins	
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	
Italia	Diploma di medico specialista	Università	
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	1. Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst 2. Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst 3. Huisarts en Verpleeghuisarts Registratie Commissie (HVRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	
Portugal	1. Grau de assistente e/ou 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	
Suomi/Finland	Erikoislääkäriin tutkinto / specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	

ZAŁĄCZNIK C

Nazwy szkoleń specjalistycznych w zakresie medycyny

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
anestezjologia		
Minimalny okres szkolenia: 3 lata		
Belgique/België/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	
Danmark	Anæstesiologi	
Deutschland	Anästhesiologie	
Ελλάς	Αναισθησιολογία	
España	Anestesiología y Reanimación	
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	
Ireland	Anaesthesia	
Italia	Anestesia e rianimazione	
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	
Nederland	Anesthesiologie	
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	
Portugal	Anestesiologia	
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito / anestesiologi och intensivvård	
Sverige	Anestesi och intensivvård	
United Kingdom	Anaesthetics	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
chirurgia ogólna		
Minimalny okres szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie/heelkunde	
Danmark	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme	
Deutschland	Chirurgie	
Ελλάς	Χειρουργική	
España	Cirurgía general y del aparato digestivo	
France	Chirurgie générale	
Ireland	General surgery	
Italia	Chirurgia generale	
Luxembourg	Chirurgie générale	
Nederland	Heelkunde	
Österreich	Chirurgie	
Portugal	Cirurgia geral	
Suomi/Finland	Yleiskirurgia / allmän kirurgi	
Sverige	Kirurgi	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
United Kingdom	General surgery	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

neurochirurgia

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Neurochirurgie	
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	
Deutschland	Neurochirurgie	
Ελλάς	Νευροχειρουργική	
España	Neurocirugía	
France	Neurochirurgie	
Ireland	Neurological surgery	
Italia	Neurochirurgia	
Luxembourg	Neurochirurgie	
Nederland	Neurochirurgie	
Österreich	Neurochirurgie	
Portugal	Neurocirurgia	
Suomi/Finland	Neurokirurgia / Neurokirurgi	
Sverige	Neurokirurgi	
United Kingdom	Neurosurgery	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

położnictwo i ginekologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Gynécologie – obstétrique/gynaecologie en verloskunde	
Danmark	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp	
Deutschland	Frauenheilkunde und Geburtshilfe	
Ελλάς	Μαιευτική-Γυναικολογία	
España	Obstetricia y ginecología	
France	Gynécologie – obstétrique	
Ireland	Obstetrics and gynaecology	
Italia	Ginecologia e ostetricia	
Luxembourg	Gynécologie – obstétrique	
Nederland	Verloskunde en gynaecologie	
Österreich	Frauenheilkunde und Geburtshilfe	
Portugal	Ginecologia e obstetricia	
Suomi/Finland	Naistentaudit ja synnytykset / kvinnosjukdomar och förlossningar	
Sverige	Obstetrik och gynekologi	
United Kingdom	Obstetrics and gynaecology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

Medycyna ogólna (choroby wewnętrzne)

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Médecine interne/inwendige geneeskunde	
Danmark	Intern medicin	
Deutschland	Innere Medizin	
Ελλάς	Παθολογία	
España	Medicina interna	
France	Médecine interne	
Ireland	General medicine	
Italia	Medicina interna	
Luxembourg	Médecine interne	
Nederland	Inwendige geneeskunde	
Österreich	Innere Medizin	
Portugal	Medicina interna	
Suomi/Finland	Sisätaudit / inre medicin	
Sverige	Internmedicin	
United Kingdom	General (internal) medicine	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

okulistyka

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien	Ophtalmologie/oftalmologie	
Danmark	Oftalmologi eller øjensygdomme	
Deutschland	Augenheilkunde	
Ελλάς	Οφθαλμολογία	
España	Oftalmología	
France	Ophtalmologie	
Ireland	Ophthalmology	
Italia	Oftalmologia	
Luxembourg	Ophtalmologie	
Nederland	Oogheelkunde	
Österreich	Augenheilkunde und Optometrie	
Portugal	Oftalmologia	
Suomi/Finland	Silmätaudit / ögonsjukdomar	
Sverige	Ögonsjukdomar (oftalmologi)	
United Kingdom	Ophthalmology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

otorynolaryngologia

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien	Oto-rhino-laryngologie/ otorhinolaryngologie	
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	
Deutschland	Hals-Nase-Ohrenheilkunde	
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	
España	Otorrinolaringología	
France	Oto-rhino-laryngologie	
Ireland	Otolaryngology	
Italia	Otorinolaringoiatria	
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	
Nederland	keel-, neus- en oorheelkunde	
Österreich	Hals-, Nase- und Ohrenkrankheiten	
Portugal	Otorrinolaringologia	
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit / öron-, näs- och halssjukdomar	
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	
United Kingdom	Otolaryngology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

pediatria

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Pédiatrie/pediatrie	
Danmark	Pædiatri eller sygdomme hos børn	
Deutschland	Kinderheilkunde	
Ελλάς	Παιδιατρική	
España	Pediatría sus áreas específicas	
France	Pédiatrie	
Ireland	Paediatrics	
Italia	Pediatria	
Luxembourg	Pédiatrie	
Nederland	Kindergeneeskunde	
Österreich	Kinder- und Jugendheilkunde	
Portugal	Pediatria	
Suomi/Finland	Lastentaudit / barnsjukdomar	
Sverige	Barn- och ungdomsmedicin	
United Kingdom	Paediatrics	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

medycyna układu oddechowego

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	
Danmark	Medicinske lungesygdomme	
Deutschland	Pneumologie	
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	
España	Neumología	
France	Pneumologie	
Ireland	Respiratory medicine	
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	
Luxembourg	Pneumologie	
Nederland	Longziekten en tuberculose	
Österreich	Lungenkrankheiten	
Portugal	Pneumologia	
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia / lungsjukdomar och allergologi	
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	
United Kingdom	Respiratory medicine	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

urologia

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Urologie	
Danmark	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme	
Deutschland	Urologie	
Ελλάς	Ουρολογία	
España	Urología	
France	Urologie	
Ireland	Urology	
Italia	Urologia	
Luxembourg	Urologie	
Nederland	Urologie	
Österreich	Urologie	
Portugal	Urologia	
Suomi/Finland	Urologia / urologi	
Sverige	Urologi	
United Kingdom	Urology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

ortopedia

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	
Danmark	Ortopædisk kirurgi	
Deutschland	Orthopädie	
Ελλάς	Ορθοπαιδική	
España	Traumatología y cirugía ortopédica	
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	
Ireland	Orthopaedic surgery	
Italia	Ortopedia e traumatologia	
Luxembourg	Orthopédie	
Nederland	Orthopedie	
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	
Portugal	Ortopedia	
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia / ortopedi och traumatologi	
Sverige	Ortopedi	
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

anatomia patologiczna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Anatomie pathologique/pathologische anatomie	
Danmark	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser	
Deutschland	Pathologie	
Ελλάς	Παθολογική Ανατομική	
España	Anatomía patológica	
France	Anatomie et cytologie pathologiques	
Ireland	Morbid anatomy and histopathology	
Italia	Anatomia patologica	
Luxembourg	Anatomie pathologique	
Nederland	Pathologie	
Österreich	Pathologie	
Portugal	Anatomia patológica	
Suomi/Finland	Patologia / patologi	
Sverige	Klinisk patologi	
United Kingdom	Histopathology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

neurologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Neurologie	
Danmark	Neuromedicin eller medicinske nervesygdomme	
Deutschland	Neurologie	
Ελλάς	Νευρολογία	
España	Neurología	
France	Neurologie	
Ireland	Neurology	
Italia	Neurologia	
Luxembourg	Neurologie	
Nederland	Neurologie	
Österreich	Neurologie	
Portugal	Neurologia	
Suomi/Finland	Neurologia / neurologi	
Sverige	Neurologi	
United Kingdom	Neurology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

psychiatria

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Psychiatrie	
Danmark	Psykiatri	
Deutschland	Psychiatrie und Psychotherapie	
Ελλάς	Ψυχιατρική	
España	Psiquiatria	
France	Psychiatrie	
Ireland	Psychiatry	
Italia	Psichiatria	
Luxembourg	Psychiatrie	
Nederland	Psychiatrie	
Österreich	Psychiatrie	
Portugal	Psiquiatria	
Suomi/Finland	Psykiatria / psykiatri	
Sverige	Psykiatri	
United Kingdom	General psychiatry	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

radiologia diagnostyczna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Radiodiagnostic/röntgendiagnose	
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	
Deutschland	Diagnostische Radiologie	
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	
España	Radiodiagnóstico	
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	
Ireland	Diagnostic radiology	
Italia	Radiodiagnostica	
Luxembourg	Radiodiagnostic	
Nederland	Radiologie	
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	
Portugal	Radiodiagnóstico	
Suomi/Finland	Radiologia / radiologi	
Sverige	Medicinsk radiologi	
United Kingdom	Clinical radiology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

radioterapia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Radiothérapie-oncologie/radiotherapie-oncologie	
Danmark	Onkologi	
Deutschland	Strahlentherapie	
Ελλάς	Ακτινοθεραπευτική – Ογκολογία	
España	Oncología radioterápica	
France	Oncologie radiothérapique	
Ireland	Radiotherapy	
Italia	Radioterapia	
Luxembourg	Radiothérapie	
Nederland	Radiotherapie	
Österreich	Strahlentherapie/Radioonkologie	
Portugal	Radioterapia	
Suomi/Finland	Syöpätaudit / cancersjukdomar	
Sverige	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)	
United Kingdom	Clinical oncology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

biologia kliniczna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Biologie clinique/klinische biologie Análisis clínicos Biologie médicale Patologia clinica Biologie clinique Medizinische Biologie Patologia clínica	
--	--	--

Państwo	Tytuł/nazwa.nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------------	----------------------

hematologia biologiczna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Hématologie Hématologie biologique Hematologia clínica	
--	--	--

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

mikrobiologia-lekarska

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Klinisk mikrobiologi	
Deutschland	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie	
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	
France		
Ireland	Microbiology	
Italia	Microbiologia e virologia	
Luxembourg	Microbiologie	
Nederland	Medische microbiologie	
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	
Portugal		
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia / klinisk mikrobiologi	
Sverige	Klinisk bakteriologi	
United Kingdom	Medical microbiology and virology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chemia biologiczna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Klinisk biokemi	
Deutschland		
Ελλάς		
España	Bioquímica clínica	
France		
Ireland	Chemical pathology	
Italia	Biochimica clinica	
Luxembourg	Chimie biologique	
Nederland	Klinische chemie	
Österreich	Medizinische und chemische Labordiagnostik	
Portugal		
Suomi/Finland	Kliininen kemia / klinisk kemi	
Sverige	Klinisk kemi	
United Kingdom	Chemical pathology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

immunologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Klinisk immunologi	
Danmark		
Deutschland		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland		
Italia		
Luxembourg		
Nederland		
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia plastyczna

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	
Danmark		
Deutschland		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland		
Italia		
Luxembourg		
Nederland		
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia klatki piersiowej

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Chirurgie thoracique/heelkunde op de thorax	
Danmark	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme	
Deutschland	Herzchirurgie	
Ελλάς	Χειρουργική Θώρακος	
España	Cirurgía torácica	
France	Chirurgie thoracique et cardiovasculaire	
Ireland	Thoracic surgery	
Italia	Chirurgia toracica	
Luxembourg	Chirurgie thoracique	
Nederland	Cardio-thoracale chirurgie	
Österreich		
Portugal	Cirurgia cardiotorácica	
Suomi/Finland	Sydän- ja rintaelinkirurgia / hjärt- och thoraxkirurgi	
Sverige	Thoraxkirurgi	
United Kingdom	Cardo-thoracic surgery	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia dziecięca

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien		
Danmark		
Deutschland	Kinderchirurgie	
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	
España	Cirurgía pediátrica	
France	Chirurgie infantile	
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Portugal	Cirurgia pediátrica	
Suomi/Finland	Lastenkirurgia / barnkirurgi	
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia naczyń

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Chirurgie des vaisseaux/bloedvatenheelkunde	
Danmark	Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme	
Deutschland		
Ελλάς	Αγγειοχειρουργική	
España	Angiología y cirugía vascular	
France	Chirurgie vasculaire	
Ireland		
Italia	Chirurgia vascolare	
Luxembourg	Chirurgie vasculaire	
Nederland		
Österreich		
Portugal	Cirurgia vascular	
Suomi/Finland	Verisuonikirurgia / kärlkirurgi	
Sverige		
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

kardiologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	
Danmark	Kardiologi	
Deutschland		
Ελλάς	Καρδιολογία	
España	Cardiología	
France	Pathologie cardio-vasculaire	
Ireland	Cardiology	
Italia	Cardiologia	
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	
Nederland	Cardiologie	
Österreich		
Portugal	Cardiologia	
Suomi/Finland	Kardiologia / kardiologi	
Sverige	Kardiologi	
United Kingdom	Cardiology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

gastroenterologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Gastro-entérologie/gastroenterologie	
Danmark	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarm-sygdomme	
Deutschland		
Ελλάς	Γαστρεντερολογία	
España	Aparato digestivo	
France	Gastro-entérologie et hépatologie	
Ireland	Gastro-enterology	
Italia	Gastroenterologia	
Luxembourg	Gastro-entérologie	
Nederland	Gastro-enterologie	
Österreich		
Portugal	Gastrenterologia	
Suomi/Finland	Gastroenterologia / gastroenterologi	
Sverige	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi	
United Kingdom	Gastro-enterology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

reumatologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Rhumatologie/reumatologie	
Danmark	Reumatologi	
Deutschland		
Ελλάς	Ρευματολογία	
España	Reumatología	
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	
Italia	Reumatologia	
Luxembourg	Rhumatologie	
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Portugal	Reumatologia	
Suomi/Finland	Reumatologia / reumatologi	
Sverige	Reumatologi	
United Kingdom	Rheumatology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

hematologia ogólna

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Hæmatologi eller blodsygdomme	
Deutschland		
Ελλάς	Αιματολογία	
España	Hematología y hemoterapia	
France		
Ireland	Haematology	
Italia	Ematologia	
Luxembourg	Hématologie	
Nederland		
Österreich		
Portugal	Imuno-hemoterapia	
Suomi/Finland	Kliininen hematologia / Klinisk hematologi	
Sverige	Hematologi	
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

endokrynologia

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland		
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	
España	Endocrinología y nutrición	
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	
Nederland		
Österreich		
Portugal	Endocrinologia	
Suomi/Finland	Endokrinologia / endokrinologi	
Sverige	Endokrina sjukdomar	
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

fizjoterapia

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien	Médecine physique et réadaptation/fysische geneeskunde en revalidatie	
Danmark		
Deutschland	Physikalische und Rehabilitative Medizin	
Ελλάς	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση	
España	Rehabilitación	
France	Rééducation et réadaptation fonctionnelles	
Ireland		
Italia	Medicina fisica e riabilitazione	
Luxembourg	Rééducation et réadaptation fonctionnelles	
Nederland	Revalidatiegeneeskunde	
Österreich	Physikalische Medizin	
Portugal	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação	
Suomi/Finland	Fysiatria / fysiatri	
Sverige	Rehabiliteringsmedicin	
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

dentystyka

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark		
Deutschland		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		
Italia	Odontostomatologia	
Luxembourg	Stomatologie	
Nederland		
Österreich		
Portugal	Estomatologia	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

neuropsychiatria

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Neuropsychiatrie	
Danmark		
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	
Ελλάς	Νευρολογία – Ψυχιατρική	
España		
France	Neuropsychiatrie	
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria	
Luxembourg	Neuropsychiatrie	
Nederland	Zenuw- en zielsziekten	
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	
Portugal		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

dermatologia i nauka o chorobach wenerycznych

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien	Dermato-vénérologie/dermato-venerologie	
Danmark	Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme	
Deutschland	Haut- und Geschlechtskrankheiten	
Ελλάς	Δερματολογία – Αφροδισιολογία	
España	Dermatología médico-quirúrgica y venereología	
France	Dermatologie et vénéréologie	
Ireland		
Italia	Dermatologia e venerologia	
Luxembourg	Dermato-vénérologie	
Nederland	Dermatologie en venerologie	
Österreich	Haut- und Geschlechtskrankheiten	
Portugal	Dermatovenereologia	
Suomi/Finland	Ihotaudit ja allergologia / hudsjukdomar och allergologi	
Sverige	Hud- och könssjukdomar	
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
dermatologia		
Minimalny okres szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάδα España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Dermatology Dermatology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
nauka o chorobach wenerycznych		
Minimalny okres szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάδα España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Venereology Genito-urinary medicine	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

radiologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Radiologie Ακτινολογία – Ραδιολογία Electrorradiología Electro-radiologie Radiologia Électroradiologie Radiologie Radiologie Radiologia	
--	---	--

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

medycyna tropikalna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Tropical medicine Medicina tropicale Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene Medicina tropical Tropical medicine	
--	---	--

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

psychiatria dzieci i młodzieży

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Børne- og ungdomspsykiatri	
Deutschland	Kinder- und Jugendpsychiatrie und – psychotherapie	
Ελλάς	Παιδοψυχιατρική	
España		
France	Pédo-psychiatrie	
Ireland	Child and adolescent psychiatry	
Italia	Neuropsychiatria infantile	
Luxembourg	Psychiatrie infantile	
Nederland		
Österreich		
Portugal	Pedopsiquiatria	
Suomi/Finland	Lastenpsykiatria / barnpsykiatri	
Sverige	Barn- och ungdomspsykiatri	
United Kingdom	Child and adolescent psychiatry	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

geriatria

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Geriatrici eller alderdommens sygdomme	
Deutschland		
Ελλάς		
España	Geriatría	
France		
Ireland	Geriatrics	
Italia	Geriatría	
Luxembourg		
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland	Geriatría / geriatri	
Sverige	Geriatrík	
United Kingdom	Geriatrics	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

choroby nerek

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme	
Deutschland		
Ελλάς	Νεφρολογία	
España	Nefrología	
France	Néphrologie	
Ireland	Nephrology	
Italia	Nefrologia	
Luxembourg	Néphrologie	
Nederland		
Österreich		
Portugal	Nefrologia	
Suomi/Finland	Nefrologia / nefrologi	
Sverige	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)	
United Kingdom	Renal medicine	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

choroby zakaźne

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Infektionsmedicin	
Deutschland		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Communicable diseases	
Italia	Malattie infettive	
Luxembourg		
Nederland		
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland	Infektiosairaudet / infektionssjukdomar	
Sverige	Infektionssjukdomar	
United Kingdom	Infectious diseases	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

medycyna społeczna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Samfundsmedicin	
Deutschland	Öffentliches Gesundheitswesen	
Ελλάς	Κοινωνική Ιατρική	
España	Medicina preventiva y salud pública	
France	Santé publique et médecine sociale	
Ireland	Community medicine	
Italia	Igiene e medicina sociale	
Luxembourg	Santé publique	
Nederland	Maatschappij en gezondheid	
Österreich	Sozialmedizin	
Portugal		
Suomi/Finland	Terveydenhuolto / hälsövård	
Sverige	Socialmedicin	
United Kingdom	Public health medicine	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

farmakologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Klinisk farmakologi	
Deutschland	Deutschland Pharmakologie und Toxikologie	
Ελλάς		
España	Farmacología clínica	
France		
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	
Italia		
Luxembourg		
Nederland		
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	
Portugal		
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito / klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	
Sverige	Klinisk farmakologi	
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

medycyna pracy

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Médecine du travail/arbeidsgeneeskunde	
Danmark	Arbejdsmedicin	
Deutschland	Arbeitsmedizin	
Ελλάς	Ιατρική της Εργασίας	
España		
France	Médecine du travail	
Ireland	Occupational medicine	
Italia	Medicina del lavoro	
Luxembourg	Médecine du travail	
Nederland	Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde	
Österreich	Arbeits- und Betriebsmedizin	
Portugal	Medicina do trabalho	
Suomi/Finland	Työterveyshuolto / företagshälsovård	
Sverige	Yrkes- och miljömedicin	
United Kingdom	Occupational medicine	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

alergologia

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	
Deutschland		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	
España	Alergología	
France		
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	
Luxembourg		
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	
Österreich		
Portugal	Imuno-alergologia	
Suomi/Finland		
Sverige	Allergisjukdomar	
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia gastroenterologiczna

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Chirurgie abdominale/heelkunde op het abdomen	
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsyg	
Deutschland		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		
Italia	Chirurgia dell'apparato digestivo	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Nederland		
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia / gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

medycyna jądrowa

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Médecine nucléaire/nucleaire geneeskunde	
Danmark	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin	
Deutschland	Nuklearmedizin	
Ελλάς	Πυρηνική Ιατρική	
España	Medicina nuclear	
France	Médecine nucléaire	
Ireland		
Italia	Medicina nucleare	
Luxembourg	Médecine nucléaire	
Nederland	Nucleaire geneeskunde	
Österreich	Nuklearmedizin	
Portugal	Medicina nuclear	
Suomi/Finland	Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede / klinisk fysiologi och nukleärmedicin	
Sverige		
United Kingdom	Nuclear medicine	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

Medycyna nagłych wypadków

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Accident and emergency medicine Accident and emergency medicine	
--	--	--

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

neurofizjologia kliniczna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Klinisk neurofysiologi Neurofisiología clínica Neurophysiology Kliininen neurofysiologia / klinisk neurofysiologi Klinisk neurofysiologi Clinical neurophysiology	
--	--	--

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia szczękowo-twarzowa (podstawowe kształcenie medyczne)

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	<p>Cirurgía oral y maxilofacial</p> <p>Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie</p> <p>Chirurgia maxillo-facciale</p> <p>Chirurgie maxillo-faciale</p> <p>Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie</p>	
--	---	--

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia zębowa, jamy ustnej i szczękowo-twarzowa (podstawowe kształcenie medyczne i dentystyczne)

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	<p>Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie</p> <p>Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie</p> <p>Oral and maxillo-facial surgery</p> <p>Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale</p> <p>Suu- ja leukakirurgia / oral och maxillofacial kirurgi</p> <p>Oral and maxillo-facial surgery”</p>	
--	---	--

